XXIX. ÉVFOLYAM, 45. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1973. NOVEMBER 8.

Ludas Matyi

Balázs-Piri Balázs rajza

— Ide figyeljen! Ha majd miniszter leszek, engem is bírálhat... De egyelőre az igazgatója vagyok!

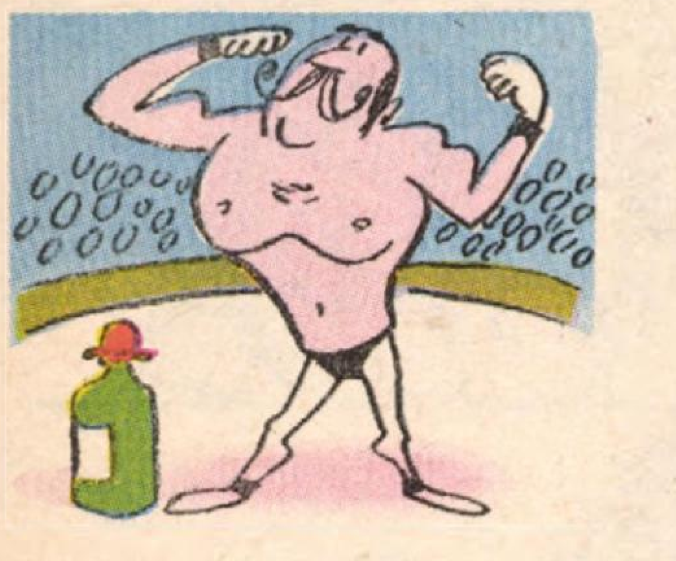
KEDVES LUDAS!

HARC A KUPAKKAL

Muszáj már írni erről a parafadugó-pótló műanyag kupakról!

Mostanáig vártam, de nem tudok hallgatni tovább. Mélységesen csodálkozom, hogy eddig még senki sem tette szóvá, egyetlen fórum sem foglalkozott még vele. Erről miért nem beszélnek a budapestiek?!

Talán azért, mert ez a csodálatos „palackzáró szerkezet" az alkoholizmus elleni küzdelem jegyében fogant, a Kupak Tanács ötletéből és javaslatára. Csakhogy rossz helyen ér-

vényesül a propaganda, mert nem az italboltokban vedelo, hivatásos alkoholistákat sújtja, hanem azokat, akik a közért-üzletekben vásárolnak bort otthoni fogyasztásra: vendégek kínálása céljából, vagy a vasárnapi ebédhez.

Ez a parafadugó-pótló műanyag kupak mint korszerű palackzáró szerkezet, egyszer zöld, máskor fehér, olykor piros színben jelenik meg az üvegek nyakán, s az alvilág Cerberusánál is tökéletesebben őrzi a palack tartalmát mind az illetékes, mind az illetéktelen behatolók elől. Van egy-peckes, két-peckes és gyűrűs kupak is, ez utóbbi viszonylag jóindulatú.

A zöld színűn — ez a legalattomosabb — két pecek van. Az alul levő, merőlegesen álló pecket a hüvelykujj körmével kellene felszakítani, hogy aztán az alsó kupak-rész körben letéphető legyen. Ha ez sikerül, (de nem sikerül, mert csak a körme szakad le az embernek), akkor a másik, vízszintesen álló pecek felnyomásával kellene a palack száján maradt részt lefeszíteni. Olyan erős ember azonban, aki ezt meg tudja csinálni, csak a cirkuszban van, s az pénzért mutogatja magát. Mert előbb törik le az üveg nyaka, mintsem a kupak engedjen.

A türelmetlen ember — ahelyett, hogy dobná az üveget a szemétre, (mely a kupak elsődleges célja), — szerszámokat szed elő, és ezek segítségével próbálja a belső tartalmat megközelíteni. De csak azt éri el, hogy újabb sebeket szerez magának, s a bor tele lesz finom üvegtörmelékkel.

Ezt a zöld műanyagot nem fogja a kés; a közönséges dugóhúzó is visszapattan róla. Ha harapófogóval kísérletezik az ember, a pecek a gyík farkánál is könnyebben leszakad, — akkor aztán nincs már pecek sem, amibe belekapaszkodhatunk. Mások morzsánként csipkedik le a kupakot, ez viszont órákba telik, s közben a vendégek szomjan halnak.

Elárulom az én módszeremet. Nem kell hozzá más, mint egy erős kávéskanál, masszív, régi fajta. (Az alumínium görbül vagy törik!) A kávéskanállal viszonylag könnyen feltépem a pecket, aztán felfejtem az alsó részt, erős és felfelé irányuló mozdulatokkal, vigyázva azonban, hogy orrba ne vágjam magam, ha váratlanul enged a kupak.

Munkamódszeremet ezennel a rászorulók rendelkezésére bocsátom, nem kérek érte semmit, lemondok az újítási pénzről.

Nem úgy, mint azok, akik felvették ezért a kupakért. Bizonyára nem is keveset.

Zsiray Károly

HOL A KEDVENC SAJTOM?

A sajtóban, a rádióban, a tévében és a különböző falragaszokon hetek óta folyik — örvendetes módon! — a propaganda a tej és a tejtermékek fokozottabb fogyasztása érdekében. A reklámok azt is hírül adják, hogy a tejipari vállalatok új sajtfajták piacra vitelével is próbálják a választékot gyarapítani, a vásárlókedvet növelni.

Ám mit tapasztal ezzel a választéknövekedéssel párhuzamosan a jámbor fogyasztó? Azt, hogy a közelmúltban eltűnt a boltokból a közkedvelt Sport-sajt, s eltűnt az ömlesztett, vöröshagymás kockasajt is, valamint még néhány, korábban már megszokott sajtfajta.

Örülünk az új fajtáknak, de ugyanakkor ragaszkodnánk a megszokott kedvenc sajtjainkhoz! Miért nem készítik azokat is?

Terényi László
Budapest

KI ADHAT IGAZOLÁST?

Lakásom nemrégiben úgy beázott — nem először —, hogy az elektromos vezeték, valamint a lámpabura teljesen vizes lett. Kihívattam az Elektromos Művek Dráva utcai központjának szerelőjét, mert veszélyesnek találtam a helyzetet. A szerelő ki akarta kapcsolni a villanyórát, mert szerinte is életveszélyes ez az állapot, de ezt megengedni nem állt módomban, mert a háztartásomban minden villannyal megy.

Amikor a szerelőt arra kértem, hogy igazolja nekem az életveszélyes állapotot, közölte velem, hogy nem áll módjában igazolást kiadni: forduljak egy magánkisiparos villanyszerelőhöz, csak az adhat ilyen értelmű igazolást. Ő csak kikapcsolja az áramot, s ha az IKV megjavította a hibákat, és minden rendben van, akkor visszakapcsolja.

Nagyon szép, hogy támogatják a kisipart, de hogy egy hatósági jogkörrel felruházott állami szerv miért magánkisiparosokra bízza az ilyen fontos igazolás kiadását, azt egyszerűen nem értem.

Dr. Michaletzky Jenőné
Budapest V., Gerlóczy u. 11.

VISSZASZÍVOTT NYÍLT LEVÉL

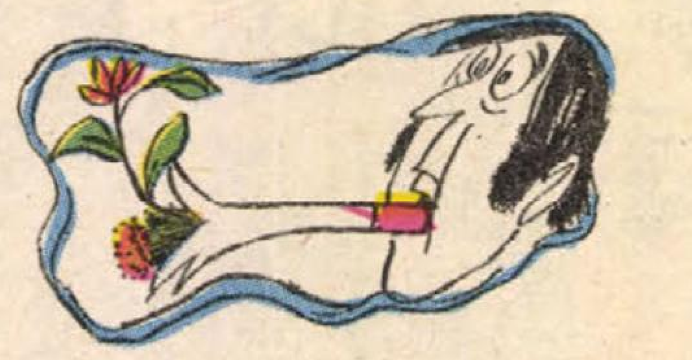
Rágyújtottam egy cigire,
Nagyon baljós volt a kezdet,
A cigimet malőr érte,
Mielőtt még égni kezdett.

Megbotlott egy fináncLábban,
Mellre szívta a rossz rajtot:
Kétszer nyílt ki, mikor szívtam,
Másodvirágzást is tartott.

Idén kétszer nyílt az akác,
Példát hévvel róla vett tán,
Ezért nyílt ki önfeledten
Másodszor is cigarettám.

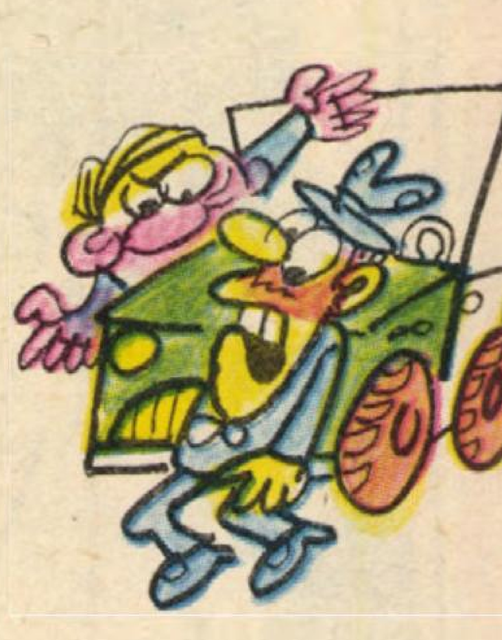
Nem írok hát nyílt levelet
Kinyílt cigi-ügyben mégsem,
Kedves Magyar Dohányipar,
Bocsássa meg füstölgésem.

Hidvéghy Ferenc

JÁRDA

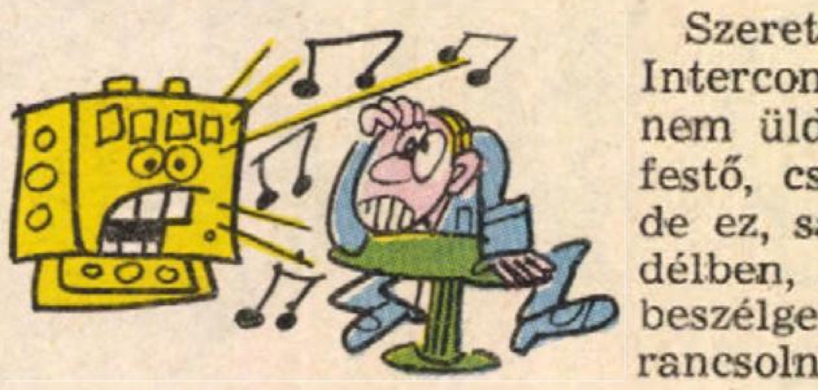
Hiányzik a gyalogjárda a XIV. kerületi Miskolci út 171—173. számú ház elől. A járda helyét építési törmelék és embermagasságú gaz foglalja el, noha *az építkezés már évekkel ezelőtt befejeződött.* Mivel a Kacsóh Pongrác úti telep lakói nem akarnak akadálypályán szökdécselni, ezért a forgalmas úttestre kényszerülnek. Az elmúlt évi közlekedési hónap alkalmával a közelben szolgálatot teljesítő járőrnek felhívtam a figyelmét erre a problémára. Ő feljegyezte. Nyilván nem rajta múlott, hogy azóta nem történt semmi... Illetve mégis történt valami: ugyanis a nyár folyamán a szemben levő oldalon, balesetmentes helyen, a parkszerűen kiszélesedő gyepes terüle-

ten, szilárd burkolatot kaptak a taposott utak is. Csak a mi járdánkra nincs gondja senkinek. Így hát mászkálhatunk továbbra is az úttesten, a járművek között.

B. J.
Budapest

CSENDES KÖNYÖRGÉS A CSENDÉRT

Szeretek üldögélni néha néha a Gellért Szálló vagy az Intercontinental presszójában. Azaz csak szeretnék, ha nem üldözne el onnan a zenegép. Még ha egy hangulatfestő, csendes muzsika szólna belőle, nem is volna baj. de ez, sajnos, hangosan üvöltő gépzene. Sem reggel, sem délben, sem este felé itt már pihenni, olvasni, írni vagy beszélgetni nem lehet. Nem lehetne, egy kis csendet parancsolni ezeknek az üvöltő gépeknek?

Dr. N. I.
Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOL

Egy olvasó kifogásolta, hogy az újjáépített Déli pályaudvar homlokzatán nincs óra. Tájékoztatásul közlöm, hogy a tervek szerint, a Magyar Jakobinusok terén, közvetlenül az utasforgalmi csarnok előtt, a Fővárosi Tanáccsal közösen, egy díszes köztéri órát kívánunk felállítani. Ezt az órát az Iparművészeti Főiskola munkaközössége tervezi és előreláthatólag a jövő év augusztusában állítják majd fel.

Dr. Telek János vasútigazgató h.,
MÁV Budapesti Igazgatóság

A Ludasban az olvasók panaszt tettek amiatt, hogy az Állatifehérje és Takarmányokat Előállító V. szolnoki üzeme szennyezi a város levegőjét. Az üzem vezetői megtették az intézkedést a probléma megoldására: a jövő év folyamán elszívó berendezést szerelnek fel, amely az időnként jelentkező kellemetlen szagot elnyeli.

Fauszt Sándor o. v.
Városi Tanács V. B. Szolnok

A Vásárhelyi Pál utca közvilágításával kapcsolatos panaszra válaszolva közöljük, hogy a zavarokért nem az Elektromos Művek a felelős. Az történt, hogy a Fehérvári út átépítése során az útépítők több ízben is elszakították a kábeleket és ezt nem jelentették az Elektromos Műveknek. Amint a panaszokról értesültünk, rögtön gondoskodtunk a kábelek és vezetékek helyreállításáról.

Börcsök Dezső ig. h.,
Budapesti Elektromos Művek

„Egy angyalföldi ház panaszai" című cikkükre válaszolva közöljük, hogy az udvaron levő törmeléket vállalatunk időközben elszállította. A műanyag szemétledobók javítását november végéig elvégeztetjük. Az átalakított szemétledobókhoz kisméretű kukák beszerzéséről is gondoskodtunk. A pincék elvizesedését a területileg illetékes házkezelőség megszüntette.

Oláh Ferenc
mb. igazgató,
XIII. kerületi IKV

TERMÉSZETVÉDELEM – MAGYAR MÓDRA

– Behoztam ezt a fát a kertből. Itt a lakásban jobban tudunk rá vigyázni.

Vasvári Anna rajza

A WATERGATE-ÜGY

– Ki volt az a hülye, aki valamikor azt mondta, hogy a szó elrepül, az írás megmarad?...

MINDEGY

Nevezzük egyelőre X-nek.

X. végig loholt az irodaház folyosóján, ahol dolgozott, benyitott a kistanácsterembe, jobbra nézett, megkönnyebbülten sóhajtott fel, amikor bal felől ráreccsent egy hang:

— Nem túlzás, hogy még ilyenkor is késik?!

X. odafordult, amerről az erélyes hang érkezett.

Három szigorú tekintetű férfi ült a zöldposztós asztal mögött, oldalt egy száraz, szemüveges nő épp papírt fűzött be az írógépbe.

— Elnézést — hebegte X. zavartan —, én nem tudom, én azt hiszem...

— Ne higgyen semmit, hanem foglaljon helyet — mutatott türelmetlenül a zöldposztós asztal elé helyezett székre a középen ülő férfi. — Üljön le, hogy végre beindítsuk a fegyelmi tárgyalást.

X. megrettenve fogadott szót.

— Kezdjük a munkafegyelem sorozatos megsértésével — mélyedt el egy iratcsomóba a bal oldalt ülő férfi. — A kartárs, miként az előbbi ábra is tanúsította, notórius későnjövő. Továbbá a késések miatt amúgy is megrövidült munkaideje alatt különféle magántervezéseket is végez. Nemcsak magánjellegű helyi, hanem interurbán beszélgetéseket is folytat a vállalat költségére. Munkaidő alatt átlagban egy órát tölt a büfében, gyakran a sarki italboltba is átrándul. Elismeri mindezt?

— Kérem — motyogta X. megsemmisülten —, a Csilla úton kábelfektetés miatt lelassult a közlekedés... És én a maszekolást kizárólag ebédidő alatt... A telefonokat természetesen ki fogom fizetni, a hónap végén, egy összegben, hogy ne zaklassam annyiszor a pénztárost... A büfébe feketézni járok, sajnos alacsony a vérnyomásom, orvosilag kell innom... Ugyanez a helyzet az alkohollal, savhiány miatt...

A zöldposztós asztal mögött a középen ülő férfi unottan szólt a szemüveges nőnek:

— Írja be a jegyzőkönyvbe, Ilonka, hogy az első téma vádpontjait a fegyelmi alá vont kartárs elismerte, a közismert érvekkel, magyarázkodásokkal próbálva enyhíteni azok súlyosságát... Ha megvan, rátérhetünk a második témára, az erkölcsi kilengésekre.

Intett a jobb oldalt ülő bizottsági tagnak.

— Több panasz érkezett a vezetőséghez — kezdte amaz —, miszerint a kartárs az osztályán dolgozó fiatalabb kartársnőket ajánlatokkal üldözi, különböző helyeken rájuk

paskol, beléjük csíp. Nős, családos ember létére. Elismeri?

X. érezte, hogy már nem csak a tenyere, a háta is tiszta víz. Úristen, ezek mindent tudnak! Talán még az a levél is a birtokukban van, amelyet ő tegnap tett a vörös Hárosiné íróasztalára...

— Könyörgöm tisztelettel — vinnyogta —, köztudott a vállalatnál, hogy én nagyon humoros vagyok... Én mindig csak tréfából... Ha csak sejtem, hogy a kartársnők ennyire félreértik a dolgot...

A középen ülő férfi utálkozva szakította félbe.

— Ugyan, hagyjuk ezeket a dajkameséket! Többek között a birtokunkban van egy levél, amelyet ön, Pétárcsik kartárs...

— Gyergyói — helyesbített félénken X.

— Mi az, hogy Gyergyói?! Ki az a Gyergyói?!

— Én — mondta X. —, én Gyergyói István vagyok.

— Gyergyói? Nem Pétárcsik Béla? A tervezési főosztályról?

— Tessék — rántotta elő levéltárcáját X. —, ha óhajtják a személyi igazolványomat... vagy a munkaadóit... Gyergyói vagyok, a technológiai főosztályról!

A három férfi izgatottan dugta össze a fejét a zöld posztós asztal mögött, aztán a középső rákiáltott az előttük feszengőre:

— Akkor mi a csodának jött ide?!

Gyergyói a helyiség túlsó sarkába mutatott.

— A kalap... A kalapom... Reggel mi is itt értekeztünk. És csak most, hogy letelt a munkaidő s indultam volna haza, vettem észre, hogy itt felejtettem... Tessék megnézni, ott lóg a fogason!

A bizottság megnézte, ott lógott valóban.

— De hát akkor hol lehet Pétárcsik kolléga? — tűnődött fennhangon a szemüveges nő. — Én már a hét elején elpostáztam az értesítést, hogy a fegyelmije ma négy órakor lesz, az első emeleti kistanácsteremben.

— Akkor itt a hiba! — kiáltott fel Gyergyói. — Ez ugyanis a félemeleti kistanácsterem! Eggyel följebb kell menniök.

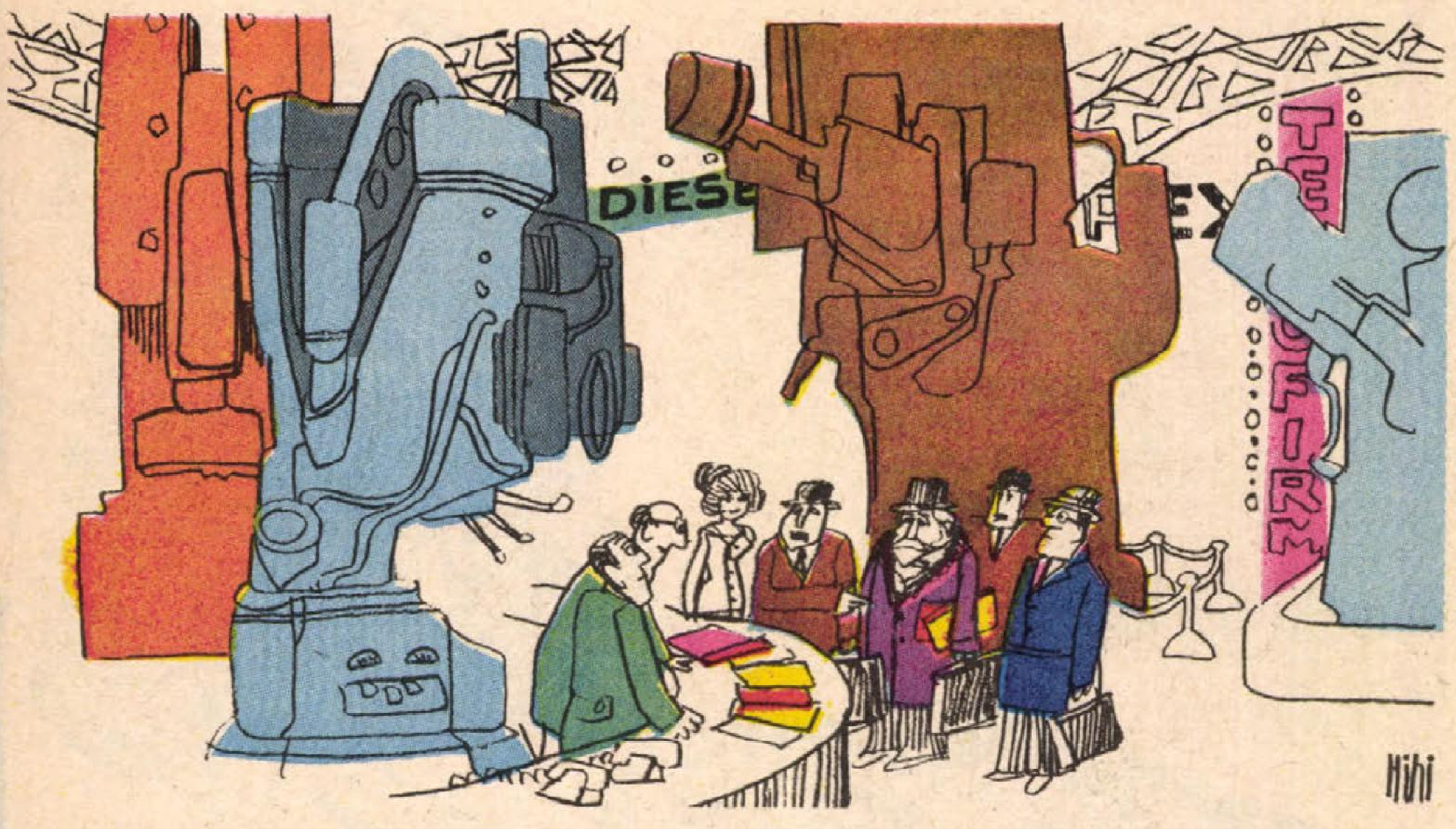
A fegyelmi bizottság sietve szedelőzködött, indult az ajtó felé.

— És a jegyzőkönyv? — szólt utánuk a szemüveges nő, miközben az írógépét csukta össze. — Mi legyen az eddigi jegyzőkönyvvel? Semmisítsem meg?

— Nem kell — fordult hátra a küszöbről a bizottság vezetője —, alighanem jó lesz az egy emelettel följebb is.

Kürti András

IPARI VÁSÁRON

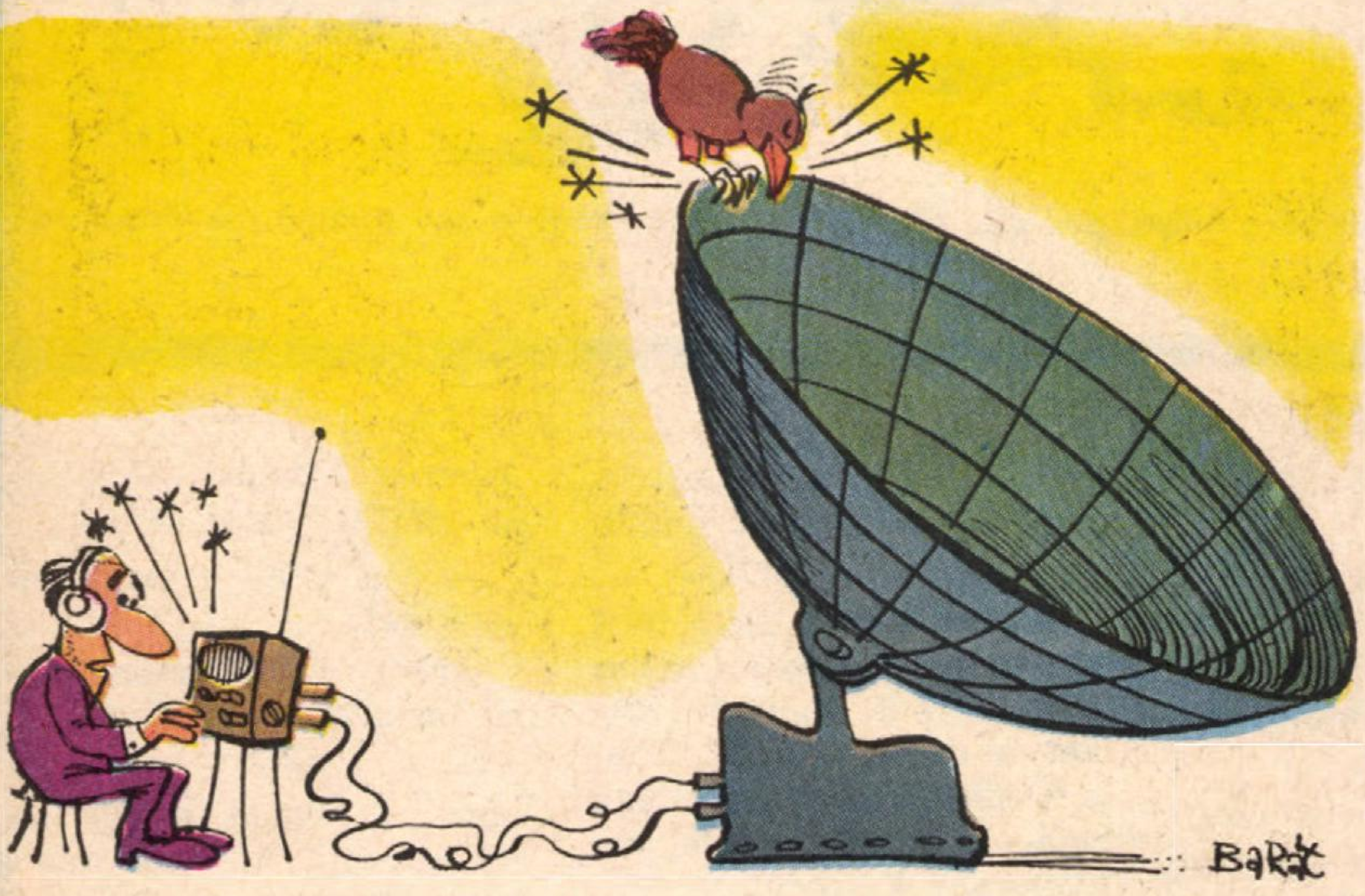
– Bemutatjuk Smith urat, a világhírű prospektusgyűjtőt.

NŐI DOLGOK

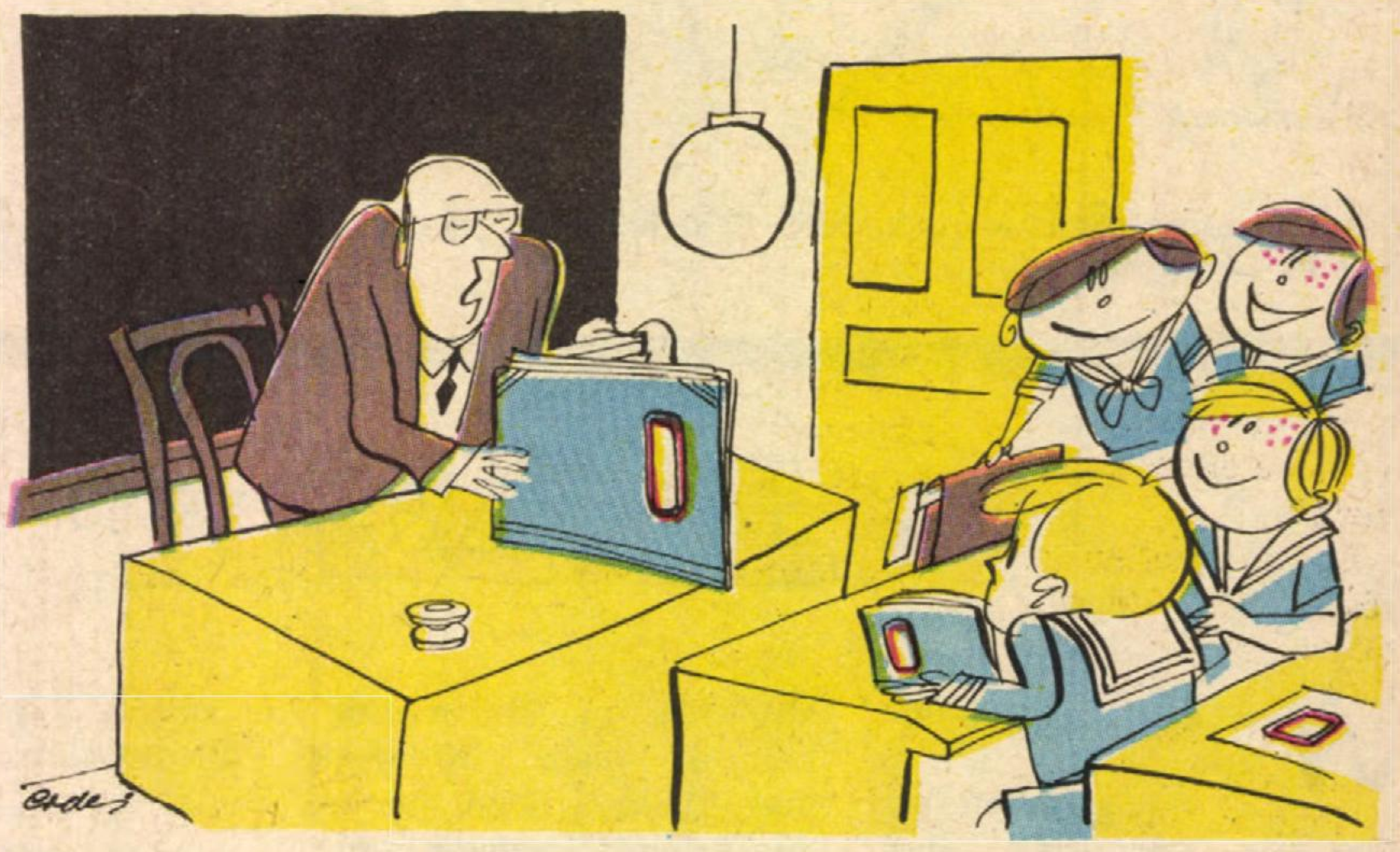

– Ezt ajánlom. Tiszta haj...

ISMERETLEN RÁDIÓJELZÉSEK A VILÁGŰRBŐL

A MEGOLDÁS

– Holnap tornaóra! Mindenki hozzon magával tornatermet!

Levélváltás a házikosztról

Tisztelt Szerkesztő úr!

Dolgozó nő vagyok és háztartást is vezetek. Munkám megkönnyítésére már régen tervezem, hogy férjemmel és ötéves kisfiammal együtt szabad szombaton és vasárnap délben vendéglőben vagy étteremben ebédelünk. Olykor vacsorázni is szívesen elmennénk valahova. Próbálkoztunk is ezzel, de csakhamar rájöttünk, hogy a házonkívüli étkezés — még a magunkfajta középkeresetű családban is — szinte megoldhatatlan. Az éttermi árak nagyon magasak és az ételek íze nagyon távol esik a házikoszttól. Most végre találtunk egy gebines vendéglőt, ahol jóval olcsóbban étkezhetünk, mint a szomszédos állami étteremben. A gebines jó ízű házikosztot ad. A kiszolgálás gyors és udvarias. Amikor másodszor betértünk hozzá, a gebines már személyes ismerősként üdvözölt bennünket.

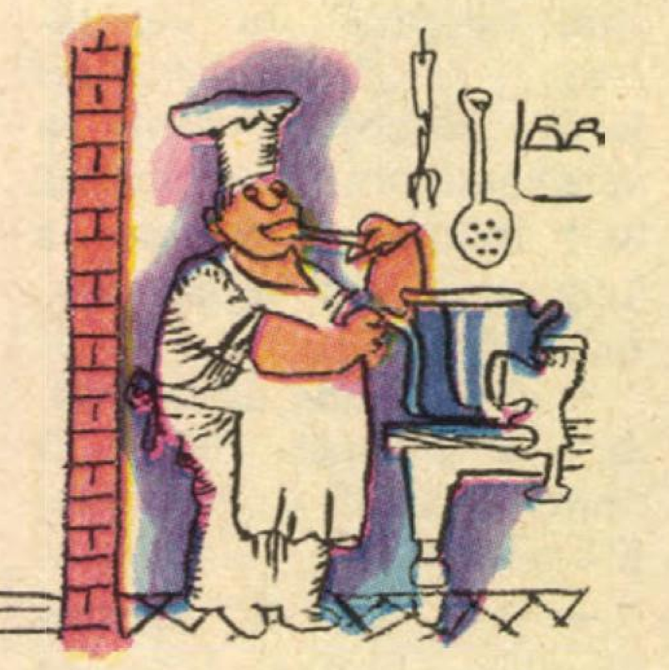
Nem értem, miért nem tud hasonló családi étkezést nyújtani ugyanolyan árban és minőségben az állami étterem vagy vendéglő?

Tisztelt Asszonyom!

A gebines állami keretből kapja a nyersanyagot és valamelyik vendéglátóipari központhoz tartozik, annak felügyelete és ellenőrzése alatt dolgozik. Az állami vendéglátóipar hívta életre a gebint, éppen azért, hogy olcsó és jó házikoszttal lássa el a szerényebb igényű családokat, és a háztartást nem vezető dolgozókat. Kevés kivétellel ez volna a feladatuk a kerületi vendéglátóipar éttermeinek és vendéglőinek is. Egyelőre azonban ez még korántsincs így. Ezért van az, hogy egyik-másik nagyszabású vendéglő (étterem) kong az ürességtől, de a szomszédságában levő gebines nagy forgalommal és jelentős haszonnal dolgozik.

Laikusok számára talán örök rejtély marad, hogy miért nem veszik át az egyes *rosszul vezetett* állami vendéglők és éttermek az egyes *jól vezetett* gebines üzletek hasznos módszereit. De nincs ok a csüggedésre: a vendéglátóipar illetékes vezetői előbb-utóbb meg fogják fejteni a rejtélyt. Remélhetőleg mielőtt még a gebines tanulja meg a vendéglátóipar egyes gyenge üzemeitől, vendéglőktől, éttermektől az üzletvitel rossz módszereit.

A teljes megértés okából mondom el, csak példaképpen, a következőket:

Egy gebines vendéglőben szokatlanul rossz, íztelen ételt tálalnak elém.

— Azelőtt maguknál sokkal jobban főztek — mondom a fizetésnél a gebinesnek — a leves hideg volt, a hús nyers, a tészta ragadós...

A gebines így válaszol:

— Elnézést kérek, a régi szakácsomat elszipkázták, az új pedig nem tud főzni. Holnap már belép egy remek szakács. Legyen szerencsém, uram, nem fogja megbánni.

És ugyancsak példaképpen mondom el a következőket is:

A lakásomtól kétszáz méterre van egy elsőosztályú étterem. Tapasztalatból tudom, hogy ebben az elsőosztályúban rosszul főznek. (Volt egy másik a közelben, 3 év óta tatarozzák!) Mégis megpróbálom, hátha megjavult a koszt. Tévedtem. Ott kellett hagynom az ételt. Ehetetlen volt.

— Hiába, maguknál nem lehet étkezni — mondtam a fizetésnél a főúrnak.

— Szívesen hozok másikat — hangzik az udvarias válasz.

— Minek hozna? Az is éppen olyan lesz mint ez.

— Sajnos nagyon korszerűtlen a konyhánk — mentegetőzik.

— A szakácsuk pedig még mindig nem tanult meg főzni...

— Ez igaz, uram, de elárulom önnek, hogy semmit sem tehetünk ellene. Valaki beprotezsálta.

Azért valamit mégis lehetne tenni.

Azt javasolom, hogy a vendéglők és éttermek vezetői időnként ebédeljenek, vagy vacsorázzanak a másik vállalat vendéglőiben és éttermeiben. Ahol nem ismerik őket. Aztán üljenek le tapasztalatcserére és döntsék el, hogy miként lehetne jó ízű házikoszttal olcsón és jól megoldani a családi étkeztetést. De vigyázzanak: jó éttermet keressenek a tanácskozáshoz...

Földes György

DOHOGÁS

1

A Film Színház Muzsika kritikusa, V. M., aki fél éve ír már rendszeresen bírálatokat a televízió műsorairól, keserűen jegyzi meg a Rádió- és Televízióújságnak írott cikkében:

„Kritikus megjegyzéseimnek elenyészően csekély a foganatja —, ha én valamit lerántok, azt rendszerint ismételten műsorra tűzi a televízió.”

Tehát hiába ránt le.

Hiába rántotta le ezt vagy azt a műsort, a rántottának, pardon, a kritikának nem lett foganatja. Kinek van kedve ilyen körülmények között le és felráncigálni a műsorokat? Mert vannak olyan műsorok is, amelyeket V. M. felránt. Miért nem azokat tűzi ki ismételten a televízió?

Ez az egyetlen kérése V. M.-nek. Miért nem teljesítik?

El akarják venni az önbizalmát?

Nehezen fog menni...

2

Az Élet és Irodalom „Véleményünk szerint” rovatában M. J. szóvá teszi, hogy túlságosan zsúfolt a Budapesti Művészeti Hetek programja.

S a program se mindig stimmel.

Két filmről, Fellini Rómájáról és a Te meg én című szovjet filmről már megjelentek a kritikák, de a filmek bemutatását elhalasztották.

A glosszaíró szerint *„Mire a fizető néző pénzért jegyet válthat a szovjet filmhez, már régen elfelejtette a művészeti hetek alkalmából megjelent bírálatokat.”*

Egyesek szerint azokért a kritikákért, amelyeket el lehet felejteni — nem kár. Ezzel azonban nem értek egyet. Mert tessék elképzelni: ott állok majd a mozi előcsarnokában, kezemben a jeggyel és nem fogok emlékezni a kritikára. Akkor aztán megnézhetem magam!

Illetve a filmet, ha még ezek után is kedvem lesz hozzá.

3

Az Esti Hírlap kitűnő filmkritikusa azt írja egy elemző cikkében: a magyar film nem olyan rossz, mint ahogy azt a humoristák, kabarészerzők állítják.

Bevallom őszintén, lelkiismeretfurdalást éreztem e sorok olvastán, mert én is gyakran élcelődtem a magyar filmről: egy jó poén kedvéért eladtam szépen fejlődő filmgyártásunkat. Most már tudom, hogy rosszul tettem. Éppen ezért hajlandó vagyok írásbeli nyilatkozatot tenni:

Alulírott kijelentem, hogy nem olyan rossz a magyar film. Aki tehát azt mondja, hogy a magyar film olyan rossz, annak nincs igaza. Nem olyan rossz.

4

Egyes kritikusok állandóan azzal vádolják a humoristákat: ha nincs más témájuk — a Patyolatot bírálják. Ezt rendszerint akkor mondják a kritikusok, ha nincs más témájuk. Ilyenkor előveszik a Patyolatsablont.

Az igényes humorista valójában már régóta kerüli ezt a témát, mert lehetőség nyílik arra, hogy fontosabb dolgokról is írjon, de a kritikusok még szívesen emlegetik a Patyolatot.

Ha tehát valakinek panasza van a Patyolatra, forduljon bizalommal a napi- és hetilapok kritikusaihoz.

Ezzel a témával már csak ők foglalkoznak.

Gyorsmosást azonban — ha jól tudom — nem vállalnak.

Mikes György

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Íme, a tökéletes automata, amelynek nem lehet ökölle verni az oldalát.

– Ön milyen minőségben vesz részt a társadalmi nagytakarításban?
– Mint porszívó.

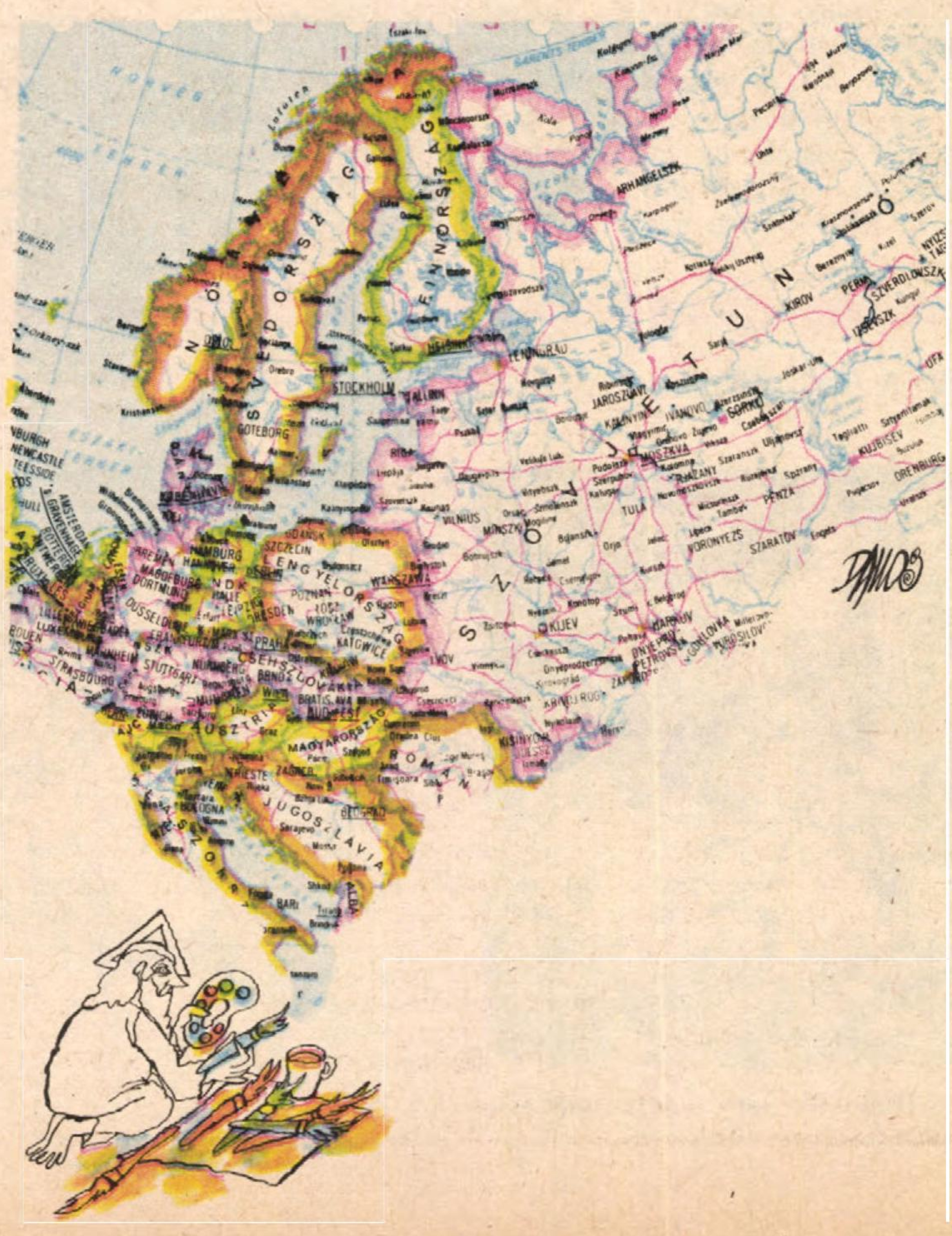

– Így talán sikerül.

1. Lapos kenyér, mely önmagát fújja fel.
2. Szállításnál sárba pottyant kenyér, mely saját maga törülközik.
3. Sületlen kenyér, mely visszamászik a kemencébe.

A VILÁG TEREMTÉSE

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A mama megkérdezi az ötéves Mancikát:

— Mondd, kislányom, mit szólnál ahhoz, ha egy kistestvérkét hozna a gólya?

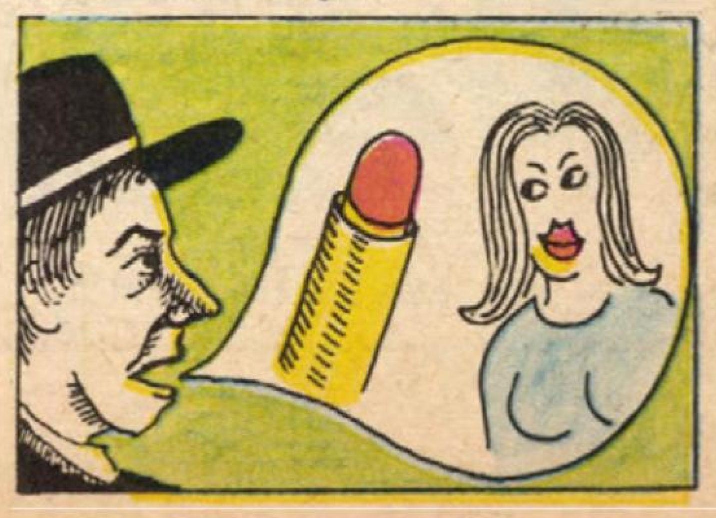
A kislány végignéz a mamáján, aki már nagyon előrehaladott állapotban van és így szól:

— Te is jókor kérded.

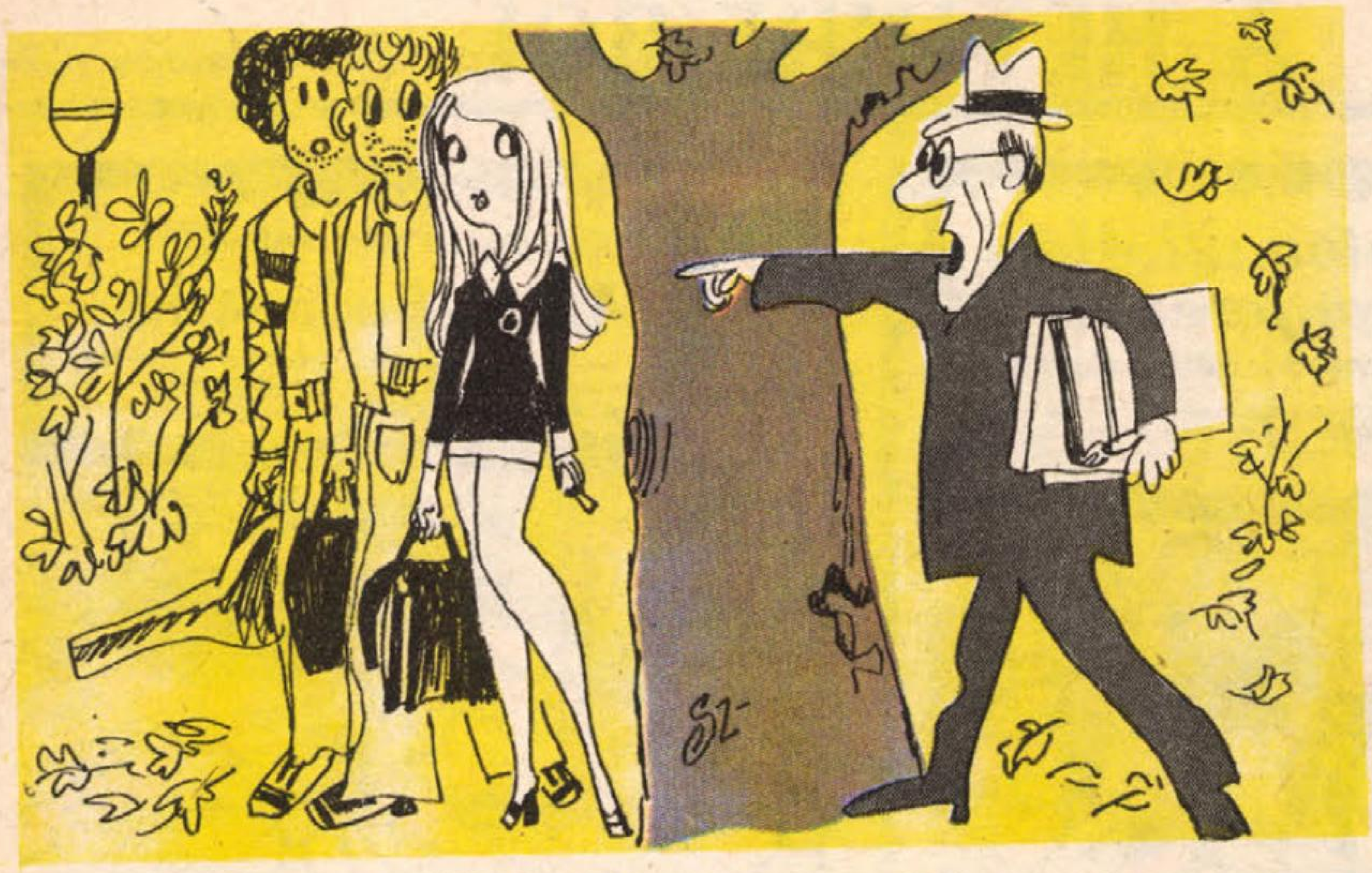

A skótot megkérdezték: miért vett a barátnőjének születésnapi ajándékul ajakrúzst?

— Azért — feleli a skót —, mert ez az egyetlen ajándék, amit kis részletekben, lassanként visszakapok tőle.

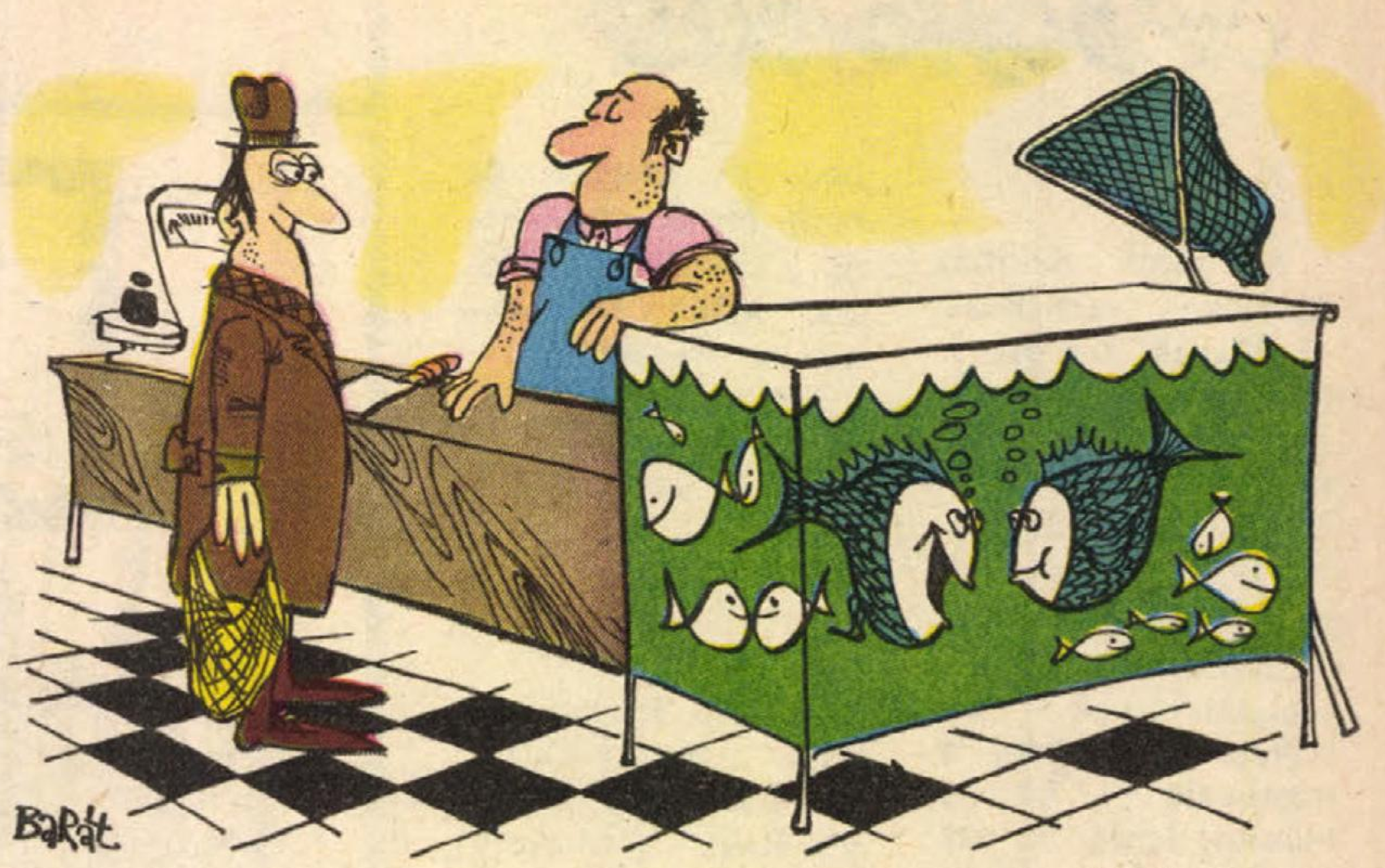

NEM CSODA, HA LEMARAD

– Kovács, maga fiúkkal sétált a ligetben, amíg én szexuális problémákról beszéltem az órán?

BOLDOGSÁG

– Megmenekültünk! Itt nem szennyezik a vizet!

a moszat

Az első perctől kezdve világos volt, hogy az új Cég élére csak két jelölt közül választhat a Szerv. Csobán Almád éppoly rátermett és képzett volt, mint Kajszi Tegze, Kajszi Tegze éppoly energikus és megnyerő modorú, mint Csobán Almád.

— Isten kezében vagyunk — mondta hófehér fogsorát villogtatva Csobán Almád, mert tudta, hogy ezért többé senki sem tekinti a klerikális reakció beépített emberének.

— Győzzön a jobbik — nyújtotta kezét Kajszi Tegze, mert tisztában volt vele, hogy ezért már senki sem tartja az anglománia megszállottjának.

És ebbe a nyájas, derűs tájképbe suhant bele dermesztő leheletével, baljós huhogásával, távoli poshadt mocsarak lehét árasztva, Bláz Huba, az északi szél.

Visszataszító emberke volt ez a Bláz Huba. Az arcát elborító őszes moszatból csak két denevér füle és tűvékony orra emelkedett ki. Bő lebernyegébe burkolózva, ferde vállal surrant örökké a fal mellett és szakadatlanul motyogott magában valamit. Valahányszor főbb ember közeledett, motyogása rövid időre érthetővé, sőt, meggyőzővé vált.

— Csobán Almádot? Főnöknek? Egy embert, aki sámfával veri a gyermekei fejét? De kérem... de kérem...

— Szeretetotthon, Kurtakiskend, földszint kettő, a második hokkedli jobbra. Ott üldögél szegény öreg Csobán néni. Mezítláb. Mert az utolsó zokniját is ellóversenyezte az a... az a...

Az igazgató kezébe vette a napi postát. Az első levélből kis cédula potytyant ki: *„Ha esetleg megkérdeznék Csobán kartársat, hol volt, amikor az ég zengett... talán teljesebb képet alkothatnának egy lelkiismeretlen kalandorról. Mélységes tisztelettel, Bláz Huba.*

A személyzetis kihúzta a fiókját, ott is feküdt egy cédula.

„Keselyű Orfeum, Sipirc utca 4. Szíveskedjék egy pillantást vetni Szeplő Cica művésznő gyűrűsujjára. Akkora briliánst tetszik ott látni, mint a Vár kupolája. S aztán méltóztassék talán megkérdezni Csobán kartársat, miért akadozik a búslakodi beruházás. Maximális tisztelettel Bláz Huba."

A munkaügyis a szalvétája alatt talált egy cetlit.

— Kérem, hegyezze a fülét egy pillanatra. Az a nesz, amelyet hallani méltóztatik nem lökhajtásos repülőrajoktól származik. Csupán Csobán Almád szürcsöli a levest. Vezetőnek? Ezt? Bláz Huba.

Aztán eljött a döntés órája.

— Mindanyian tanúi voltunk annak a gyalázatos aknamunkának, amely Csobán Almád ellen folyt — mondta az igazgató. — A vádak persze egytől egyig hazugságok. Ez a Bláz Huba egy patkány.

— Ne sértsük meg a patkányokat — mondta a személyzetis. — Egy féreg, amely a fal repedései közül bújt elő.

— Egy ázalag — kiáltott a munkaügyis. — Amilyet a macska hoz be egy lapos kő alól.

— Azt hiszem tartozunk egy kiváló embernek annyival, hogy mindeme méltatlanságok után őt válasszuk — mondta az igazgató. — Döntésünk egyben pofon a Bláz Huba féle parazitáknak, hogy mocskos rágalmaikkal már semmire sem mehetnek. Kartársak, az új Cég élére Csobán Almádot javaslom.

Lelkesen elfogadták és Bláz Hubát átkozva szétszéledtek.

— Rendben van — mondta később Csobán Almád. — De van egy kikötésem. Szeretnék valakit magammal vinni. Gyere be, Bubus.

Kinyílt az ajtó és vitorlafülével, tűhegyes orrát vígan fintorgatva, Bláz Huba állt a küszöbön.

— Blázt? — ordította az igazgató a szék karfájába kapaszkodva. — Hiszen ez az ember... ez a moszat...

— Bláz Huba gyermekkori jóbarátom — mondta Csobán Almád. — Amint az ábra mutatja, sikerült mindig eredményesen együttműködnünk...

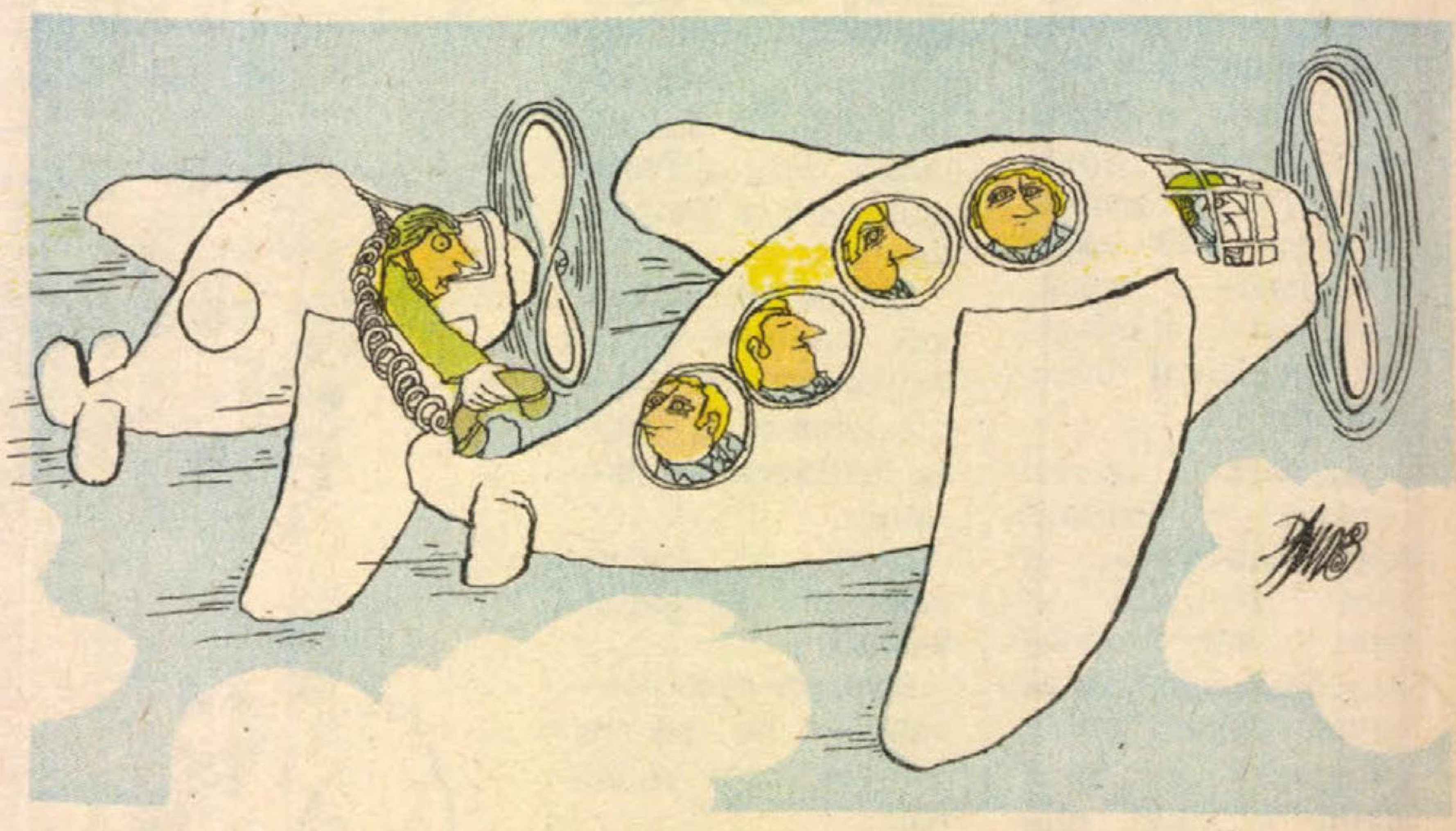
Peterdi Pál

A MESTER ÉS A TANÍTVÁNY

– Hol tanulta a szakmát, ha egy Trabantot sem tud szakszerűen feltörni?!

FONTOS EMBER

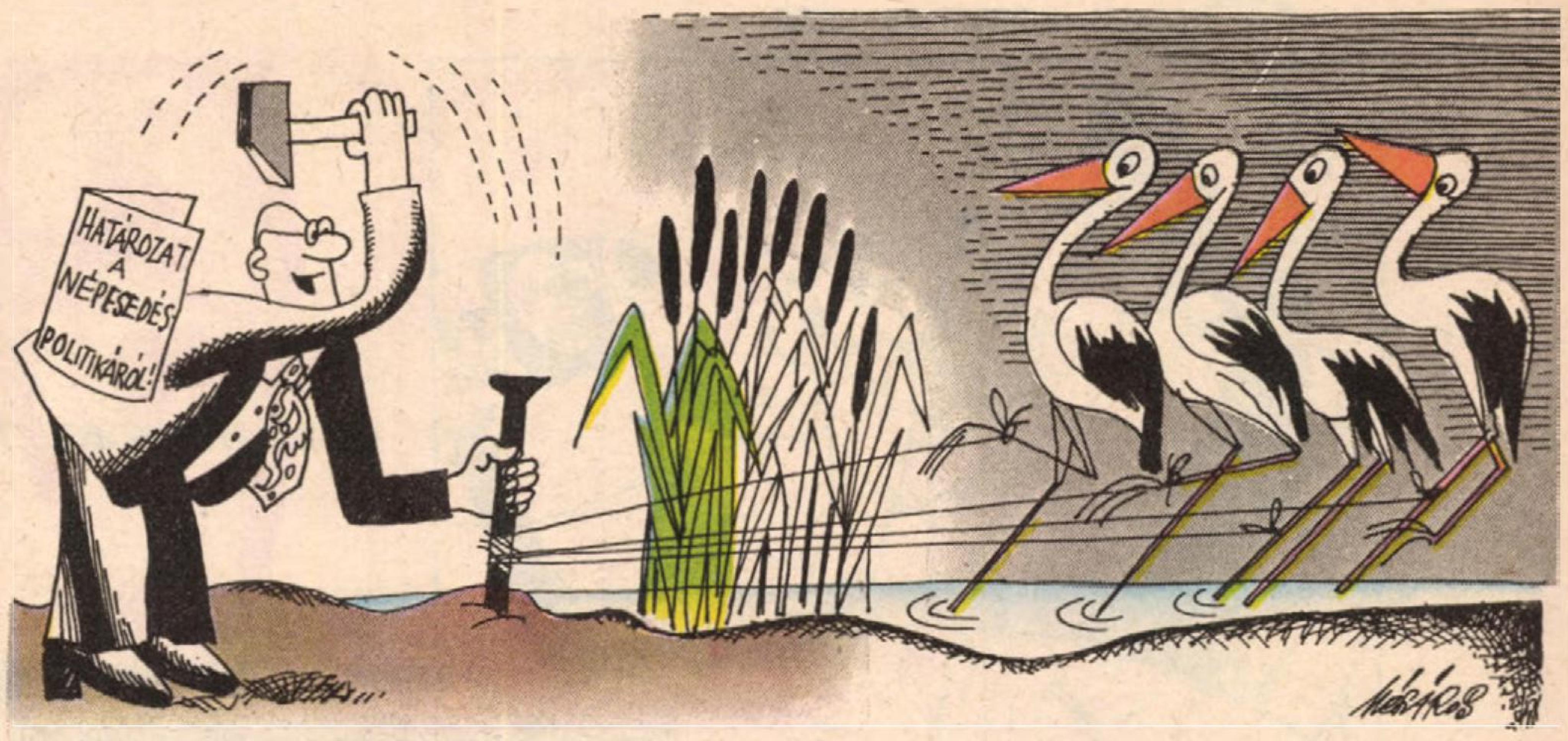
– Igazgató elvtárs, telefon!...

ORVOSI TANÁCS

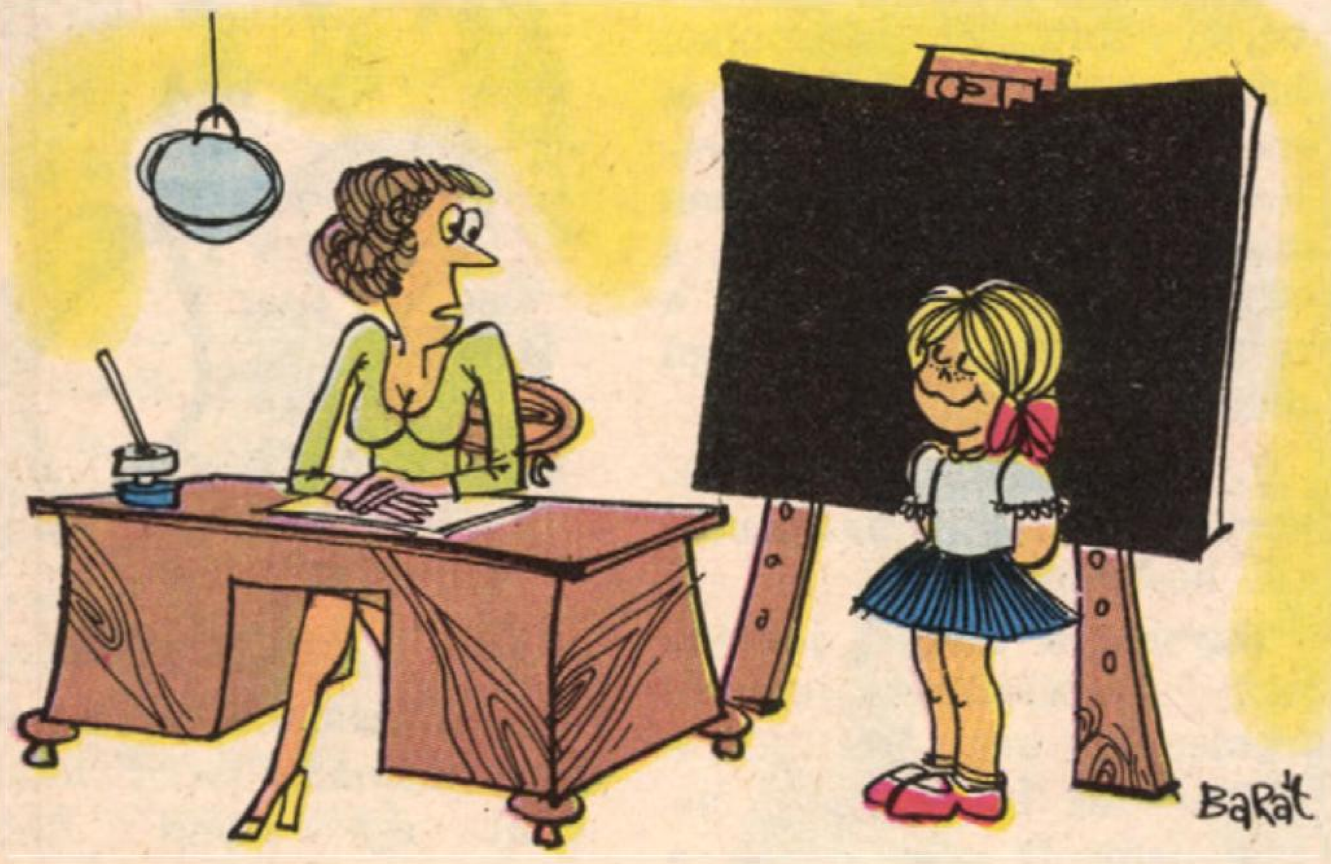
– Higgye el, kérem, a fogyás csupán intelligencia és akarat kérdése.

LELKES HAZAFI

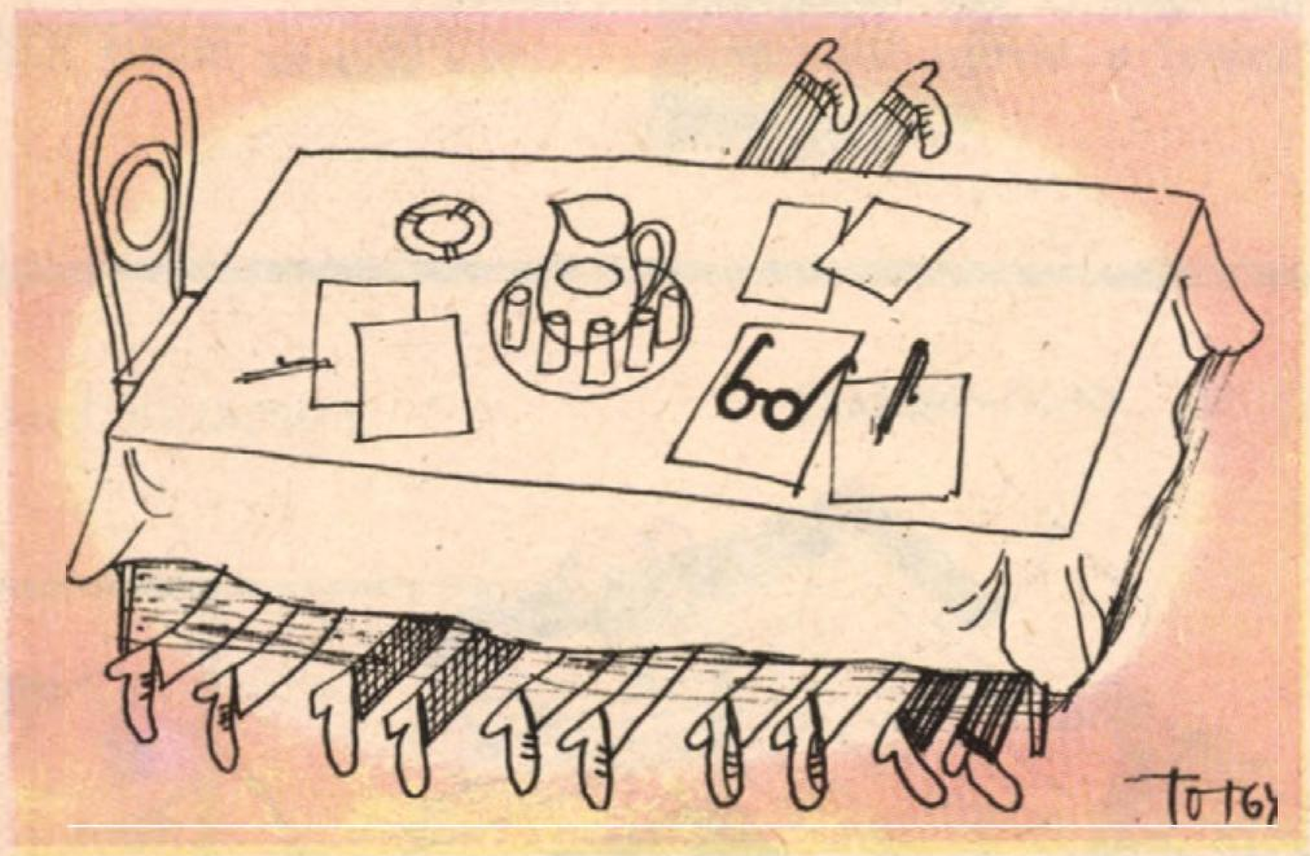
– Az idén nem mehettek szabadságra!

EGÉSZSÉGÜGYI FELVILÁGOSÍTÁS

– Ezt meg kitől hallottad?

SZIGORÚAN BIZALMAS ÉRTEKEZLET

Ráró a TÜKER-nél dolgozik, mint szénhordó. Ő húzza a kocsit azokba az utcákba, ahová a teherautó nem tud beállni. Ennekelőtte vidéken dolgozott egy téeszben, de ő is Pestre vágyott. Nyilván már tudja a nyájas olvasó, hogy Ráró egy ló, dolgos, derék pára, aki zoknyerítés nélkül tűri nem éppen irigylésre méltó sorsát. Ráadásul Ráró két kiscsikó anyja, melyek egyelőre még mellette vannak. Hogy mi lesz a sorsuk, azt Ráró sem tudja pontosan, de nagyon szeretné, ha csikóinak már jobb élete lenne. Ezért esténként a friss, alomszagú istállóban igyekszik okítani a kicsinyeit. Íme:

— Nektek már könynyebb... Bezzeg a mi időnkben a szegény ló gyereke előtt nem volt perspektíva. Elmehettünk a mezőgazdaságba, ahol ennivalónk volt bőven, de a gazda öt lóbőrt is lehúzott a szegény állatról. A városi élet azonban még ennél is kutyább volt. Itt a ló beállhatott a sörgyárba, vagy valamelyik fuvaroshoz. A hajtók állandóan részegek voltak és úgy bántak velünk, mint kocsis a lovával. Nektek viszont van perspektívátok. Ma már a gépek kiszorították a nehéz fizikai munkát. Ha egy kicsit elővesziték a jobbik eszeteket, akkor úgy élhettek, mint egy öleb.

A csikók rettenetesen unták ezt a szöveget, de mit tehettek? Hallgattak.

— Belőled, kispacim, versenyló is lehet, bár ott még nagyon ragaszkodnak a származáshoz. De ha oda nem vesznek fel, elmehetsz a filmhez is, a te szép pofáddal. Te pedig — fordult a másikhoz — dolgozhatsz az idegenforgalomban. Bejutsz valamelyik lovasiskolába, más dolgod sem lesz, mint időnként megsétáltatsz egy amerikai milliomost. Ha ügyesen viselkedsz, sokra viheted. Egy kicsit toporzékolsz, vadnak tetteted magad, aztán szép óvatosan kocogsz az utasoddal. És azt hallottátok, hogy a szomszéd istállóból milyen csodálatos karriert csinált a Hóka csikója? Bizony, pacikáim, ez a kis tolakodó bevágódott betyárlónak...

— Hát vanak még betyárok? — figyeltek fel a csikók.

— Nincsenek. Ezek nem igazi betyárok, csak műbetyárok, akiket az IBUSZ tart, hogy ijesztgessék a gazdag külföldieket.

— És azok azért fizetnek, hogy rémisztgessék őket?

— Nem igazi ijesztgetés az, csak műijesztgetés. Tudják előre, hogy a buszt egy műbetyárbanda támadja meg, amely műrablótámadást rögtönöz a vendégek műélvezetére... Alig van munka... Hajaj, csodálatos világba születtetek...

— Hagyjuk csak az áradozást! — legyintett a farkával az egyik csikó, aki természetesen közönyös volt és cinikus, mint ahogy ez a mai csikóknál divatos. — Lassan nem lesz szükség ránk.

— Ne féljetek, pacijaim. Amíg Magyarország azt terjeszti magáról, hogy ez a csikósok, betyárok, pandúrok hazája, addig nektek aranyéletetek lesz. Van egy húgom a hortobágyi ménesben. Annak a révén talán bejuthattok oda. Az már a lómennyország. Semmit sem kell csinálni. Ha egy külföldi csoport érkezik, elvágtattok előtte, nagy nyerítéssel és viháncolással. Az ellátás pedig kitűnő.

Az egyik paci megkérdezte:

— Igaz, hogy néha a külföldiek vásárolnak nálunk is lovakat?

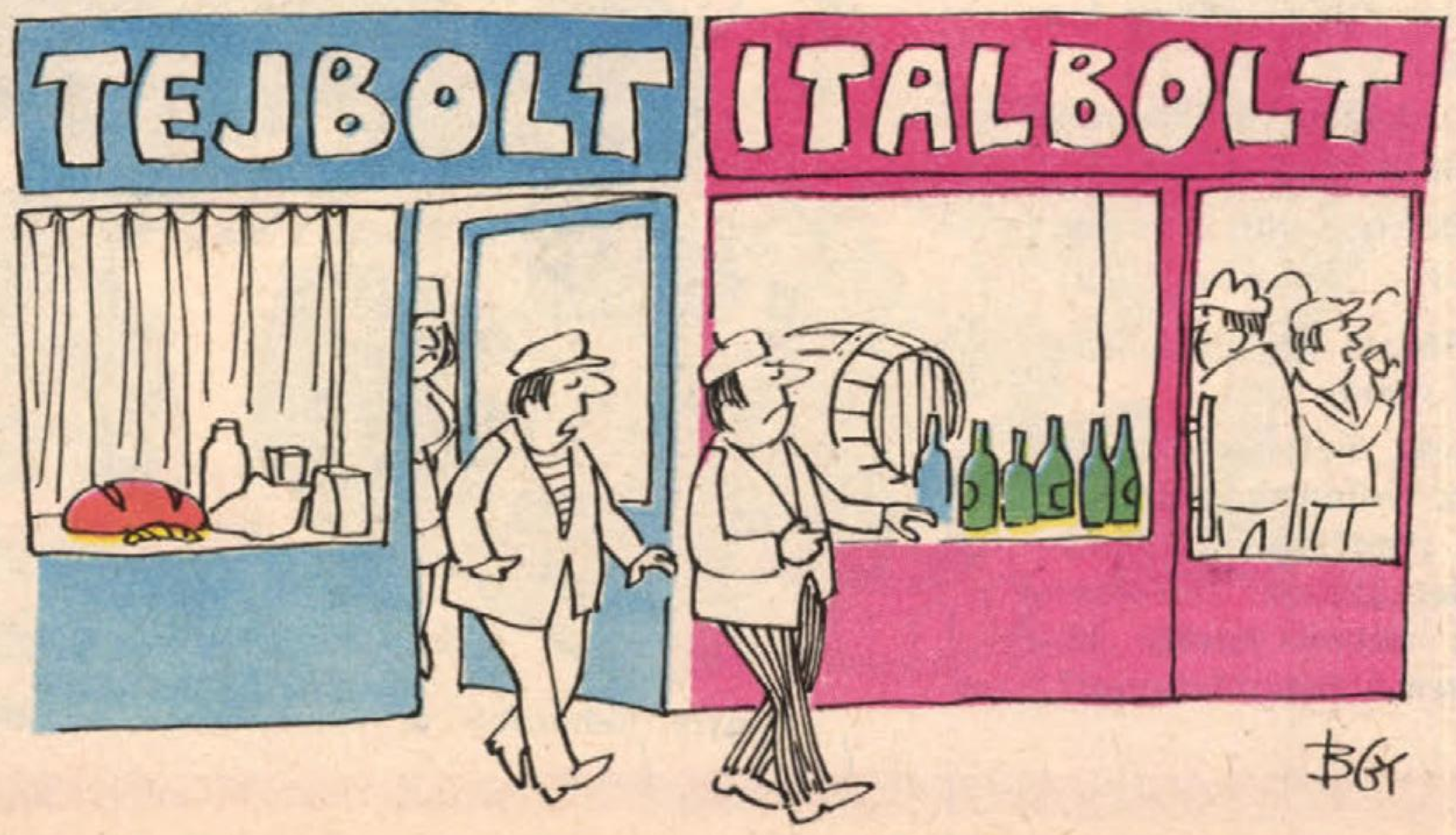
Ráró igenlően bólintott:

— Ez lenne a klassz — örvendezett a csikó. — Kijutni külföldre, világot látni.

— A lovak istene őrizzen meg attól. Mit gondoltok, ott is csak parádézni kell? Ha azok lovat vesznek, ott dolgozni is kell ám!

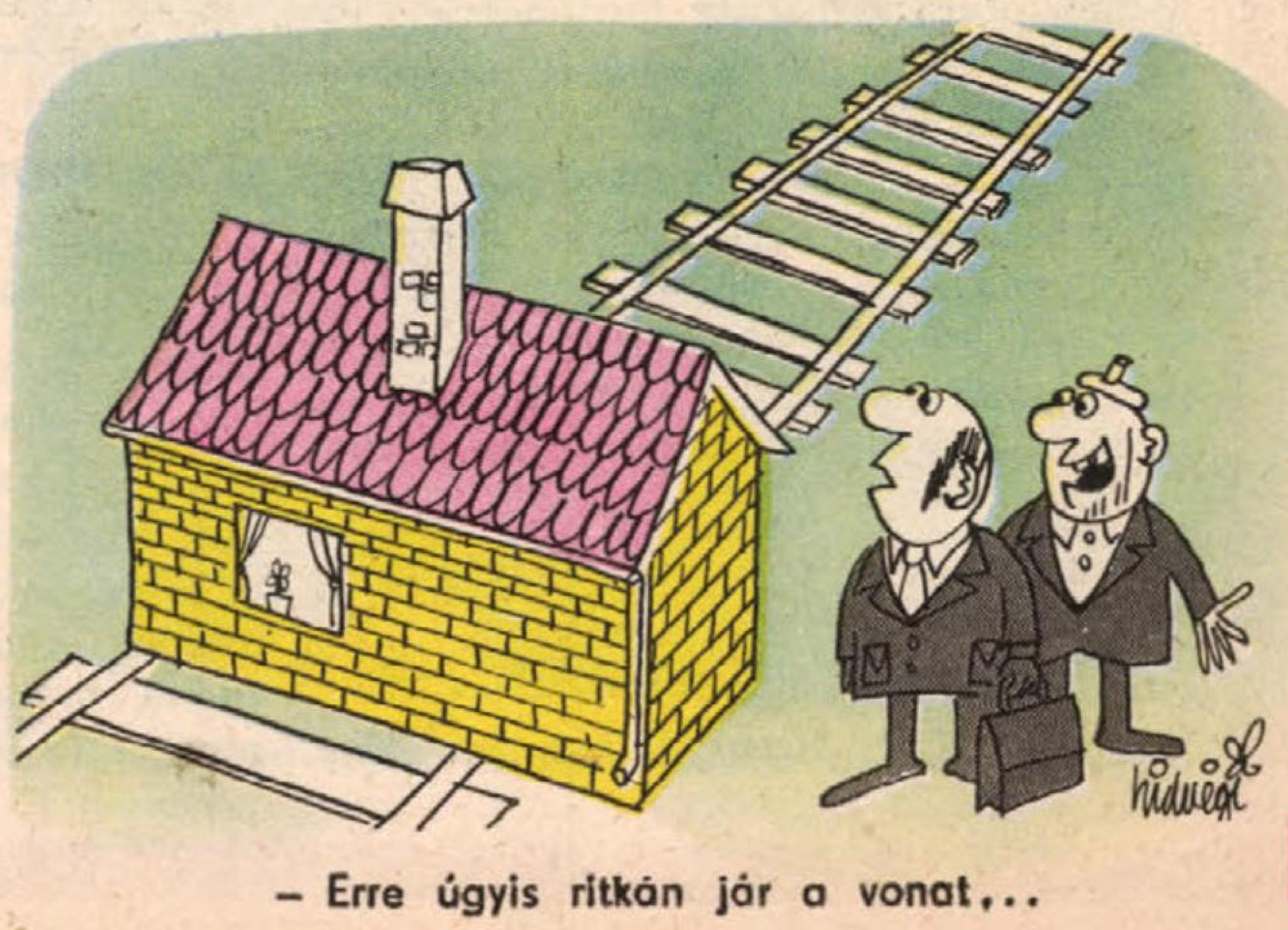
Ősz Ferenc

KÉNYSZERHELYZET

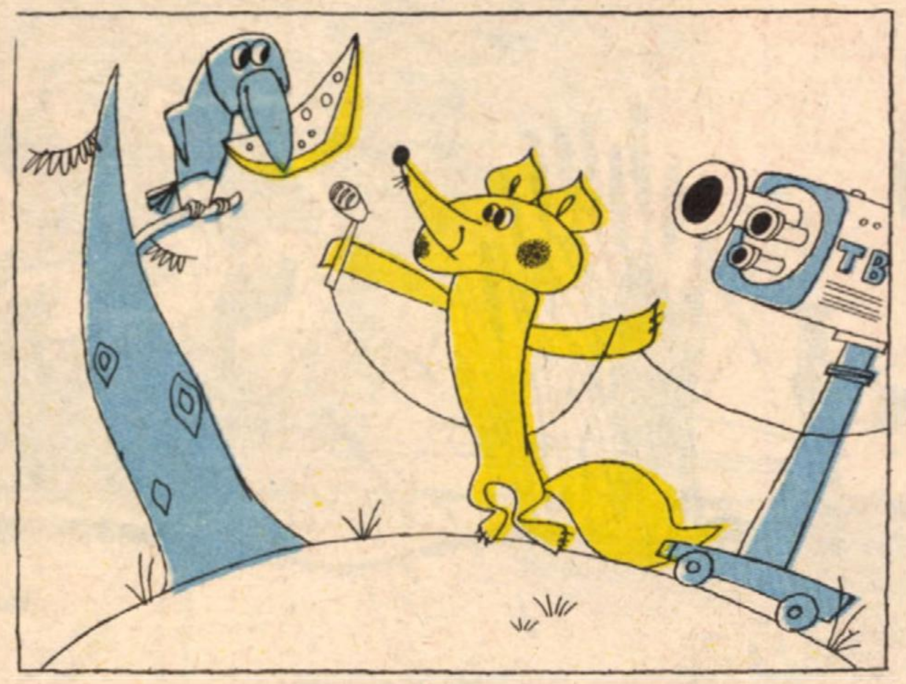
– Inkább igyunk két deci bort, ott biztosan kapunk poharat.

ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPÍTKEZÉS

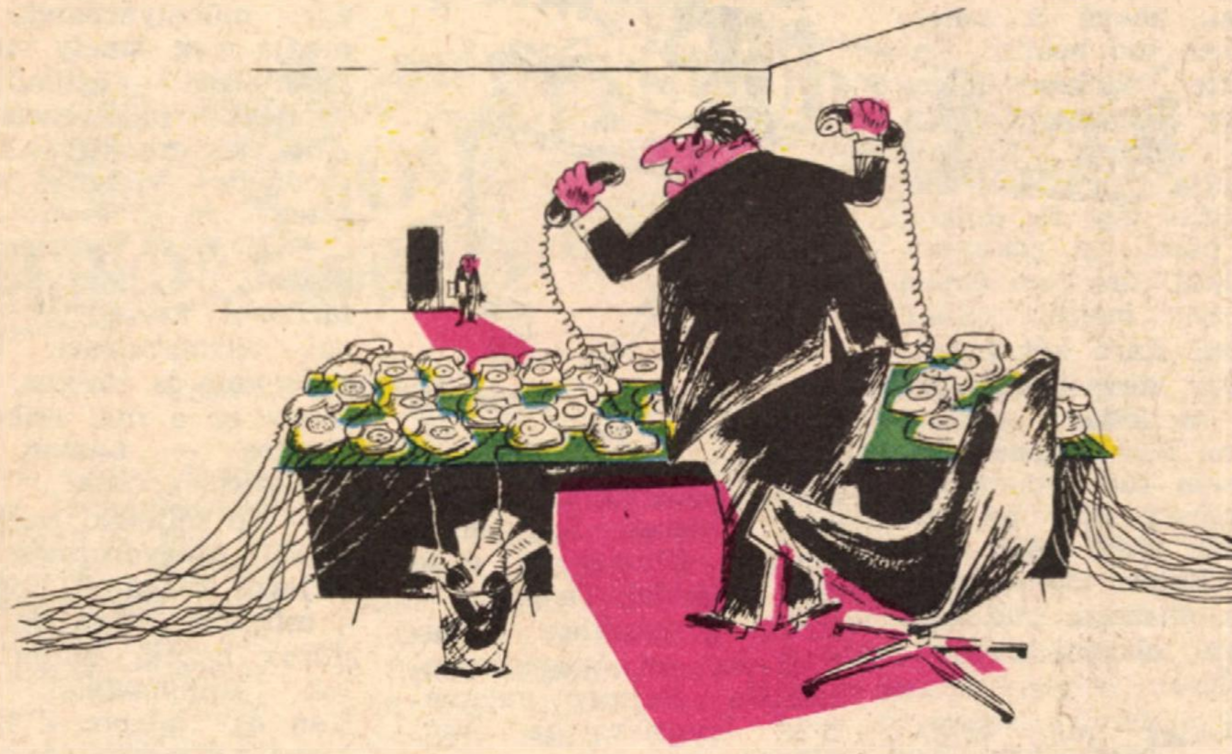
– Erre úgyis ritkán jár a vonat...

KORSZERŰ MESE

– Tehetségkutató versenyt tartunk, énekeljen valamit!

FONTOS BEOSZTÁSBAN

– Várjon! Nem látja, hogy emberekkel beszélek?!!

SZOVJET ★ HUMOR

RAJZOK A MOSZKVAI „KROKODIL"-BÓL

I. LEVIN:

HOBBY

Ljudocskát pelenkás korától ismertem. Kedves, derűs lény volt, akit családja minden elképzelhető, de még inkább elképzelhetetlen bajtól igyekezett megóvni. Csak puha játékokat adtak a kezébe, nehogy megszúrja magát, télen a napos oldalon sétáltak vele, nyáron pedig kizárólag az árnyékban.

Iskolás éveiben Ljudocska már immunissá vált az élet összes bajaival szemben. Kizárólag kitűnő tanulókkal érintkezett, olyanokkal, kiknek szülei legalább a Zsiguli szintet megütötték.

Az iskola befejezése után azonnal jelentkezett egy szibériai építkezésre, azonban három hónap sem telt el és már a helyi főiskola levelező, majd újabb két hónap múlva esti hallgatója volt, s röviddel ezután már a moszkvai egyetem teljes jogú diákja.

Ljudocskának minden sikerült. Csak a férjhezmenésről hallgatott.

Egyszer a tévéjét javítottam. (Ljudocska ugyanis mesterien használta ki a szomszédok képességeit: engem befogott szerelőjének, a másik szomszédot varrónőjének használta, a harmadik, egy színésznő, a színházjegyeiről gondoskodott.) Szóval a tévéjét javítottam, amikor magam számára is váratlanul megkérdeztem:

— Miért nem szerez be egy mindenest? Aki szerelne, ellátná s a szórakozásáról is gondoskodna?

— Ha a házasságra céloz, az a véleményem, hogy ma-

napság legalább olyan nehéz egy normális férfit találni, mint egy olyan filmet, amelynek a rendezője ne lenne egyben társszerző is.

— Mit ért normális férfi alatt?

— Férfit — hobby nélkül. Mert, ha megfigyelte, mostanában mindenkinek van valami mániája. Az egyik jelvényt gyűjt, a másik tengerészeti térképet, a harmadik pedig, mint maga is, hobbyból szerel és barkácsol, a negyedik horgászik, érdekes gyökerekből kiállítást rendez, vagy az antikváriumokat bújja, természetbarát, megszállott színházlátogató, gyufacímke után lohol... és akkor még nem beszéltem a kártya és a dominó megszállottjairól. Én viszont azt akarom, hogy a férjemnek én legyek az egyetlen szenvedélye. Ezért várok, keresek.

És megtalálta. Nem gyűjtött semmit, nem barkácsolt, semmi után nem kutatott, semmi után nem mászkált. Jó fizetése volt, jó megjelenése és még szerette is Ljudocskát.

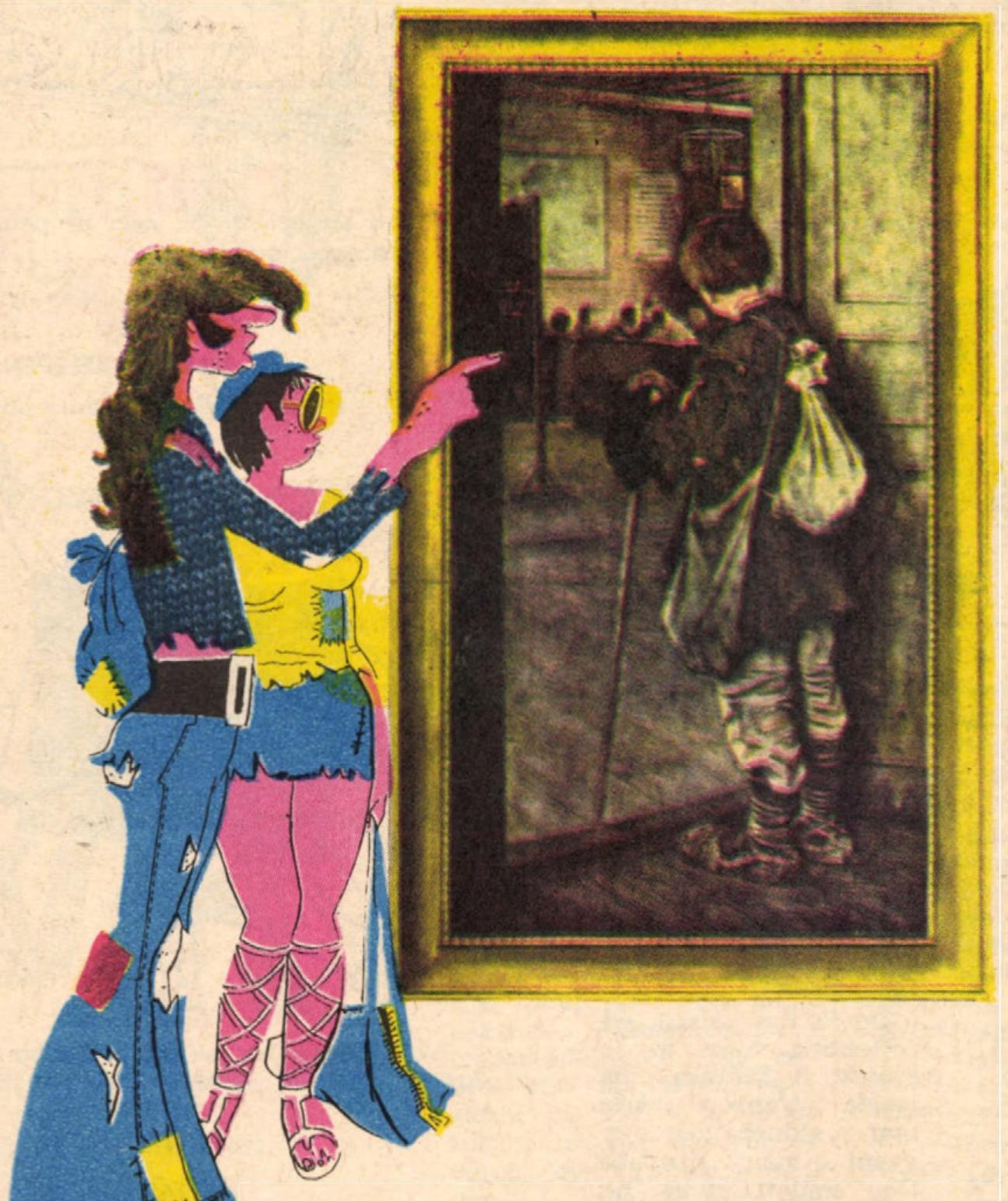
Az esküvő után egy évre egy másik városba szólított munkám. Visszatérve, Ljudocskát anyaként láttam viszont, de már nem feleségként.

— Mi történt? — kérdeztem megrökönyödve. — Csak nem derült ki, hogy mégis hobbyja van?

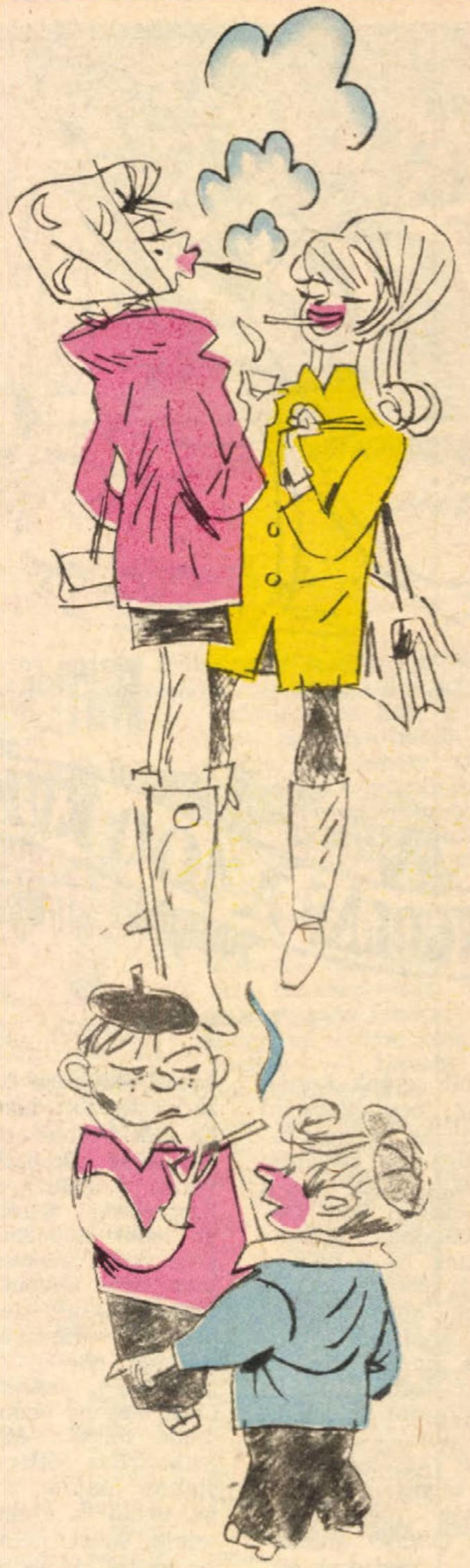
— De igen — mondta könnyes szemmel Ljudocska. — Imád nősülni! Én voltam a hetedik...

Összeállította és fordította: Barabás Péter

KÉPTÁRBAN

– Micsoda klassz cucc! Ma ilyent nem kapsz!

– Légy férfi, és szokjál le a dohányzásról!

BORISZ LASZKIN:

FORDÍTÁS OROSZBÓL OROSZRA

Néhányan Önök közül, talán felfigyeltek erre az eléggé elterjedt jelenségre. Két ember beszélget és nem értik egymást. Csak morfondíroznak, miről beszélhet a másik.

Ez, természetes, ha a beszélgetőpartnerek különböző nyelven fordulnak egymáshoz. De képzeljék el, amikor két ember beszélget egymással, mindketten oroszul és mégsem tudja az egyik, mit mond a másik.

Tolsztoj Háború és békéjében egyes párbeszédek franciául hangzanak el. Mivel manapság nem mindenki tud tökéletesen franciául, feltüntetik az orosz fordítást is.

Ezt nevezik franciáról oroszra való fordításnak. Ezúttal mi azt a feladatot állítjuk magunk elé, hogy mindörökre megoldjuk az oroszról oroszra való fordítást. Hogy a kérdés lényegét megvilágítsuk, Petrov beosztott és Ivanov főnök beszélgetésének hiteles jegyzőkönyvét mellékeljük:

PETROV: Jó napot, Vlagyimir Fedorovics!

IVANOV: Jó napot!

PETROV: Erre jártam, gondoltam, benézek. *(Megőrjít a lakásgondom, nem tudom, mitévő legyek?!)*

IVANOV: Jól tetted. *(Ha lakásügyben keresel, hiába minden szóért.)*

PETROV: Olyan jó az idő, hogy legszívesebben sétálna mindig az ember. *(Tudom, hogy soron kívül nem lehet kiutalni.)*

PETROV: Nem sikerül horgászatra utaznod? *(De ha megpróbálnád a felsőbb szervnél?)*

IVANOV: Szeretnék, de nem sikerül. *(Nem fog menni.)*

PETROV: Bár sokat dolgozol, kitűnően nézel ki. *(Meg tudnád tenni, ha akarnád.)*

IVANOV: Csak úgy tűnik neked. *(Mit hajtogatod a magadét?...)*

PETROV: És hogy van a család? *(Hiába jöttem.)*

IVANOV: Nézzél be alkalomadtán. *(Na menj már!)*

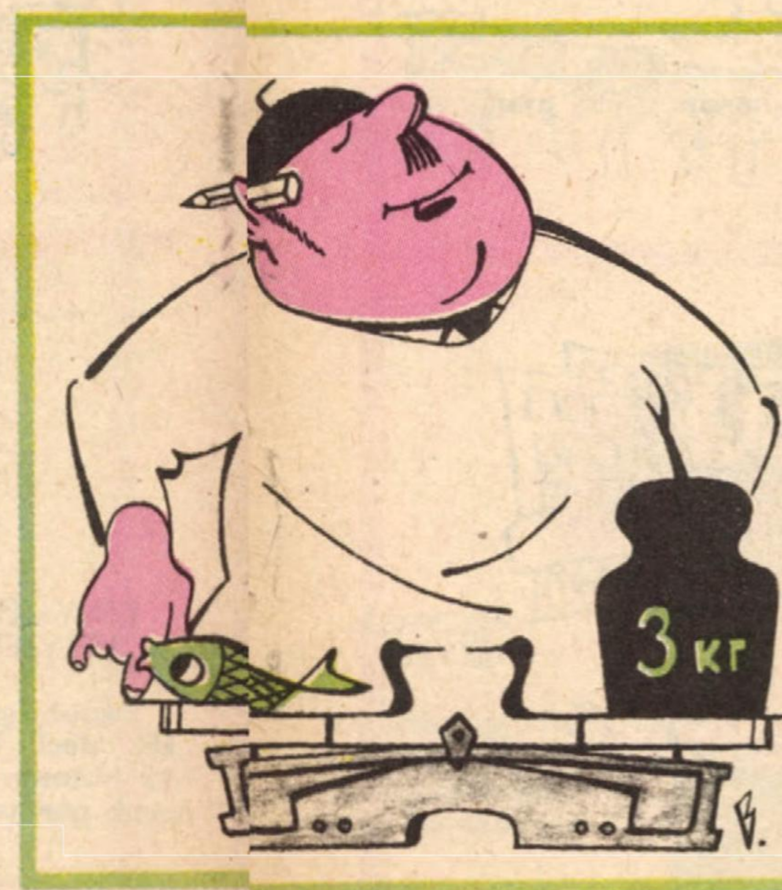
Ennyi az egész. Teljesen önzetlenül szerettünk volna hozzájárulni egymás jobb megértésének tudományos problémájához. *(Jó lenne tudni, melyik napon fizetik ki a szerkesztőségben a honoráriumot?!)*

PANASZ

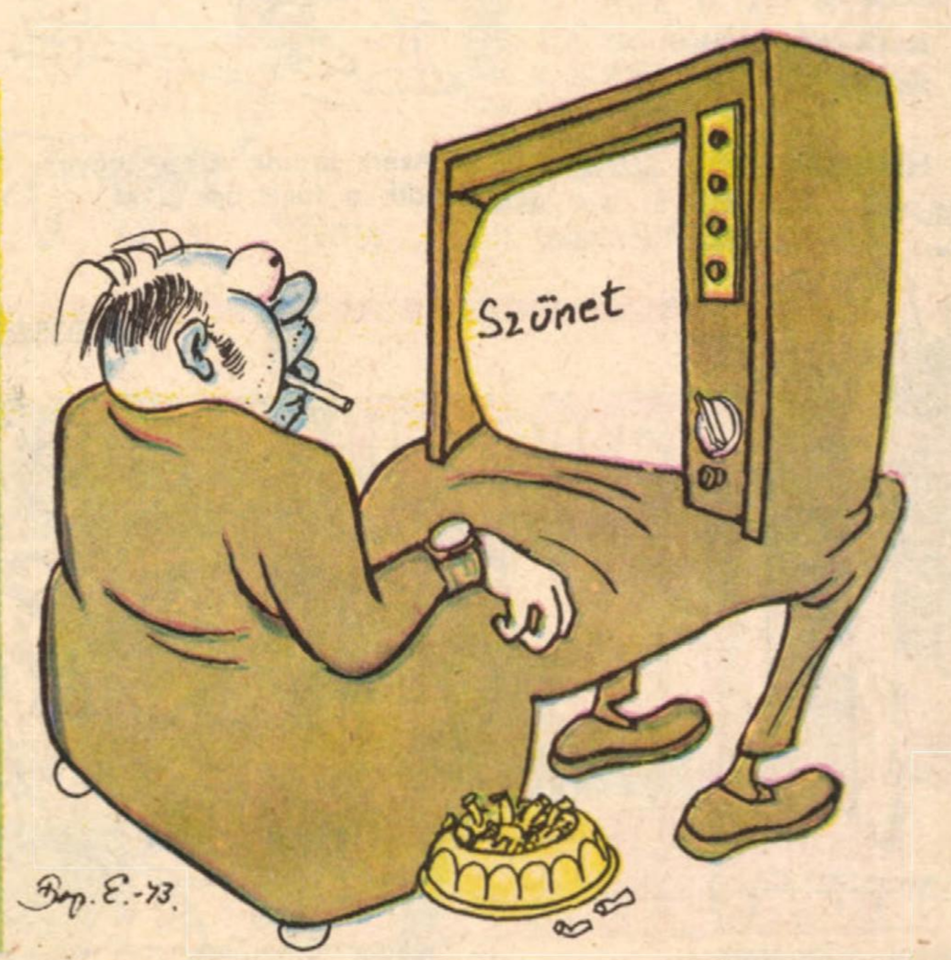

– Egyre nehezebb új munkahelyet keresni!!

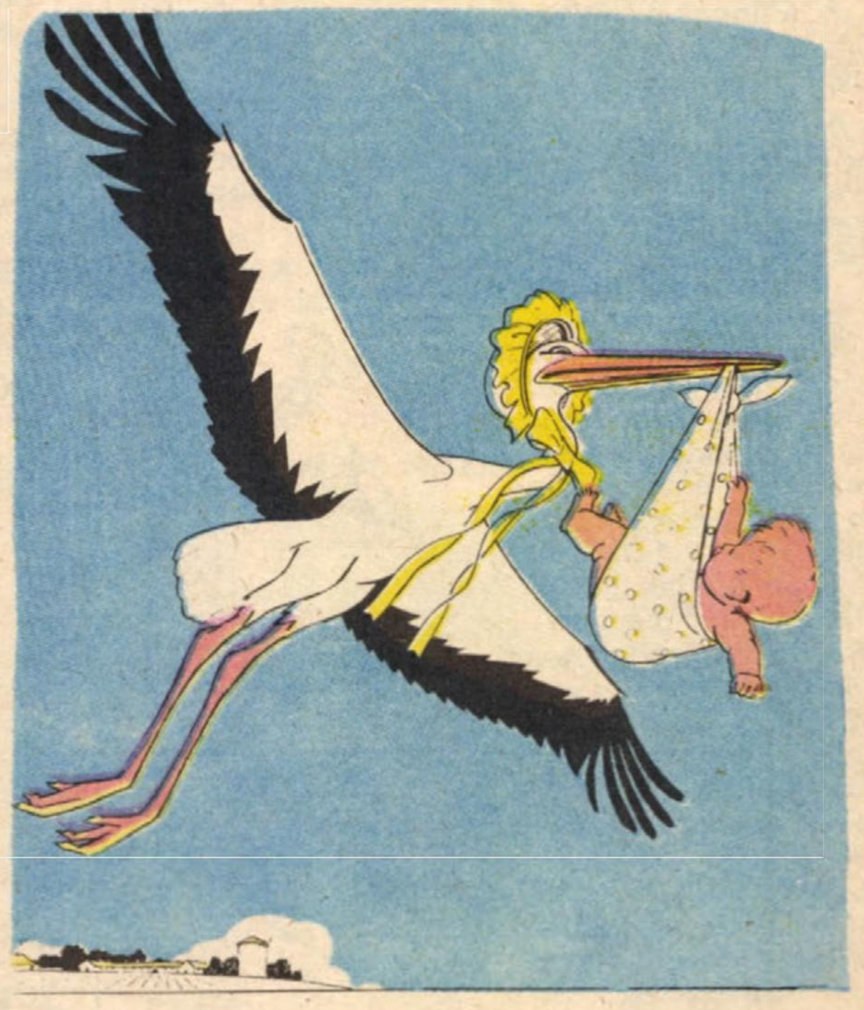
A NAGY VARÁZSLÓ

SZÁZADUNK TÍPUSA: A TEVESZABÁSÚ EMBER

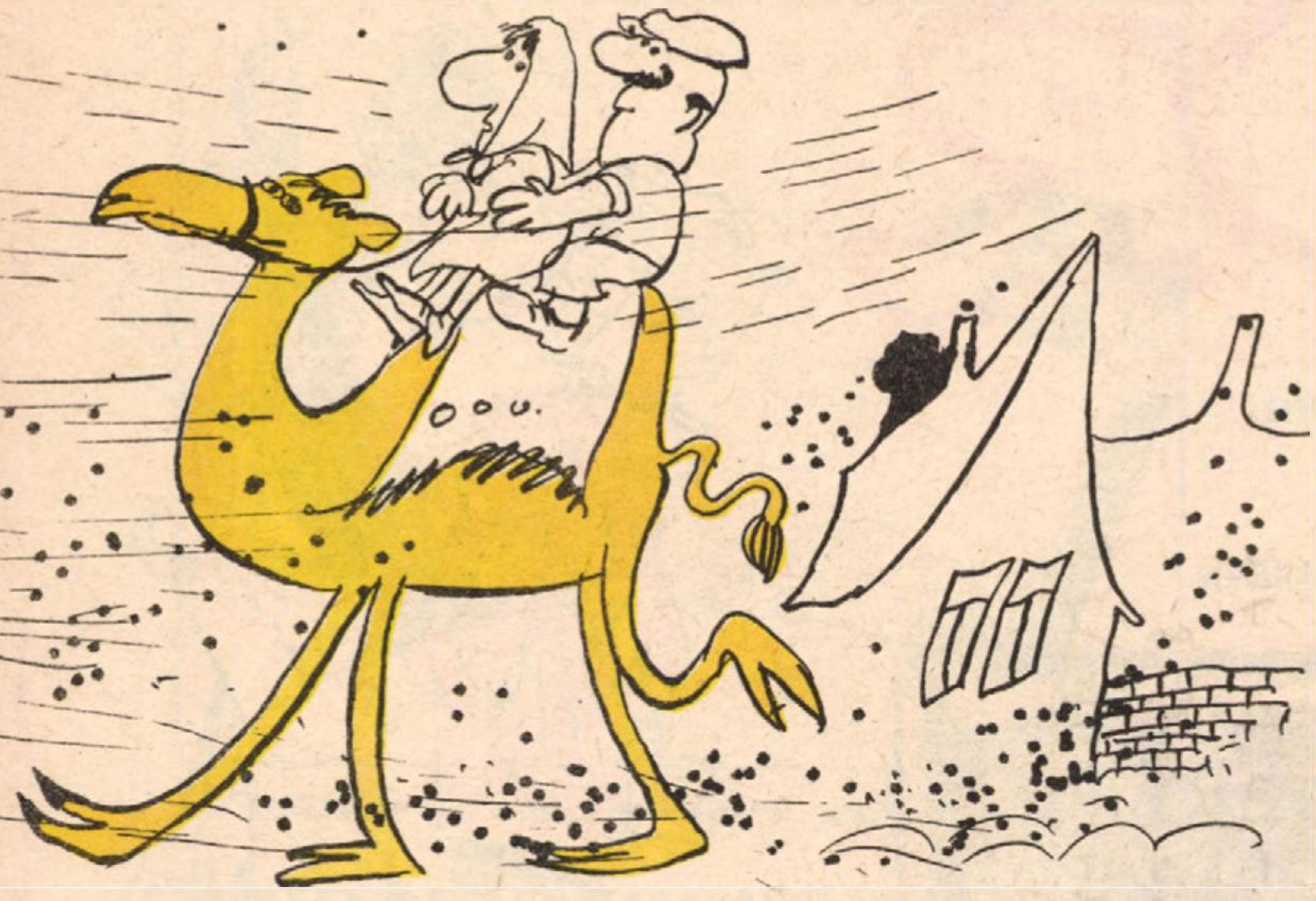

PRAKTIKUS GÓLYA

– Egyenesen a városba viszem. Úgyse sokáig maradna falun.

HOMOKOS UTAK

– Mi, nyugdíjasok nem tudunk pénzzel hozzájárulni az utak javításához, inkább alkalmazkodunk a viszonyokhoz...

ÁBRÁNDOZÁS A GYORSVASÚTON

– Jó lehetett a régieknek! Ők nem tíz percet utazhattak, hanem legalább háromnegyed órát...

CSATANGOLÁS A 100 ÉVES BUDAPESTEN

CSEPEL CSODÁI

Csepeli sétánk kezdetén egy locsolókocsival találkoztunk. Mi nem tulajdonítottunk nagyobb jelentőséget neki, ám a kíséretünkben levő csepeliek babonás tisztelettel néztek rá, s valami csodáról rebesgettek. Elmondták, hogy ez erre felé — ahol pedig rengeteg a poros utca — ritkaság számba megy, ritkább mint a fehér holló, mint az ötlábú szódásló, vagy a keresztcsíkos törpepapagály...

Amikor megszemléltük az Olvasó munkás szobrát, a csepeliek akkor is csodáról suttogtak. Ebben mi a csoda? — kérdeztük értetlenül. Hát az, hogy honnan jut ez a munkás olvasnivalóhoz Csepelen, ahol közismerten nagyon kevés a könyvtár?

Királyerdő, Csepel egyik legnagyobb, legnépesebb lakóterülete pedig egyenesen a csodák földje. Bármilyen új beruházást kap a település, a királyerdeiek így kiáltanak fel: „Csoda, hogy már ránk is gondolt a tanács!" Ugy érzik, talán nem is teljesen alaptalanul, hogy velük elég mostohán bántak az elmúlt esztendőkben, így aztán a közállapotok Királyerdőn cseppet sem királyiak, sokkal inkább erdeiek. Persze, vannak igazán csodás, szép dolgok is Csepelen, meg Királyerdőn is. Mostanában egy kicsit többet törődnek velük, jobban gondolnak rájuk. Hamarosan művelődési otthont is kapnak. Ez aztán tényleg valóságos csoda, mert az új művelődési házak építésére beruházási stoppot hirdettek. Ez alól Pesten csak két városrész kapott kivételt: Kőbánya és Királyerdő. Ezek után el lehet képzelni, milyen nagy szükség volt már erre Csepel nagy munkáslakta negyedében! A királyerdeiek örülnek ennek, de sóhajtozva hozzáteszik: „Hát még ha valamilyen csoda folytán egy melegkonyhás étterem is épülne nálunk, az lenne aztán a boldogság teteje. Mert nem csak kenyérrel él az ember, — hanem meleg levessel is..."

A csepeli srácok, az általános iskolás gyerekek is méltóak a csodálatra. Nagyon mostoha körülmények között, többnyire régi, korszerűtlen, tornaterem nélküli iskolákban kell tanulniok. S nem csak öregek ezek az iskolák, de zsúfoltak is, a kihasználtságuk 190 százalékos. Ez azt jelenti, hogy minden egyes férőhelyre két kisdiák jut, a gyerekek, a gazdaságosabb térkihasználás miatt már csaknem egymás nyakában ülnek. Csoda, hogy bírják ilyen körülmények között a tanulást.

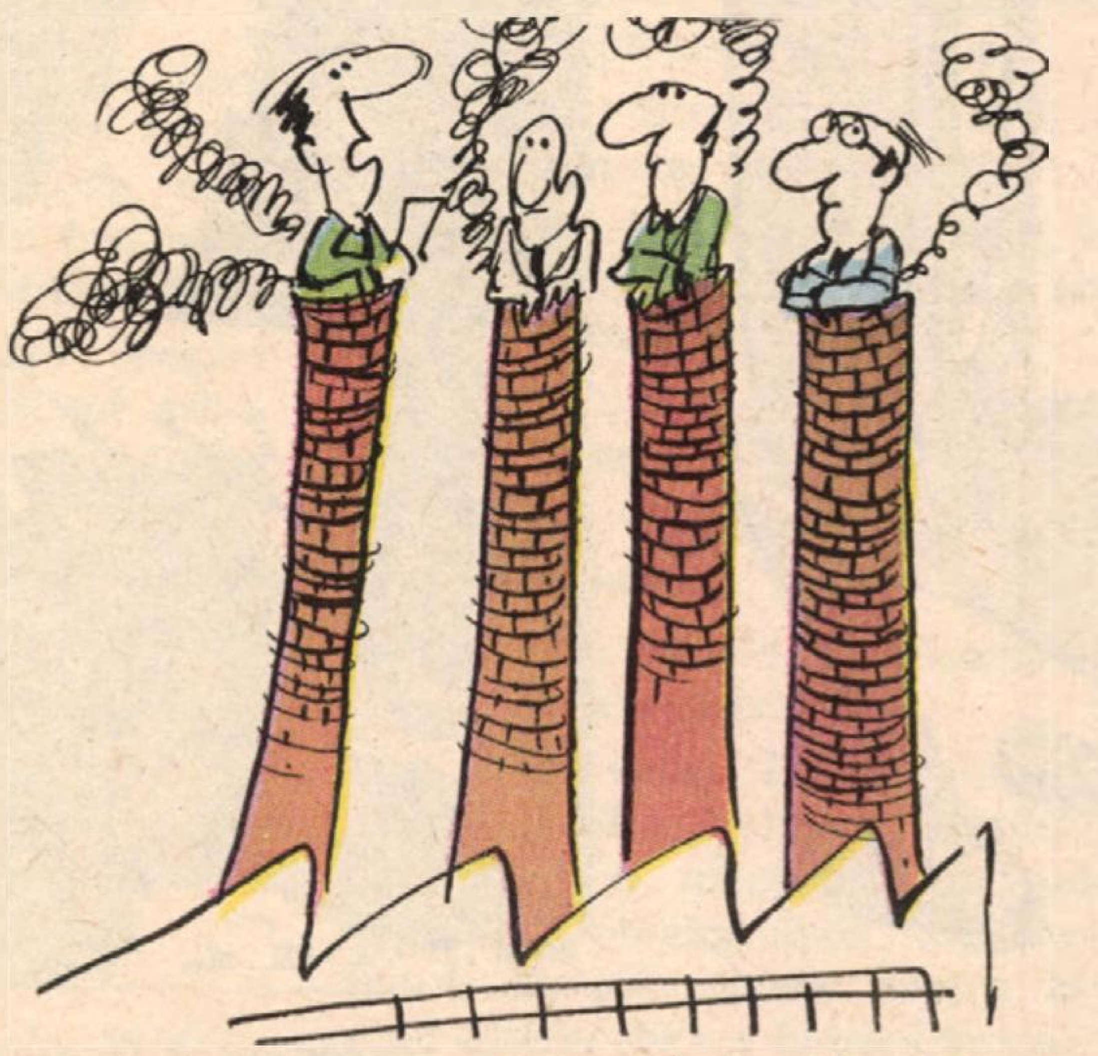
De ők úgy látszik edzettebbek, mint az iskoláik. A Szárcsa utcai iskola ugyanis a nyáron már majdnem belerogygyant a nagy strapába. Úgy kellett gyors beavatkozással lábra állítani.

Az a csoda, hogy eddig is bírta az a szegény iskola. Hiszen öreg már, nagyon-nagyon öreg.

Lehet már vagy tíz esztendős is...

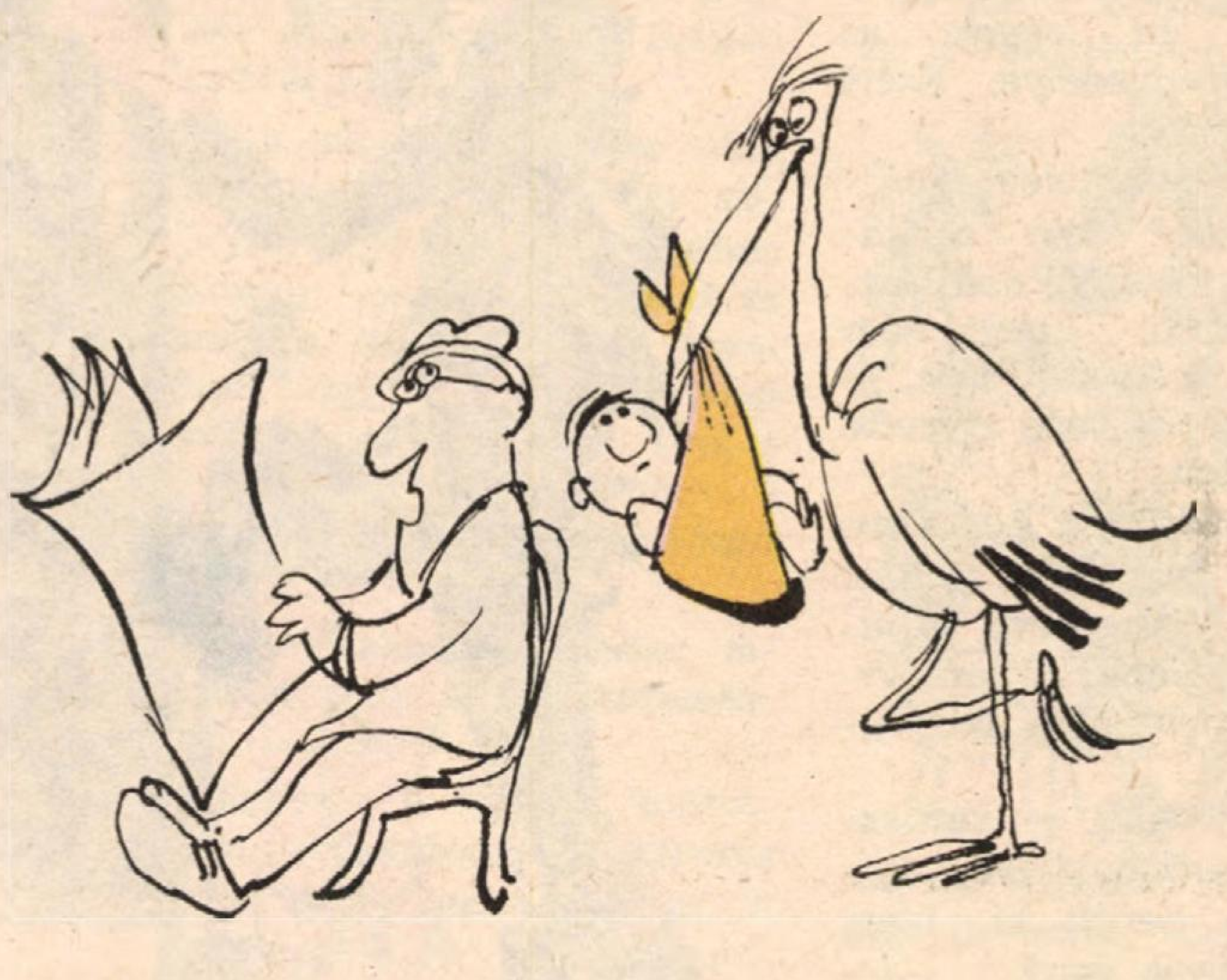
Radványi Barna — Sajdik Ferenc

A LEGMEGFELELŐBB HELYEN

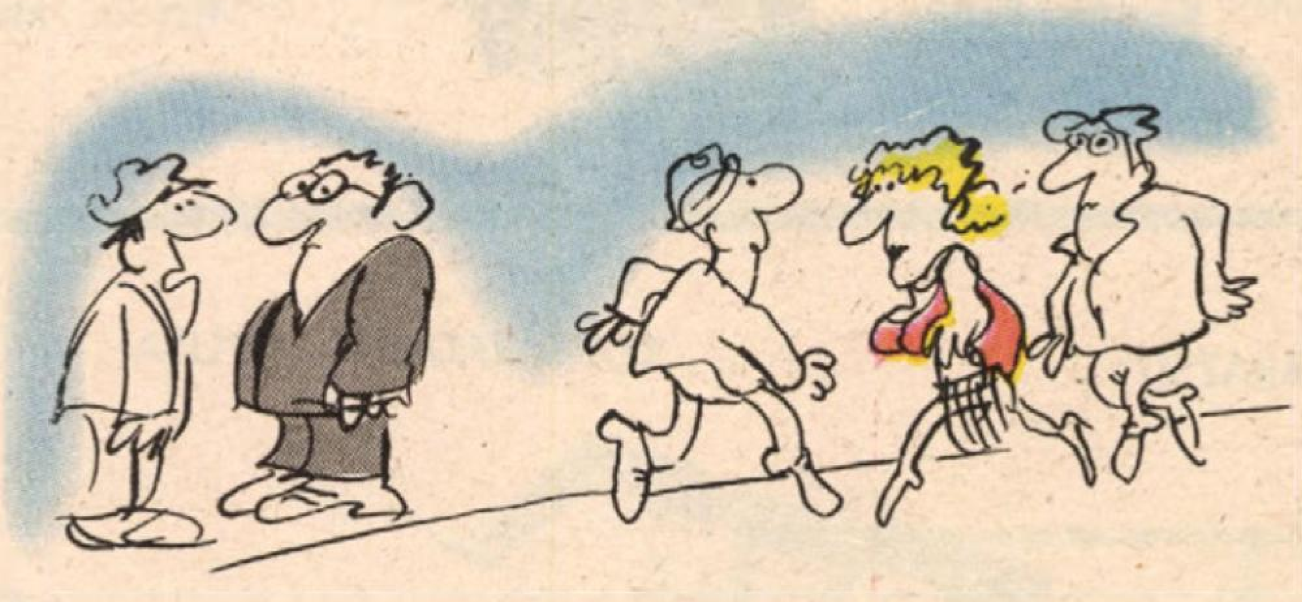
– A levegőszennyeződés elleni világértekezletet megnyitom...

A MERKUR TELEPÉN

– Valami tévedés lesz a dologban! Én ugyanis egy újszülött Zsigulira várok itt...

TAPINTAT

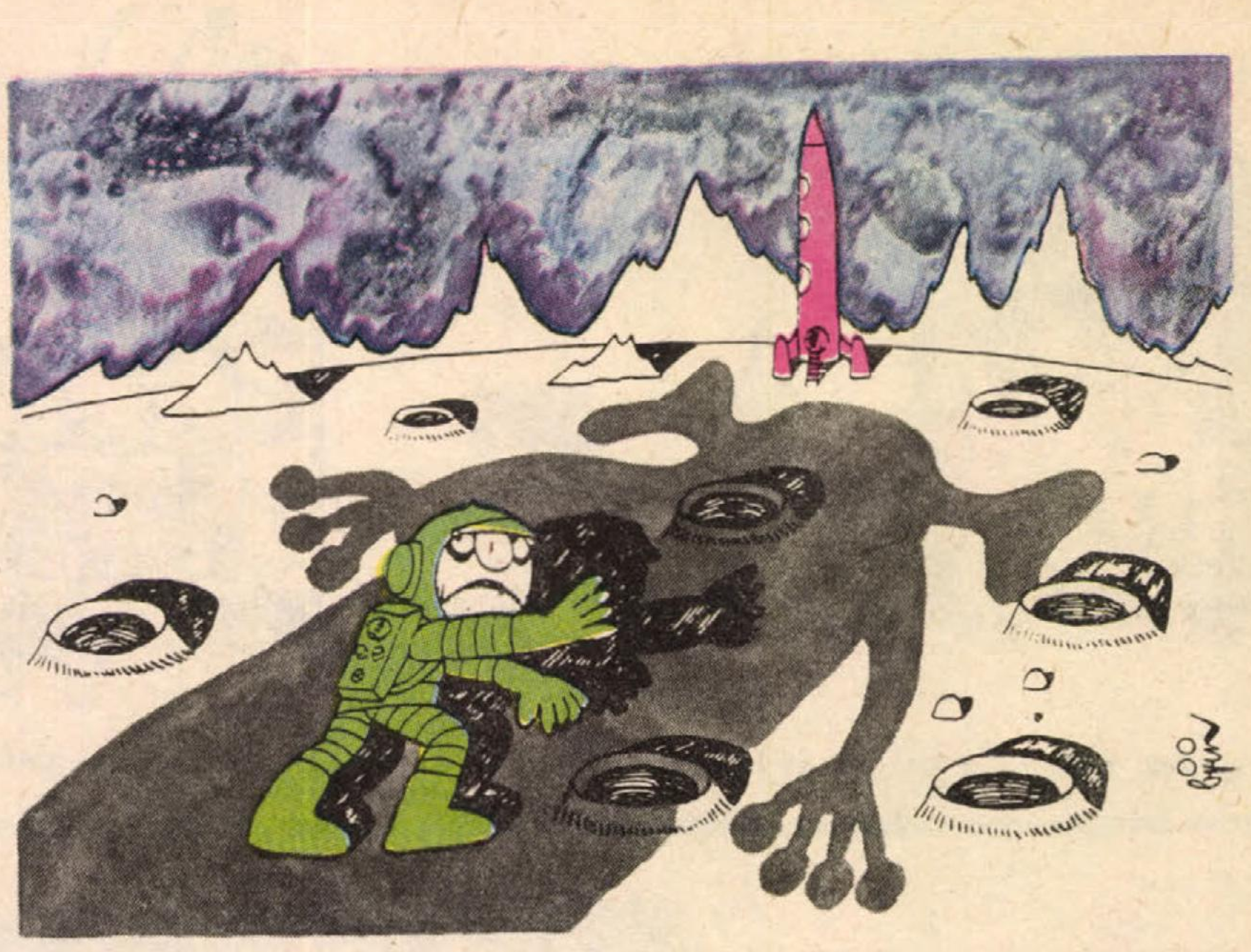
– Azért járunk lábujjhegyen, mert hónapok óta gyengélkedik a focicsapatunk!

BETEGSÉG

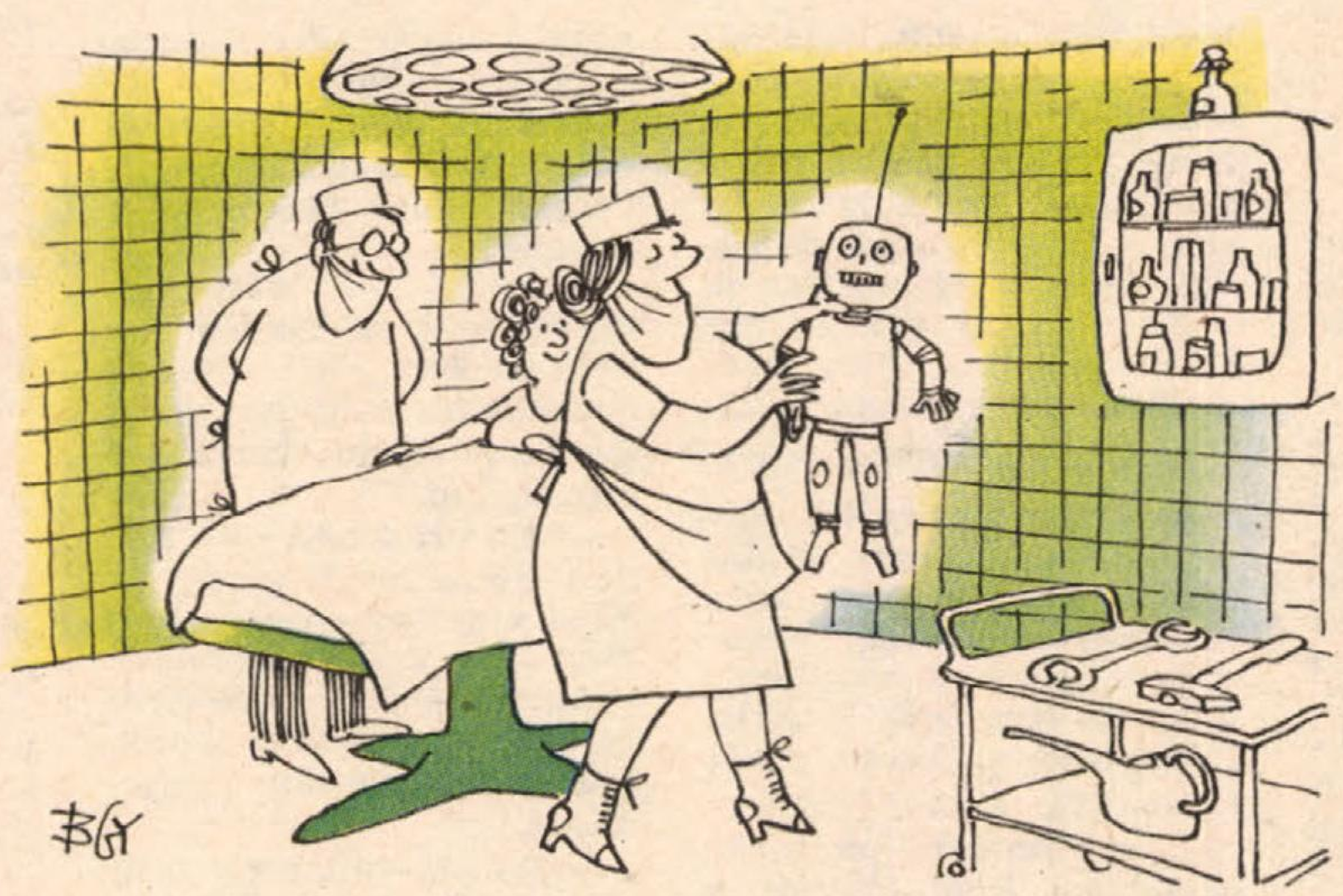
– Nekem tömegiszonyom van, de nem tudom gyógyíttatni, olyan tömeg van az SZTK-ban...

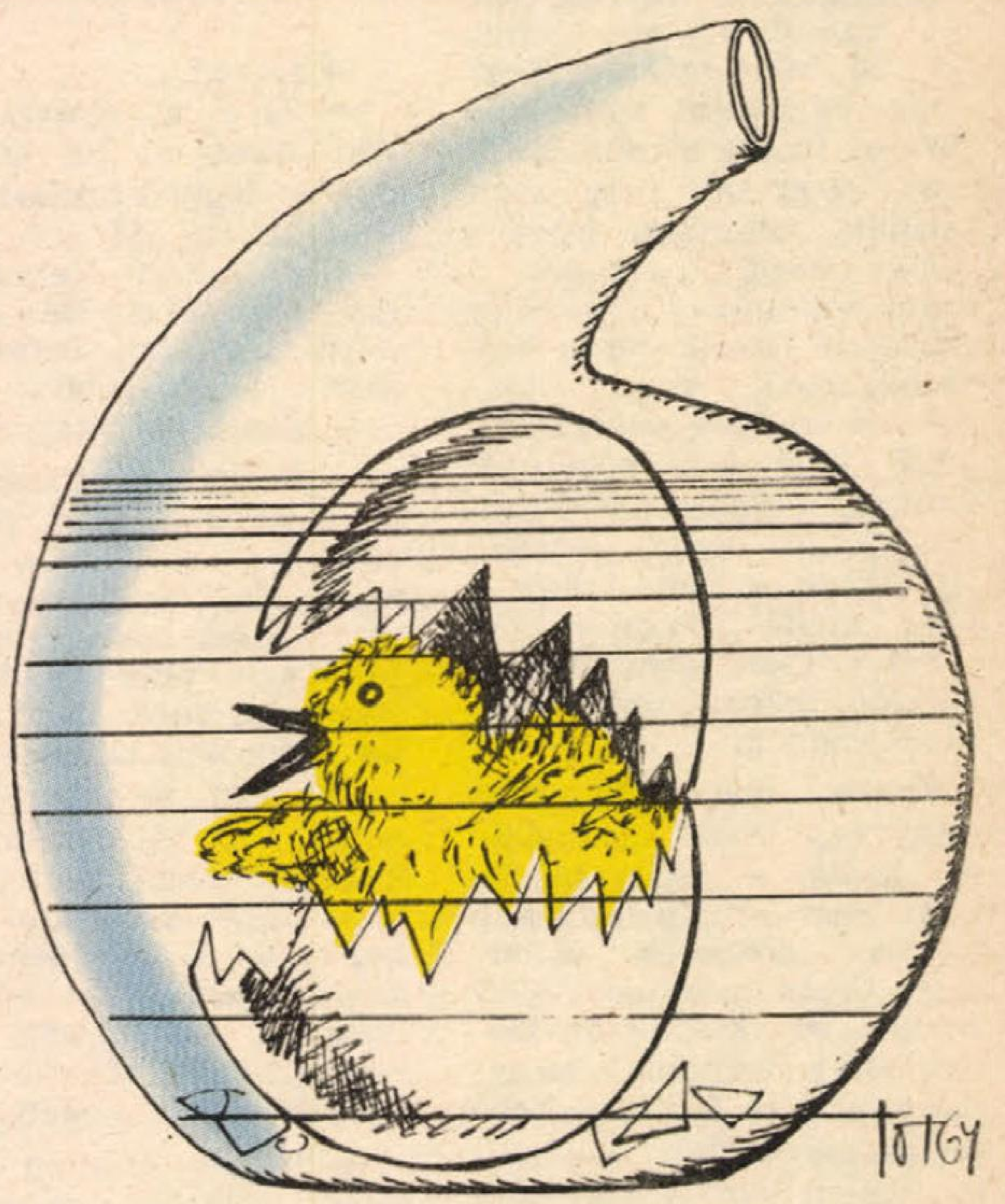

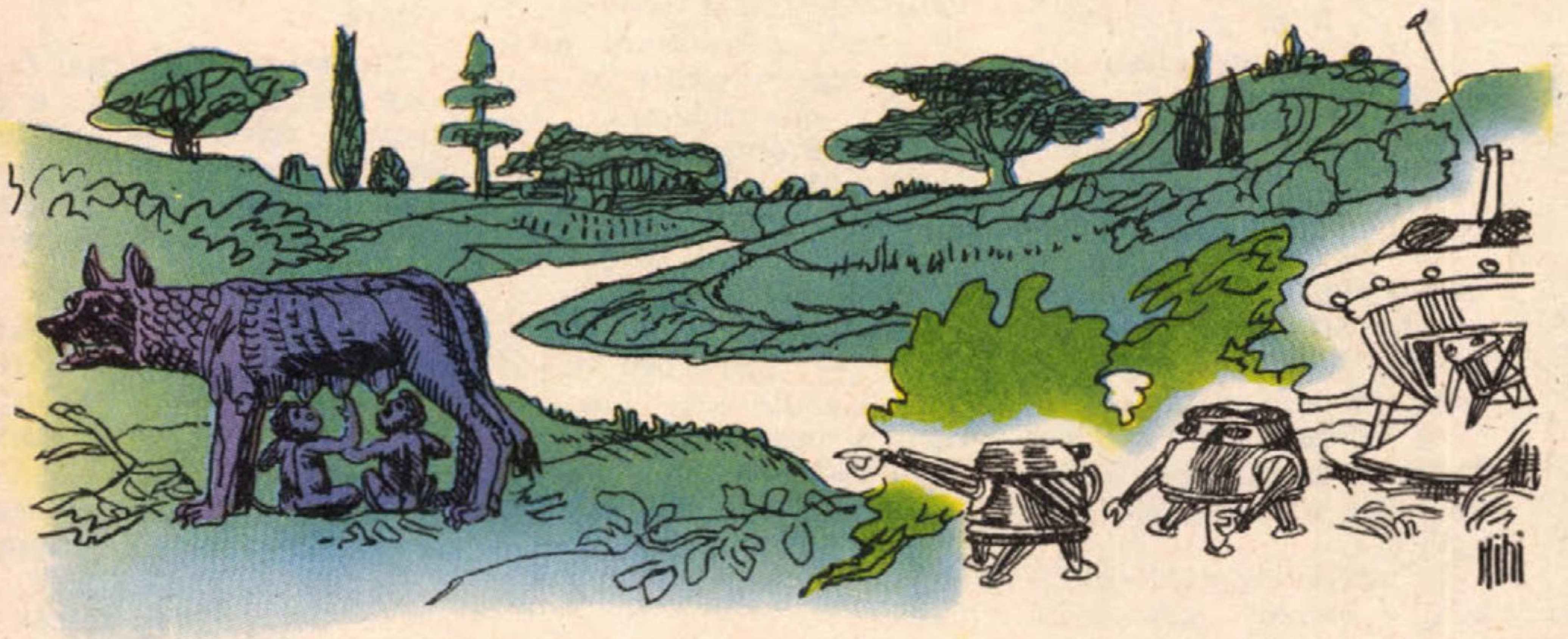

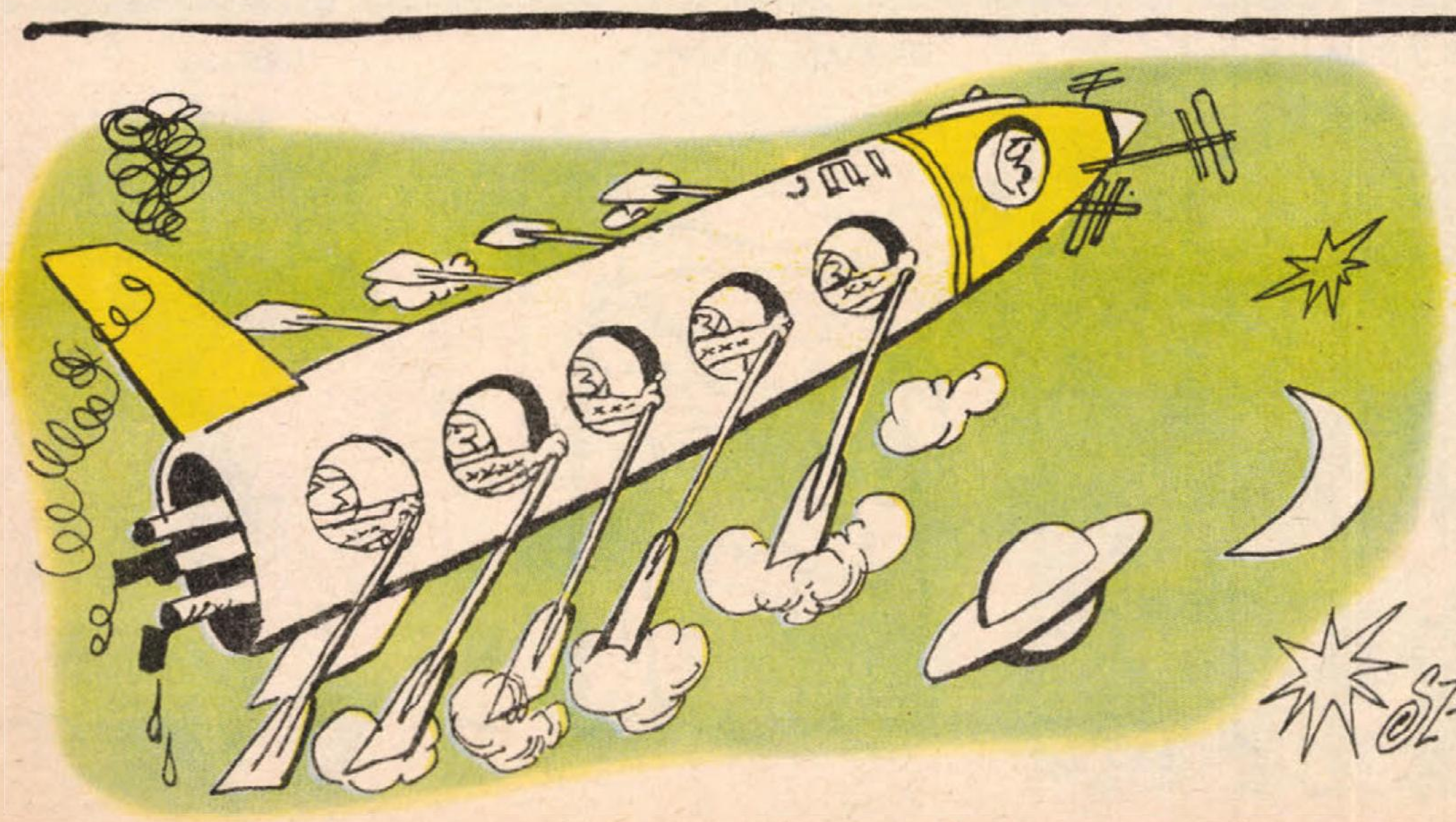
Sci-Fi

FÜLÖP
BALÁZS-PIRI
BRENNER
HEGEDŰS
SZŰR-SZABÓ
TÓT
SAJDIK

VÁLÁS

– Fogadok, hogy az a kis pipi az isiászodról se tud!

HELYTÖRTÉNETI EMLÉK

– Ide bújtatta el Fekete Rozi, 1897-ben, Sánta Kovács Lajit, amikor hazajött az ura!

EGY KIS ÖREG NAPLÓJÁBÓL

1

Mostanában figyelek csak föl valamire, ami eddig fel se tűnt nekem. Hogy amíg dolgoztam, soha nem történt velem semmi különös. Negyven évig egyformán rohantam minden áldott reggel, elkapni a hatos villamost, hogy még idejében fussak be a tervezőirodába, vagy valamelyik újság szerkesztőségébe, ahol épp közreműködtem. Onnan holtfáradtan értem haza, leültem egy kicsit a rádió, vagy a tévé mellé aludni — és egyszer csak azon vettem magam észre, hogy nyugdíjas vagyok.

Ennek ma már több mint egy tucat esztendeje és azóta — akár hiszik, akár nem — nap mint nap csodák történnek velem. Úgyszólván a szemem előtt nőnek fel kislányok kismamákká, kismamák nagymamákká, és őszintén, köntörfalazás nélkül mondják el nekem, ami a szívükön fekszik. Ami, szerintem, már egymagában véve is csoda.

2

De, hogy a fenti állításomra rögtön bizonyítékkal is szolgáljak: alighogy a kapun kilépek, lelkendezve szól rám egy gyerekkocsit tologató kismama:

— Pista bácsi! Oda tessék nézni! De gyorsan!

— Hova?

— Arra a nyavalyásra! Aki most ül be abba a böhöm nagy kocsiba!

— Miért? Ki az?

— A Tercsi! Velem járt egy osztályba. De persze most már nem Tercsi, hanem a két Barbados!

— Kettő, egymaga?

— Dehogyis! Hanem ő, meg a Rudi. Az volt a partnere. A másik Barbados. Énekes-táncos artisták voltak, szépen kerestek, úgy éltek, mint az angyalok, még össze is voltak esküdve! De most válnak! Mert — mutat dühödten az előbb említett, külföldi rendszámú „böhöm nagy" kocsira — közbejött az a nagy fene idegenforgalom! És szegény Rudinak benyögték, hogy ezek itt már több mint két hete forognak együtt!

— Te! — szóltam rá, a tőlem telhető legnagyobb szigorral. — Miféle csúnya beszéd ez? Majd rögtön megmondalak a mamádnak!

— Á, ugyan, Pista bácsi! — hangzott a válasz. Ezek teszik tönkre a jó hírünket! Most jött haza egy nénikém Milánóból, ahol azt terjesztik, hogy egy olasz turistának csak füttyenteni kell itt, és egyszerre öten esnek a nyakába!

— Böö, böö — szólt most bele a fenti, nem éppen magasrendű párbeszédbe egy harmadik hang. A kocsiban fekvő apróságé. Nem volt ez sírás. Még nyöszörgés se. Épp csak a jelzése annak, hogy ő is itt van és egy kicsit — ha nincs ellenünkre — társalogni óhajt.

És ekkor történt a csoda.

A kismama arcáról egy szempillantás alatt eltűnt a honleányi, szinte ádáz sértődöttség és egy nemzetközi, sokszor megörökített mosolyra nyílt a szája. Elfelejtette a Tercsit, a két Barbadost, a külföldi kocsit és mindent ezen az égvilágon. Nem létezett a számára már senki más, csak az a kocsiban gőgicsélő kis ember.

— Hát nem édes, Pista bácsi? — hajolt a kocsi fölé. — Nem gyönyörű?

— De! — mondtam. — Igazán gyönyörű.

3

Tovább megyek vagy ötven lépéssel és máris jön velem szembe a Nagymama. A nevét nem tudom, de nem is ez a lényeg. Hanem, hogy földiek vagyunk, tiszahátiak és kicsi híján egy faluban születtünk.

Az ismeretségünk egyébként onnan származik, hogy a Nagymamát egyszer majdnem elütötte egy jókedvű fiatalsággal zsúfolt kocsi. Sürgős dolguk volt: valami ötórai, táncos teára igyekeztek.

— Néni! — kiáltottam közvetlenül a Nagymama háta mögött, sőt — ha jól emlékszem, még az egyik, szatyort cipelő karját is megfogtam.

— No nézd csak! — fordult hátra meglepetten. — Most majdnem megjártam! Még az a jó — tette hozzá, szinte elégedett mosollyal —, hogy legalább mink, öregek vigyázunk egymásra.

Azóta kiderült, hogy nem is szólítottam jogosan néninek, mert öt évvel fiatalabb, mint én. De ezen is csak nevettünk — általában: nemigen zavarta az ismeretségünket semmi, és ha csak alkalmunk adódott, meg-megálltunk egy kicsit, elbeszélgetni. Hol erről, hol amarról.

Tegnap épp a rádiót szidta, mint a bokrot. Hogy azok soha nem tudják az időjárást eltalálni.

— Ez való igaz — mondom. — Csakhogy arról nem a rádió tehet ám, hanem a meteorológusok.

— Tudom én azt, lelkem — mosolygott, kicsit fölényesen —, csak a rádiót sokkal könnyebb kimondani.

Ezzel vége is lett az audienciának. A Nagymama indult hazafelé, vacsorát főzni a háza népének. És ment, majdnem hogy szaladt, a két nehéz szatyorral, hegynek fölfelé, azon a Bimbó úti emelkedőn, amire én üres kézzel is alig tudok felkapaszkodni.

Csoda ez! Csak amolyan mindennapi, kis csoda. De nekem ennyi is elég.

4

Ma viszont úgynevezett „öregek napja" volt abban az étteremben, ahol ebédelni szoktam. Ilyenkor kedves iskoláslányok, vagy talán fiúk is szórakoztatják valamiféle műsorral a nénikéket és bácsikákat, akik közben falatozgatnak valamit, meg esetleg koccintanak is gyümölcslevekkel, a tanácsi, vagy egy-egy vállalati akció számlájára.

Engem azonban már tegnap figyelmeztettek, hogy legyek szíves ma a szokottnál jóval korábban érkezni, mert három óra után csak az öregeket szolgálják ki.

— Mi? Csak az öregeket? — villant át az agyamon. — Szóval lehet, hogy én még nem is vagyok öreg?

Vagyis már megint valami csoda történt velem?

Zágon István

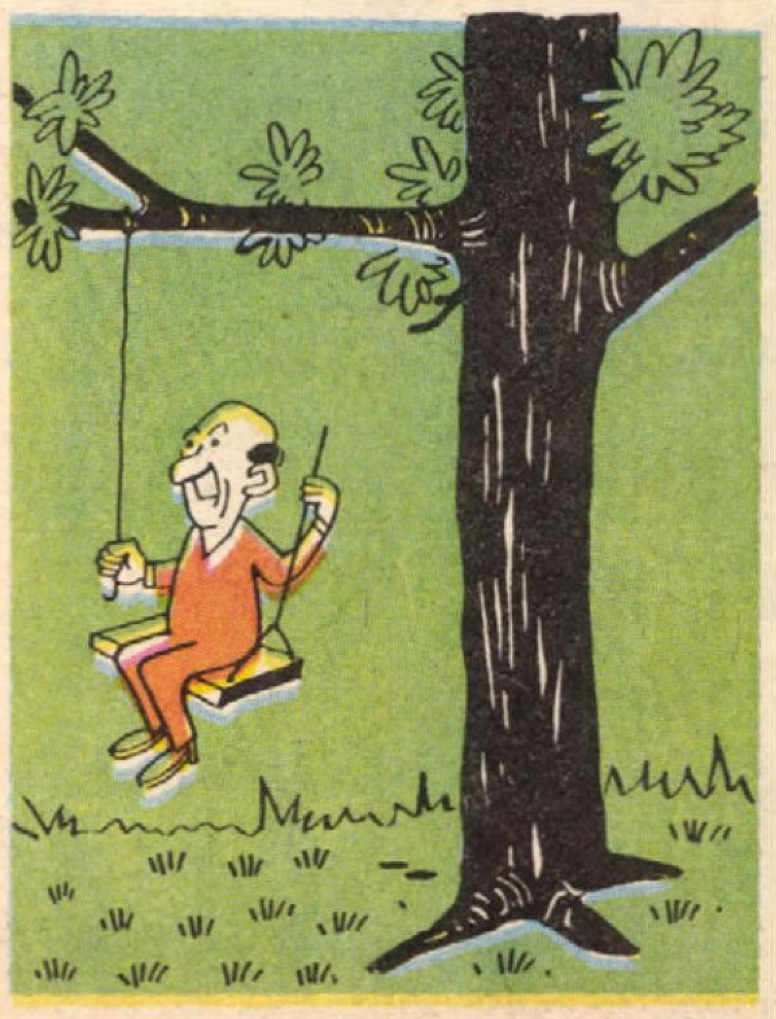
4 RAJZ

Schwott Lajos hajdúböszörményi karikatúra-kiállításáról.

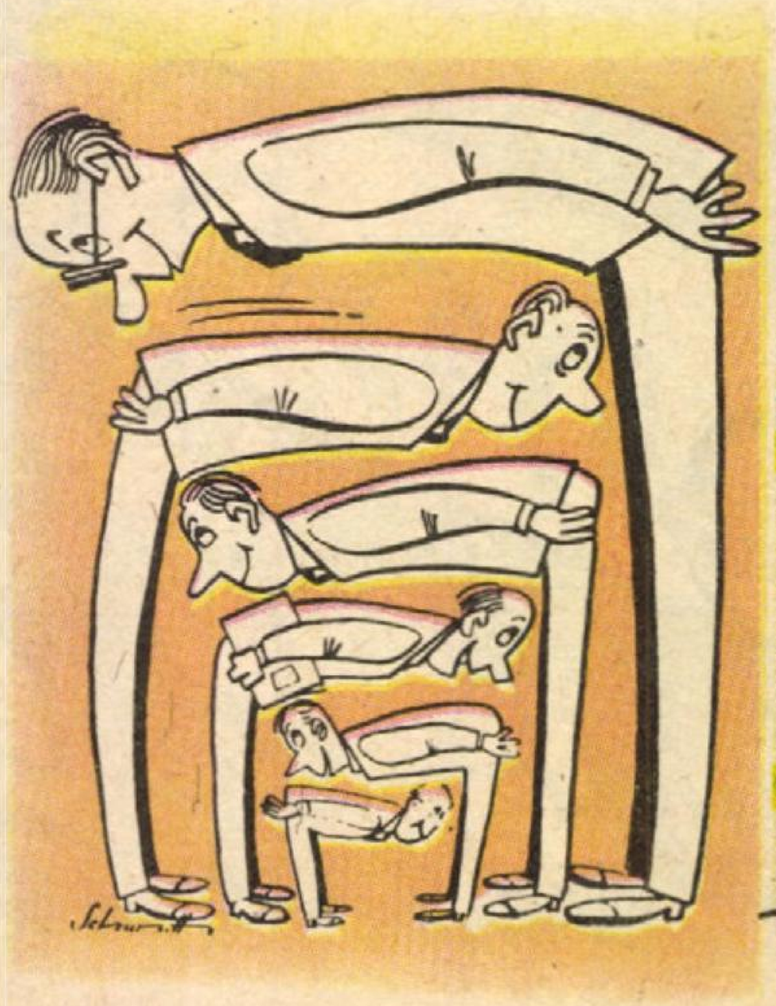
ARÁNYTALAN MUNKAMEGOSZTÁS

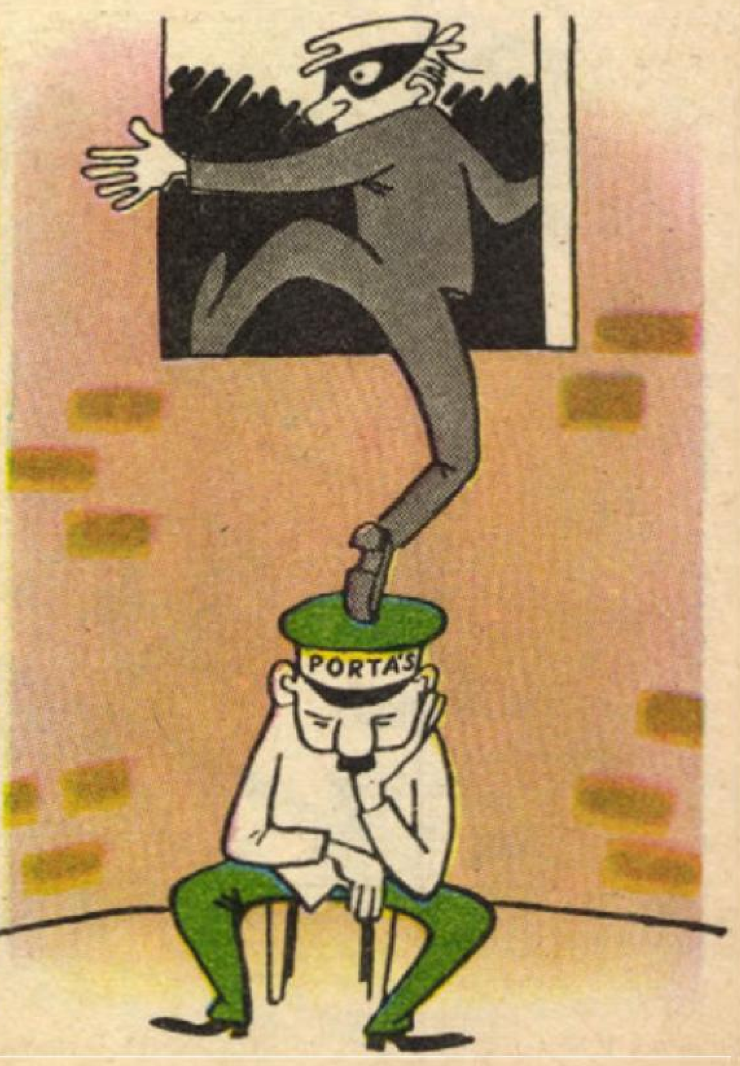
NINCS REMÉNYTELEN HELYZET

HIVATALI RANGSOR

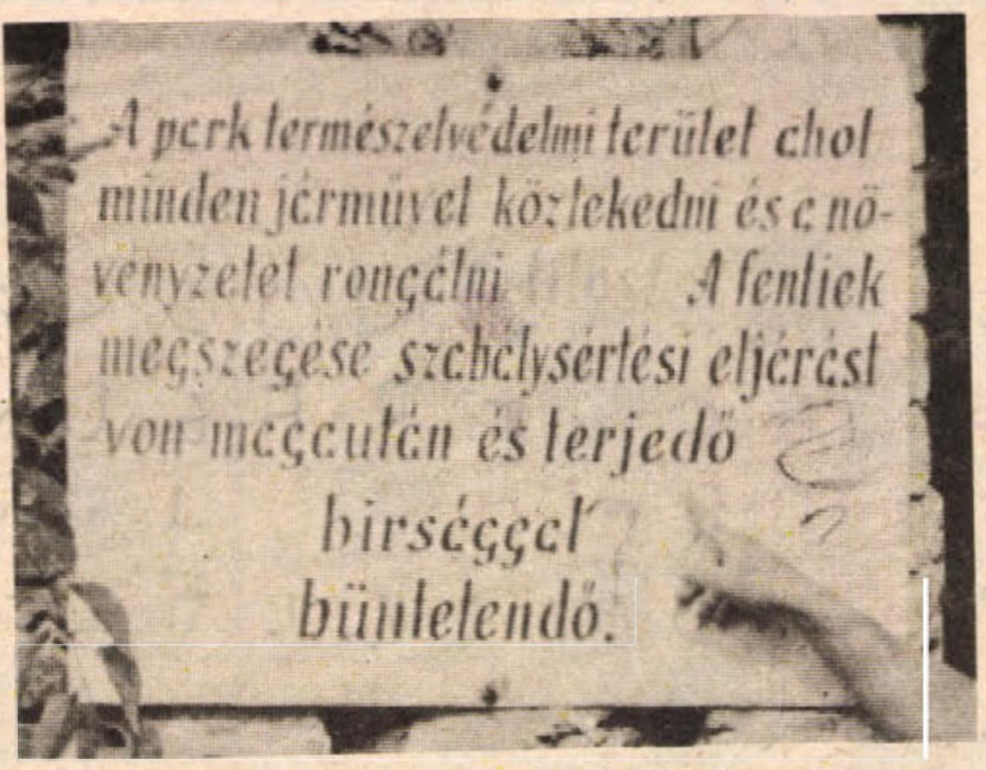

ÉBERSÉG

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Tessek mondani: a terjedő bírság súlyosabb, mint a pénzbüntetés?

(Tatán fotózta Ilku János)

A megfejtők között házi sültkolbászt és lacipecsenyét sorsolunk ki

(A Debrecen Áruház lacikonyhájának kirakatában észlelte Korom Béla)

Szeretnénk tudni, melyik csapból jön a füstszűrős Sopianae?

(Nyíregyházán fotózta Mogyoródi Antal, sátoraljaújhelyi olvasónk)

Földrészek eladók, Dunaalmáson. Szép kilátással. „Kültelek" jeligére a tatabányai hirdetőbe. 3187

Ha olcsón megszámítanák Ausztráliát . . .

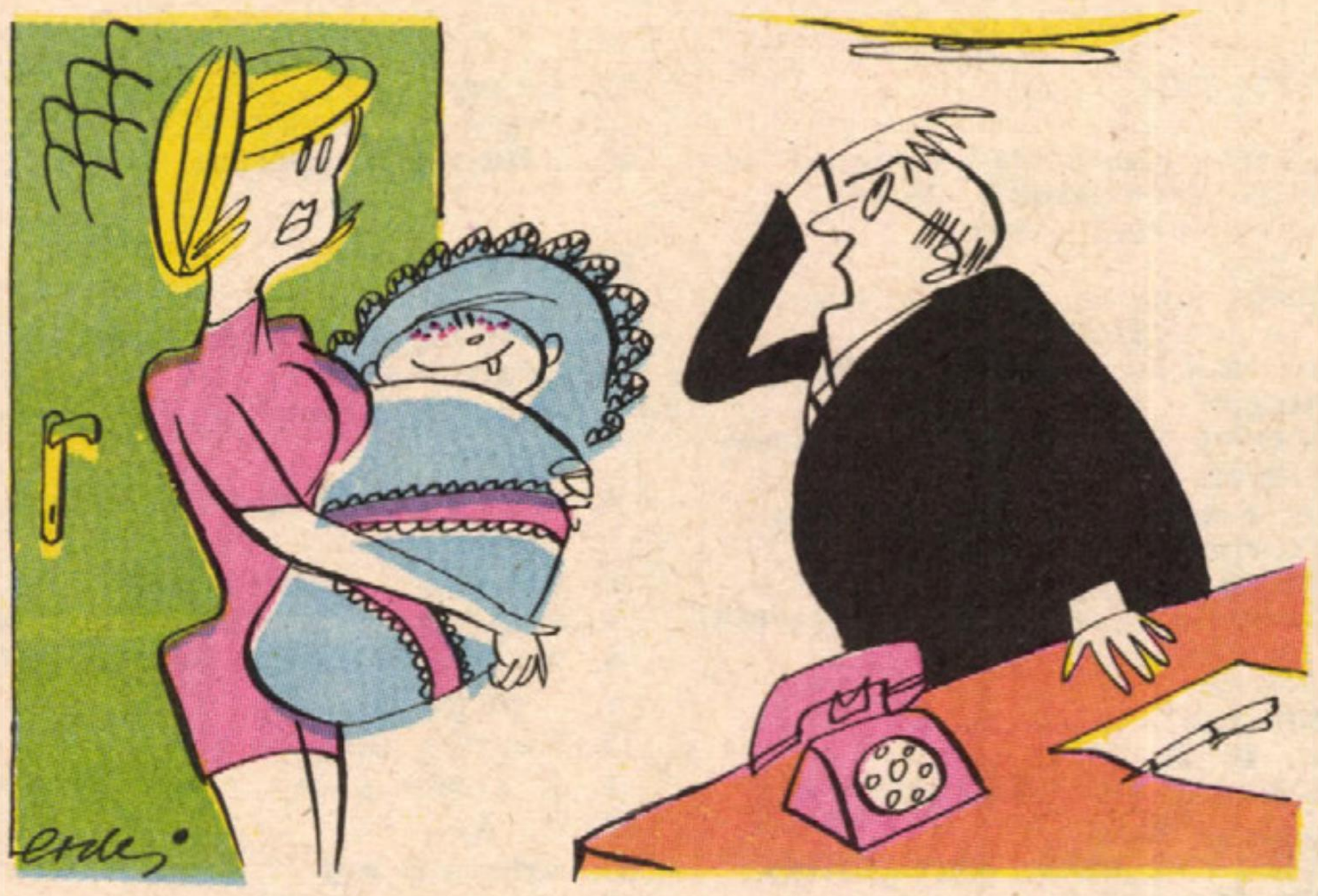
(A Komárom megyei újság apróhirdetései közül ollózta Varga László, csornai olvasónk)

Belépés szakszervezeti beutalóval?

(Szombathelyen fotózta Kalonits Attila)

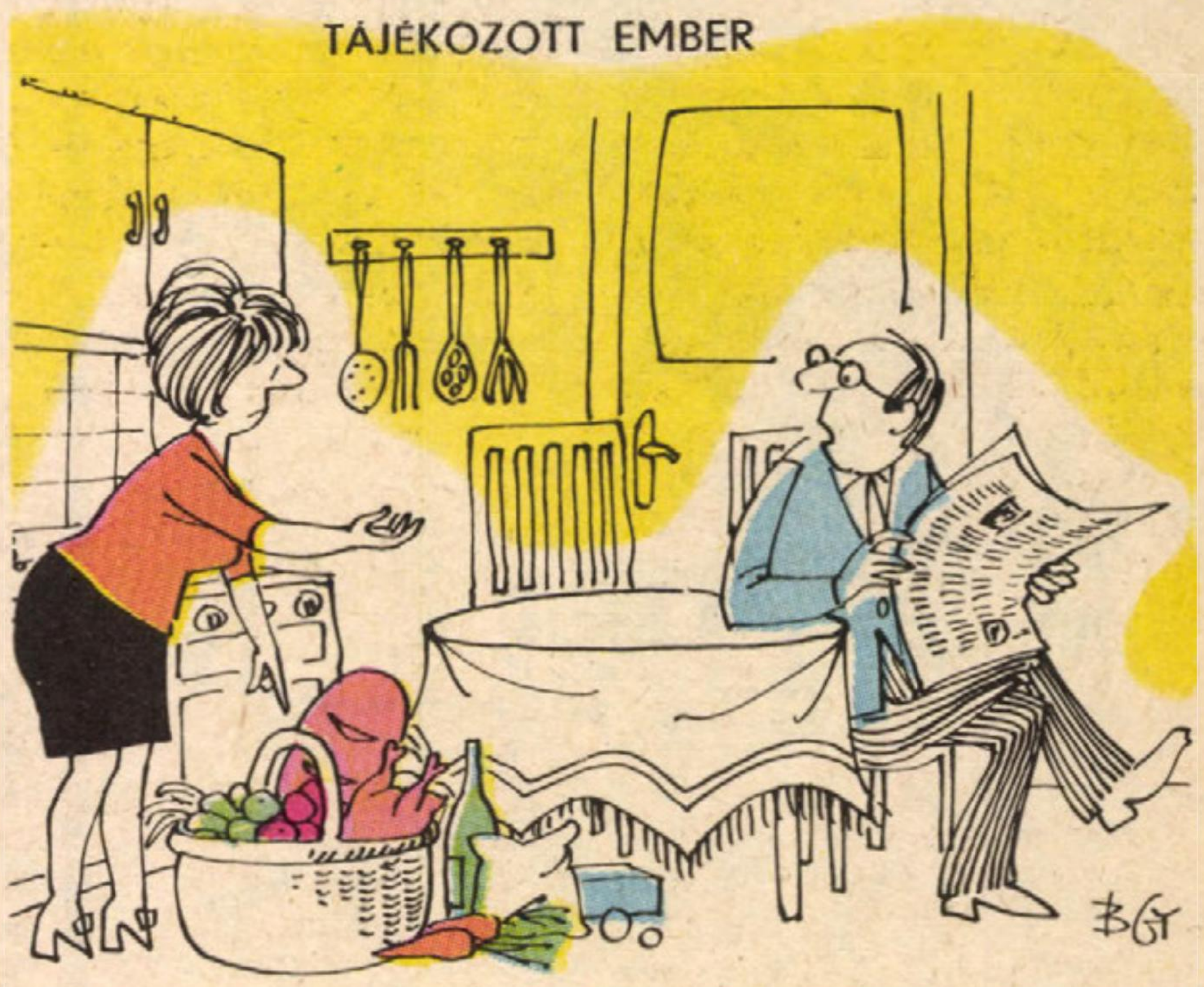

GYERMEKGONDOZÁSI IDŐ

– Jól gondolja meg, Mancika, három év alatt még azt is elfelejti, hogy hány cukorral iszom a feketét.

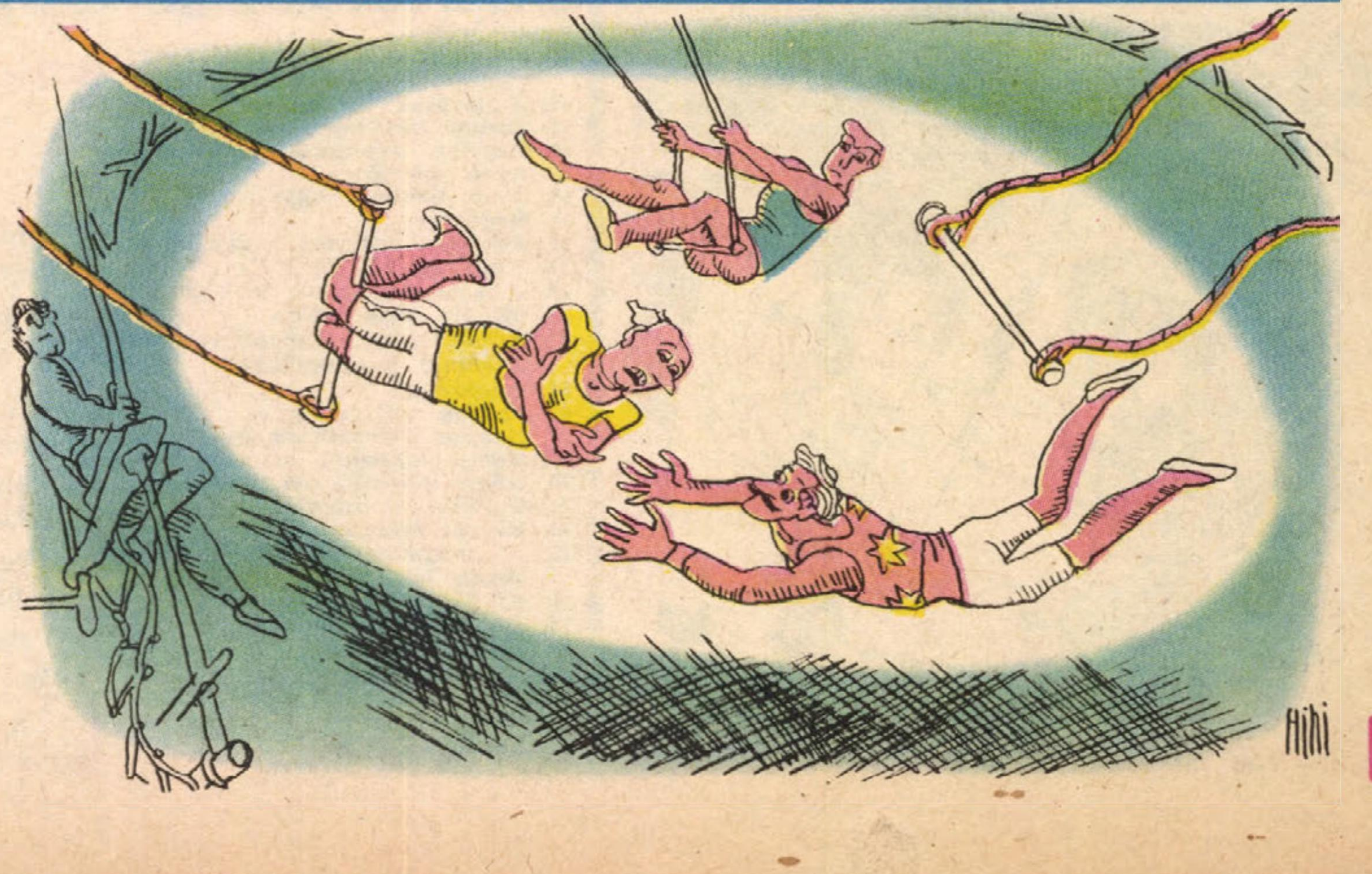
TÁJÉKOZOTT EMBER

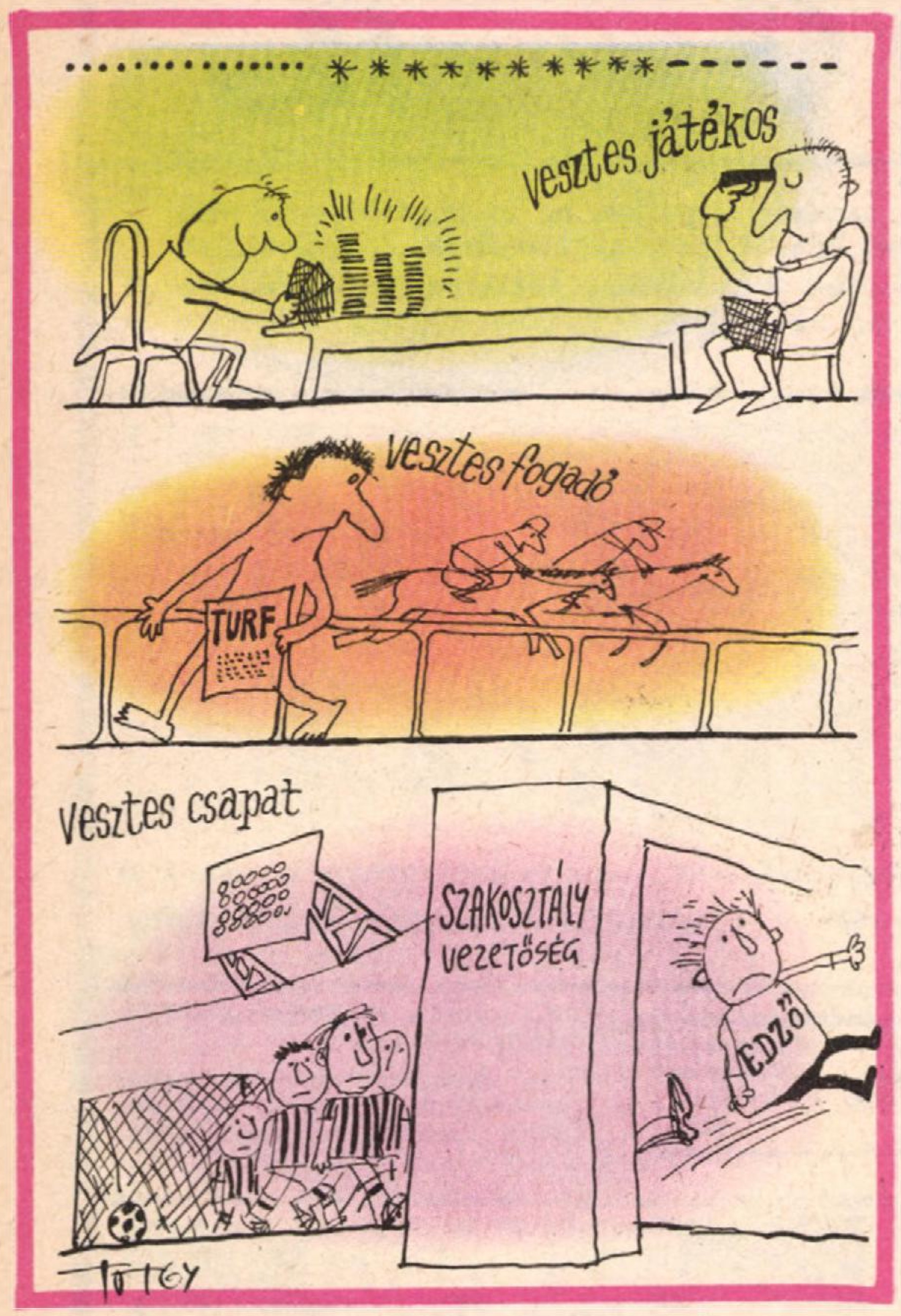
– Ne szekírozz, szívem, a fogyasztói árszintnövekedés nem haladhatja meg a tervben meghatározott mértéket!

ÉLET-BÖLCSESSÉG

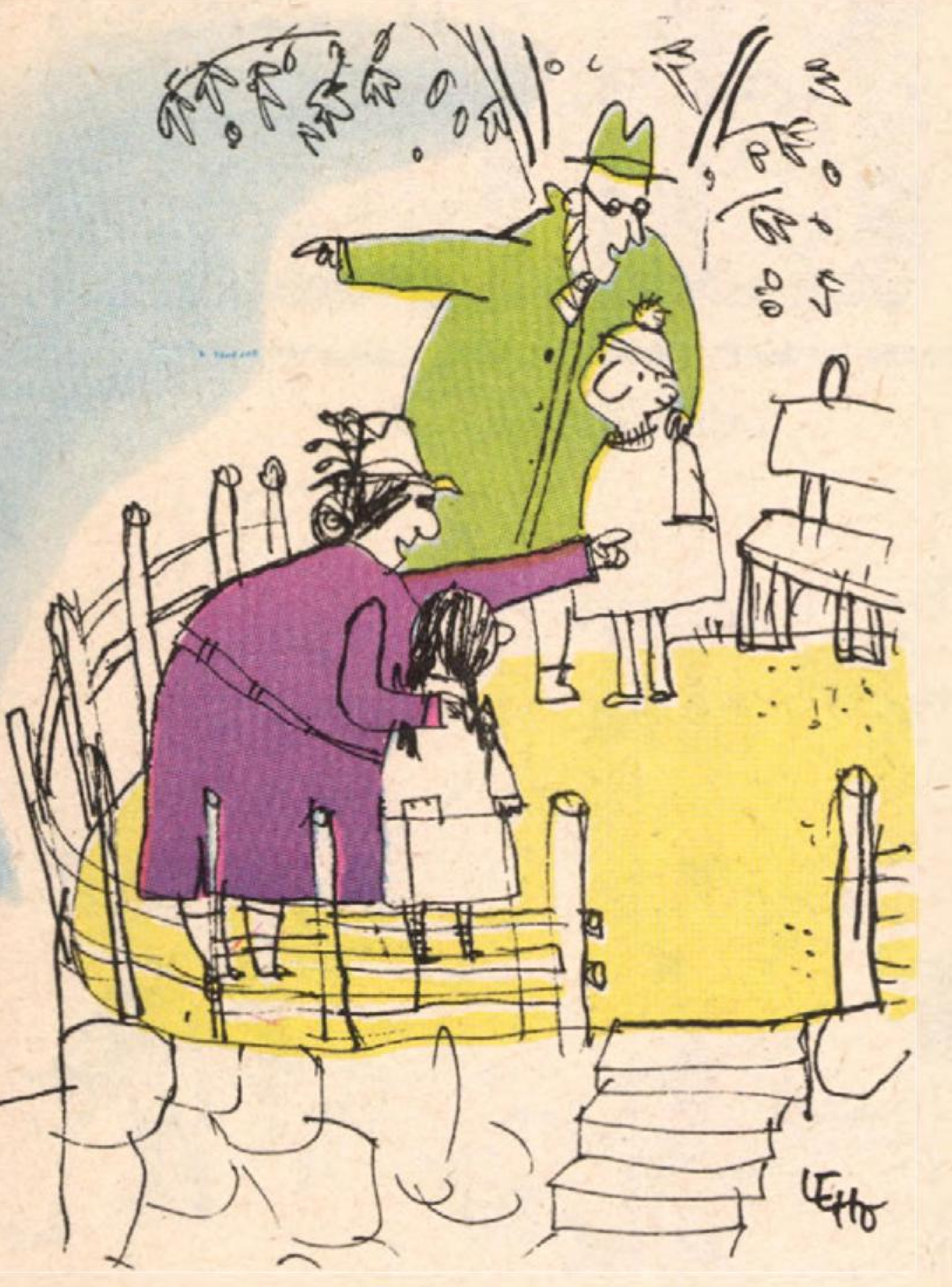
– Nézd, nyugdíj előtt nem szívesen kockáztatok . . .

KÜLÖNFÉLE BALSZERENCSÉS ESETEK

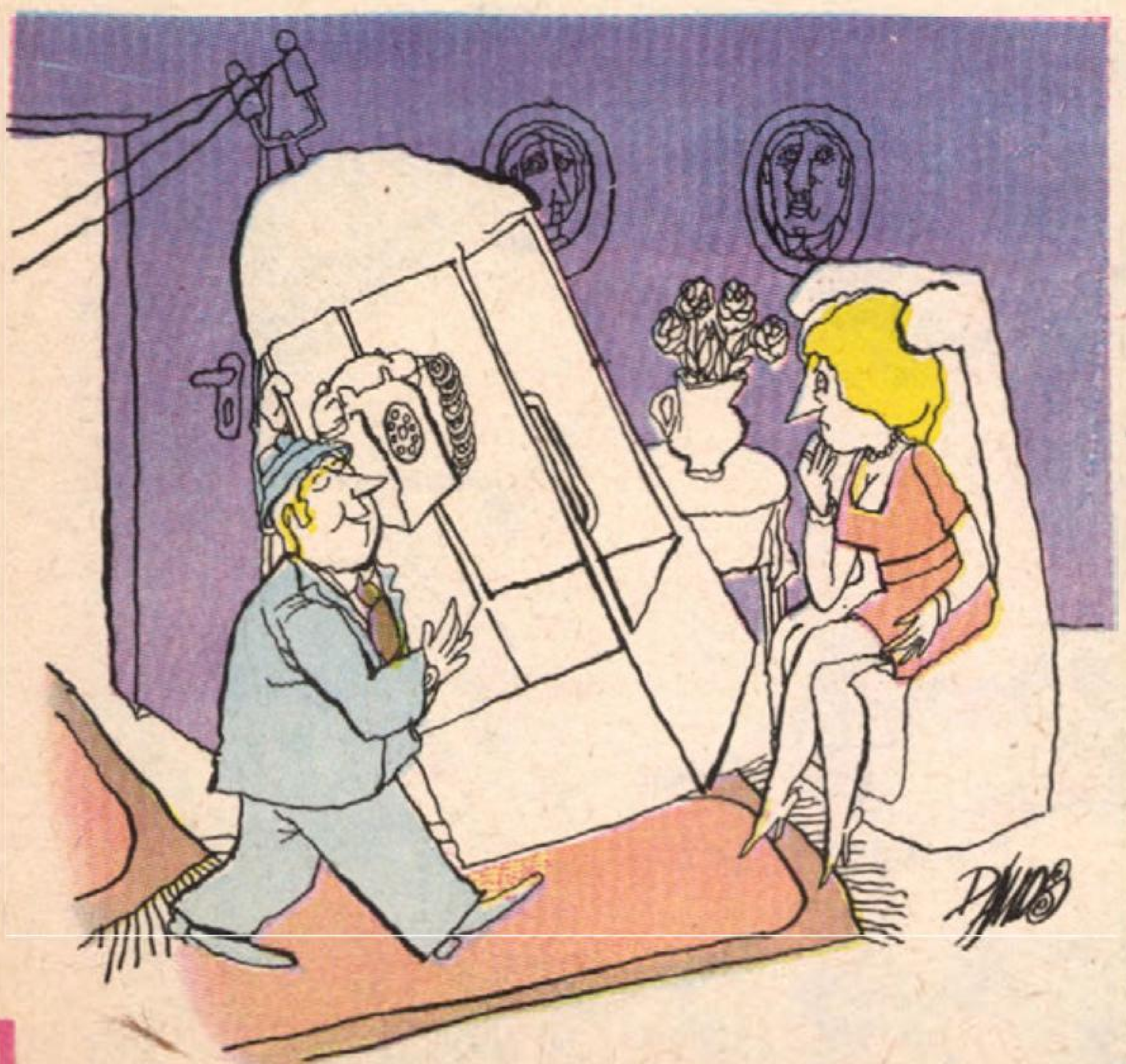

VASÁRNAPI KIRÁNDULÁS

– Látod, arra laksz te a mamával!
– Látod, arra laksz te a papával!

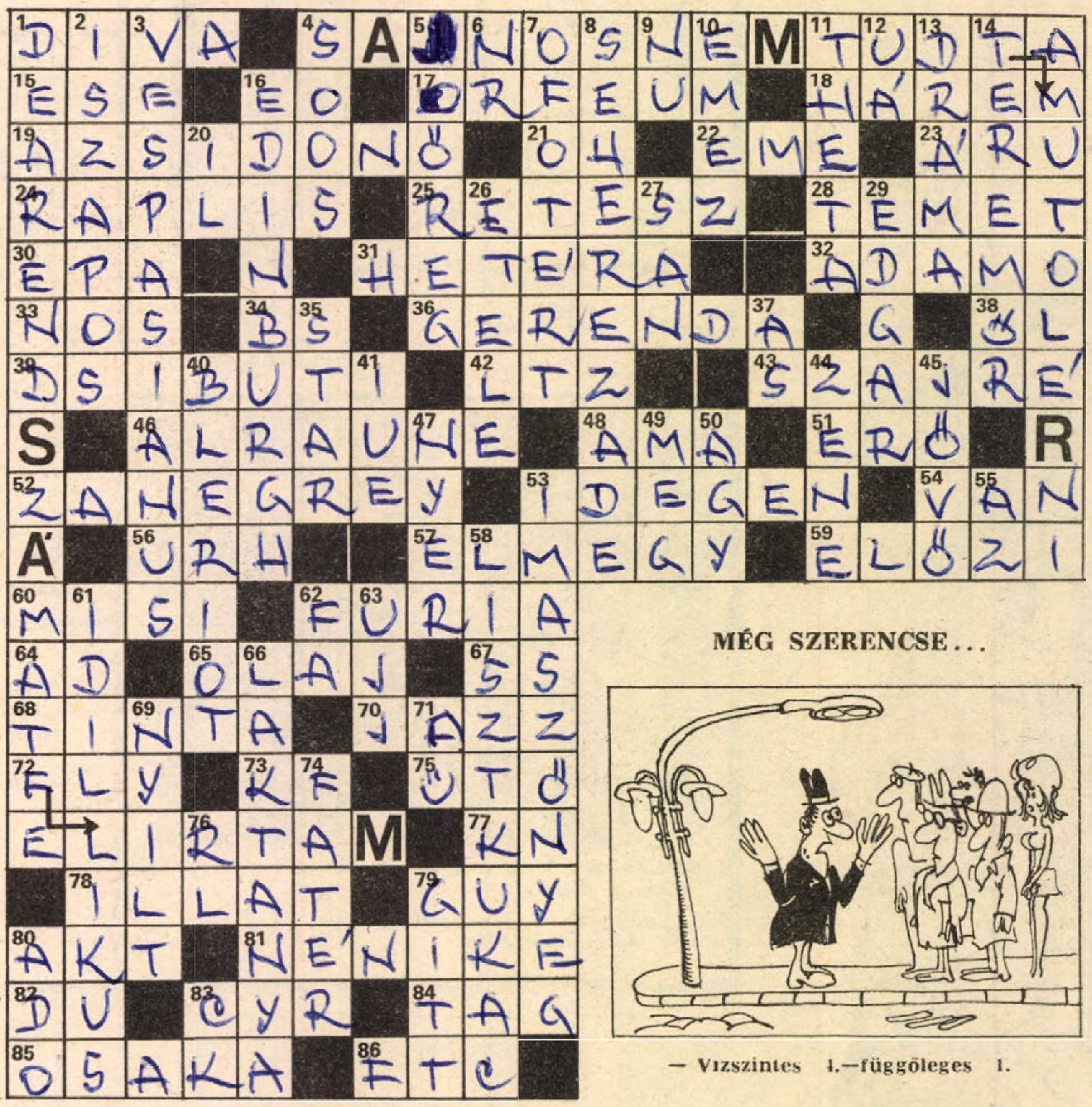
ÉLELMES EMBER

– Na, most már nekünk is van telefonunk...

MÉG SZERENCSE...

Klovács kétségbeesetten panaszkodik a járókelőknek: „Képzeljék, az imént a szemem láttára lopták el a kocsimat innen a parkolóhelyről...” „Meg sem próbálta fülöncsípni a gazfickót?” — kérdi részvéttel valaki. Mire Klovács: Vízszintes 4.—függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb november 12-ig erre a címre, kizárólag levelezőlapon: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. Háromszor száz forintot sorsolunk ki.

MÉG SZERENCSE...

— Vízszintes 4.—függőleges 1.

VÍZSZINTES

1. „Híres, ünnepelt színésznő” — kissé divatjamúlt szóval
15. V-vel belső szerv
16. . . ipsó
17. Intézmény a könnyű szórakozás szolgálatában
18. A szultán legszebb „virágoskertje”
19. Halévy operájának címe (névelővel)
21. A csodálkozás indulatszava
22. Férfinév
23. Eladó portéka
24. Szeszélyes természetű, hirtelen haragú
25. Tolózár
28. Elhantol
30. E. P. A.
31. Könnyű erkölcsű hölgy az ógörögöknél
32. Világhírű olasz slágerénekes
33. Kérdőszócska
34. B. S.
36. Tornaszer neve is
38. Terület mértékegysége
39. Afrikai kikötőváros
42. L. T. Z.
43. Lopott holmi — a tolvajok nyelvén
46. Emberkeformájú mandragoragyökér
48. Mutatószó
51. Izmok kérdése
52. Egykor népszerű kalandregények szerzője
53. Nem ismerős egyén
54. Segédige
56. Egy hullámhossz betűjele
57. Nem marad itt
59. A gyorsabb autó a lassúbbat
60. Mihály kiskorában
62. A bosszúállás istennőinek neve a római mitológiában
64. Adakozik
65. Fontos energiaforrás
67. Azonos mássalhangzók
68. Tollat mártunk bele
70. Néger eredetű zenei stílus
72. Repülni — angolul
73. Kiadói főigazgatóság
75. A hangszerek egyik csoportjának jelzője
77. K. N.
78. Orrunkkal érzékeljük
79. Maupassant keresztneve
80. Meztelen test
81. Nagyon idős nő megszólítása lehet
82. Te — németül
83. . . . ano de Bergerac
84. Benne van a téeszben
85. Nagy japán város
86. Zöld-fehér sportegylet

FÜGGŐLEGES

2. A folyó medre többnyire ilyen
3. Római császár volt
4. Fiatalon elhunyt kiváló színész (Imre)
5. A . . . kocsmáros (Petőfi verse)
6. Rövidítés számok előtt
7. Fényképészeti cikkeket árul
8. Az 1001 éjszaka mesemondója
9. . . mizmatika
10. Közelre mutató szó
11. A görög ábécé egyik betűje
12. U. Á.
13. Színpadi mű
14. Múzeumi alkalmazott
16. Város, Skócia központja
20. Olasz névelő
26. Ősmagyar név
27. . . . Marino (állam)
29. Wallace keresztneve
35. Csillag — angolul
37. Római pénz volt
40. A repülés egyik halhatatlanja
41. I. U. E.
44. Kellemes a fülnek
45. Ki tudja, mit hoz?
47. Aki mer
49. Igekötő
50. A gondolkodás szerve
53. Erre térdel a mohamedán, ha ájtatosságát végzi
55. Névelő
58. Egy kellemetlen szagú, fekete bogár lárvája
61. Nyugalmas, hangulatos környékre mondjuk
62. Fontos növény
63. Része a kéznek
66. Katonai épület
69. Őszinte — más szóval
71. Az autóbusz-üzem rövidítése
74. Kiváló kapus az NB I-ben
76. R. L.
79. Üvegezéshez kell
80. Nem szeretjük fizetni
83. C. K.

AZ ÉREM MÁSIK OLDALA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Ez a kép tíz év múlva is hasonlítani fog önre.”

A 100 forintos díjak nyertesei:

Karanszán Pálné, 5940 Tótkomlós

Fodor Domokosné, 2022 Tahi, Móricz Zs. u. 6.

Baranyai István, 1106 Bp. Hárslevelű u. 4.

A nyereményeket postán küldjük el.

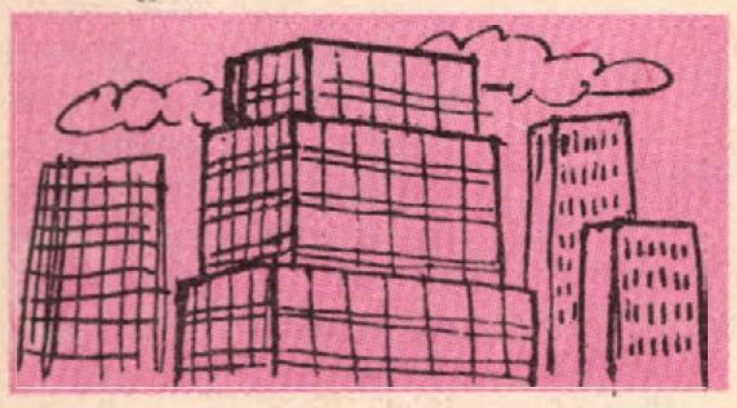
ir sárika
egészséges
zamatos sp
ave r zuza
kokain hir
éne pythia
potatio mg
t leila ru
ijász lues
z to seb a idom n
év pantomim ruhatár
vidul tragikomikus
mauser kredenc oszt
udo aaaa ősiség r
la okul tan zid aki
vladimir l ká ee uk
a kvo gabi aluljáró
iktato bogár betli
shasonlitanifogönre

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

ÉLETBIZTOSÍTÁS

Az Egyesült Államok egyik legnevezetesebb és legdrágább új felhőkarcolója Boston városában épült és 60 emeletes. Tulajdonosa a Hancock életbiztosító társaság. A fehőkarcoló több mint tízezer ablakát különleges, a napsugarak egy részét elnyelő üvegből készítették. A több száz millió dolláros felhőkarcoló ablakai közül azonban 3500 már az első két hónapban elrepedt, s a Hancock életbiztosító társaság székháza előtt életveszélyessé vált a közlekedés.

Egyelőre nem találtak megoldást. A csodapalota 3500 ablakát deszkák borítják — és az irodák elköltöztek, mert a biztosító társaság számláját túlságosan megterhelték a biztosítási költségek.

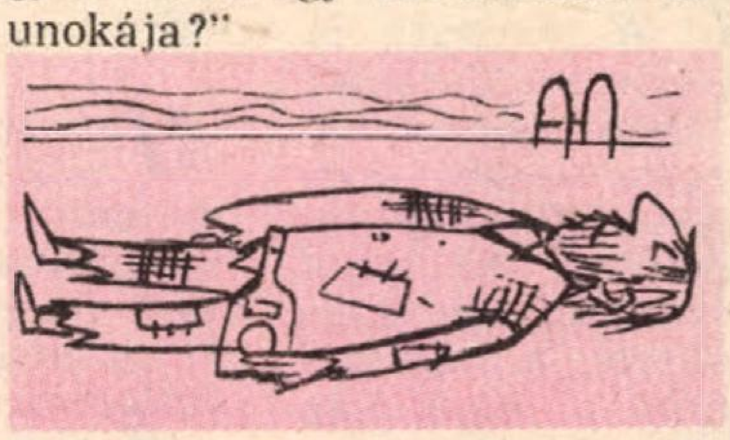

A BÍBOROS TITKA

A nizzai ingyenstrandon szívrohamban meghalt egy rongyokba burkolt férfi, aki azért feküdt le a kövekre, hogy alkoholmámorát kialudja. A rendőrség kiderítette, hogy a halott Armand Richelieu herceg, a történelmi hírű Richelieu kardinális egyenesági leszármazottja. Armand Richelieu apjától még 87 kastélyt, egy tucat versenyistállót, gyárakat, bankokat és részvényeket örökölt. Ráadásul felesége is milliomos nő volt.

A történelmi vagyon egyetlen emberöltő alatt csúszott le az érseki sarj torkán. Armand Richelieut a nizzai temető árkában hantolták el.

A helyi lap szentségtörő módon kommentálta az ügyet: „Fantasztikus történet. De hogyan lehet egy bíborosnak ükunokája?"

TRÓPUSI ETIKETT

Tanzániában kormányhatározatot hoztak „az illetlen öltözködés ügyében kibocsátott rendeletek szigorú betartásáról". Október elseje óta a férfiak nem hordhatnak pólóinget, shortot, szűk nadrágot és hosszú hajat. A nőknél tilos a miniszoknya, a short, a nadrág, az átlátszó blúz, a paróka és a szájrúzs.

Turistákra az utasítás nem vonatkozik, de a kormány értesítette a nemzetközi utazási ügynökségeket: figyelmeztessék a látogatókat, hogy lehetőleg „önként tartsák be" a tanzániai polgárokra kötelező öltözködési szabályokat.

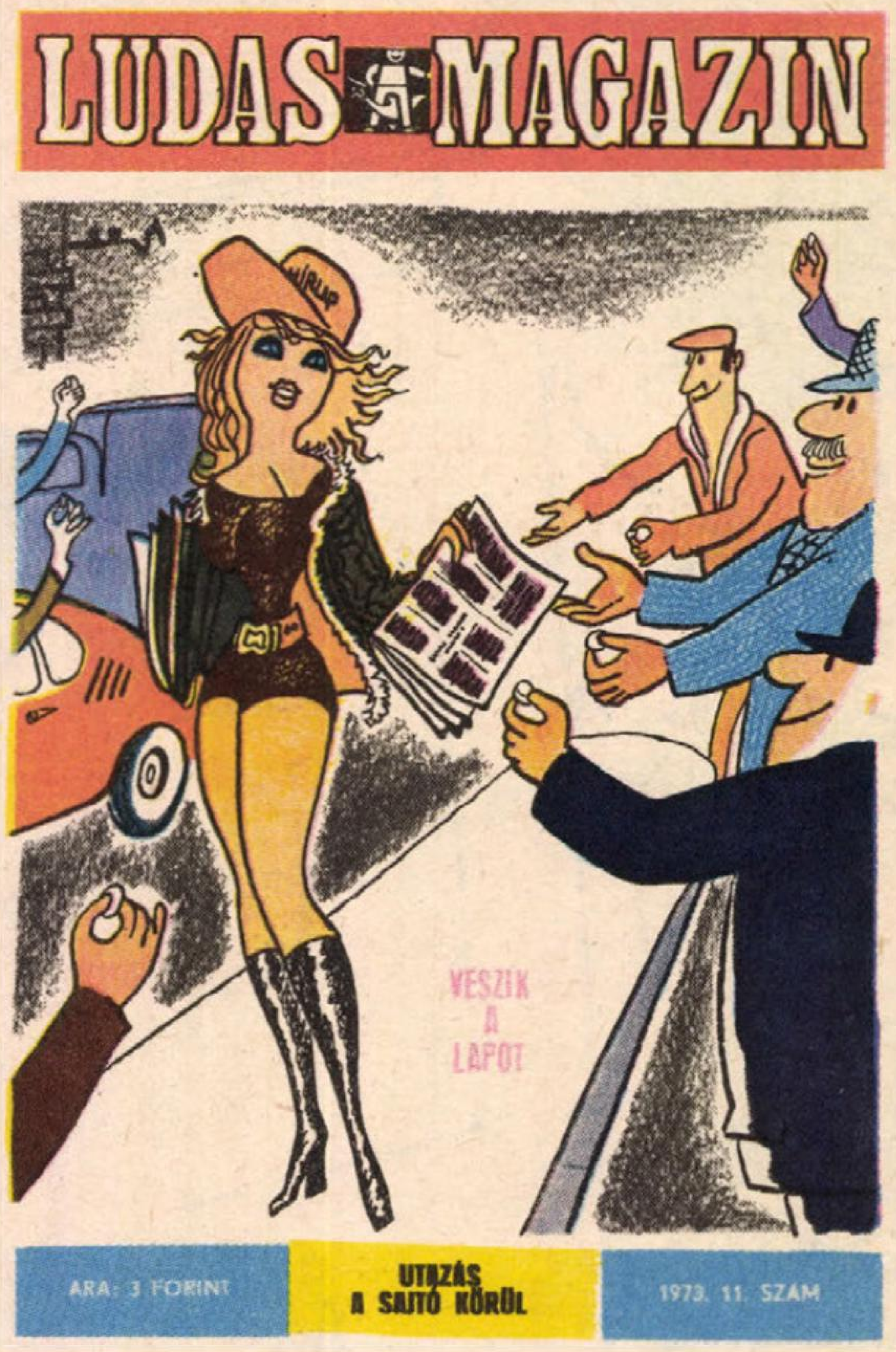
KARÁCSONYI DAL

A szenátus Watergate-bizottságának híressé vált elnöke, Ervin szenátor 77 esztendős ugyan, de igen fogékony a népszerűség csábításai iránt. A Columbia hanglemezgyár karácsonyi lemezt készített az agg szenátorral. A felvételen Ervin költeményeket mond, részleteket olvas fel a bibliából, sőt gitárkísérettel eldünnyög egy dalt is, amelynek címe: „Híd a kavargó víz felett". A műsort a „Csillagsávos lobogó" című dal zárja, harmonika és harangjáték-kísérettel.

A Columbia hanglemezgyár sietett bejelenteni, hogy a jövedelmet a gyár és a szenátor egyaránt jótékony célra fordítja.

MEGJELENT

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Ferike hazajön és elmeséli, hogy egy kétforintost dobott be az utcai automatába és kijött a csokoládé is, a pénz is.

— Na és erre mit csináltál? — kérdik tőle.

— Erre megint bedobtam két forintot és megint kijött a csokoládé is, a pénz is.

— Na és harmadszor?

— Harmadszor egy kis baj történt, mert kijött egy bácsi és elvette tőlem a csokoládét is, a pénzt is.

Kovácsné sírva panaszkodik a barátnőjének, hogy kétévi börtönre ítélték a fiát.

— Aztán megérdemelte a büntetést?

— Jaj, dehogyis, hiszen a világ legjobb gyermeke volt. Amit lopott, azt mind hazahozta.

SZILÁNKOK

TAXIBAN

— Hajtson gyorsan a pályaudvarra, mert lekésem a vonatot! Én vagyok a mozdonyvezető!

*

VŐLEGÉNY

Béla polgári és egyházi esküvőt is akar, de mindegyiket másmás nővel.

*

VÉGRENDELET

. . . és legkedvesebb barátomra hagyom a parkolóhelyemet.

*

KELLEMETLENKEDŐK

— Pá, drágám! Örülök, hogy egyszer jól kibeszélgettük magunkat a moziban.

ABSZOLÚT SZIGORÚ NŐ

— Szabad felkérnem erre a táncra?

— Nem bánom, ha utána feleségül vesz.

*

KRITIKA

„Mindazonáltal ajánlom a színdarab megtekintését, mert a nézőteret remekül fűtik."

*

NYUGDÍJ

Az elmúlt ifjúságért a legmagasabb nyugdíj is csak szerény kártérítés.

*

DIVAT

Én minden nap szakállt növesztek: a másnapi beretválkozásig.

MEGFONTOLTSÁG

— Irénke, ne hamarkodjuk el a dolgot. Alaposabban meg kell ismernünk egymást, mielőtt úgy döntenénk, hogy összeveszünk.

*

NYEREMÉNY

— Miért élnek ilyen zsúfoltan ebben a lakásban?

—A lottó tárgynyeremény sorsolásán egy azonnal beköltözhető kétszobás öröklakást nyertünk és harmincketten játszottunk egy szelvénnyel.

*

ÚJ LAKÓHÁZ

A jegyzőkönyv szerint 147 hibát találtunk az épületen. Ebből helyrehoztak 160-at. Maradt még 251.

*

OPTIMIZMUS

Egy középkorú hölgy betér a divatszaküzletbe:

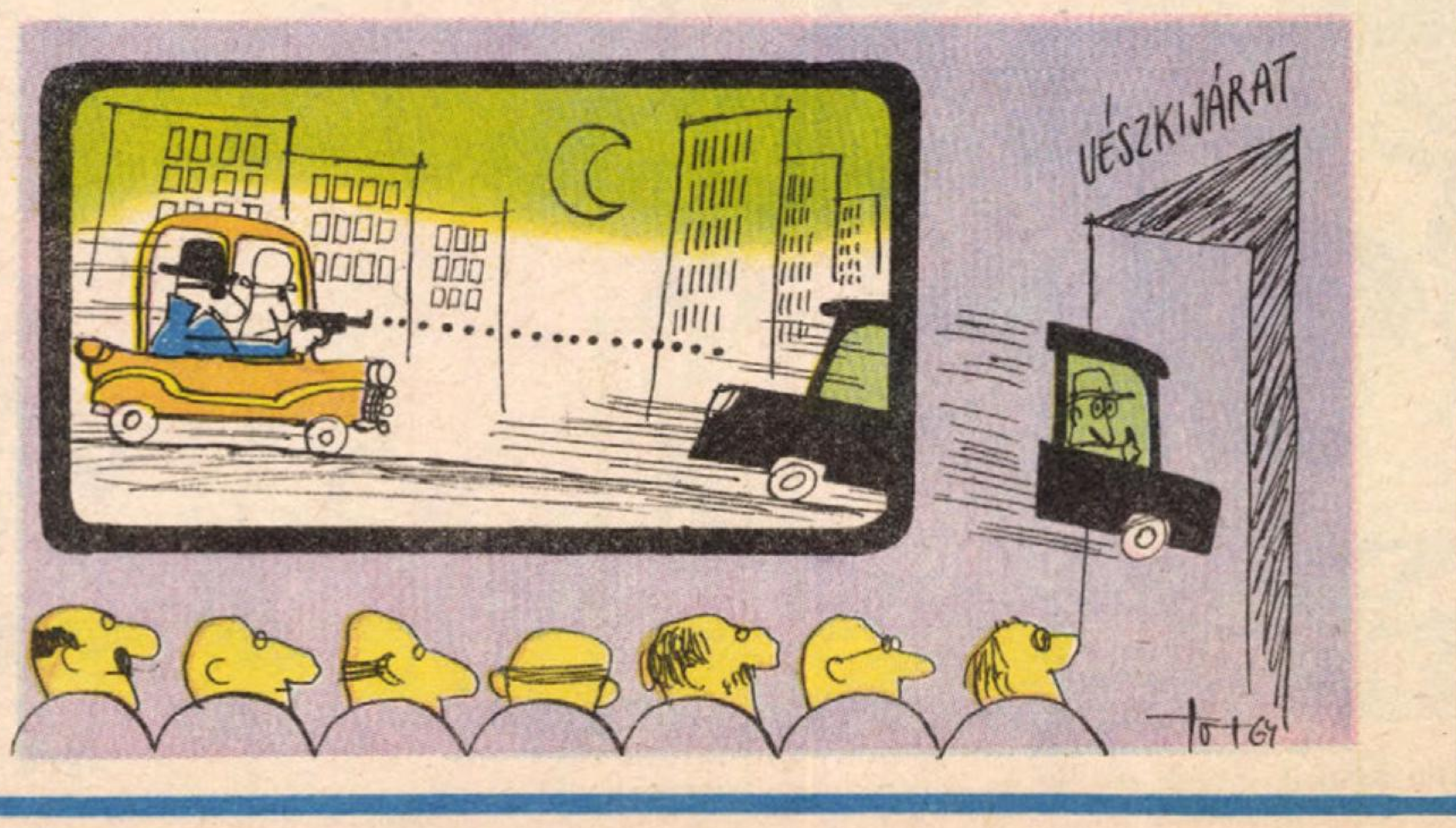
— Egy szép nyakkendőt kérek a férjemnek.

— Szabad tudnom, milyen ruhát visel és mennyi idős a kedves férje? — kérdi udvariasan az eladó.

— Azt még nem tudom. Most adtam fel egy házassági apróhirdetést.

Galambos Szilveszter

ÜLDÖZÉSI JELENET

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-45 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

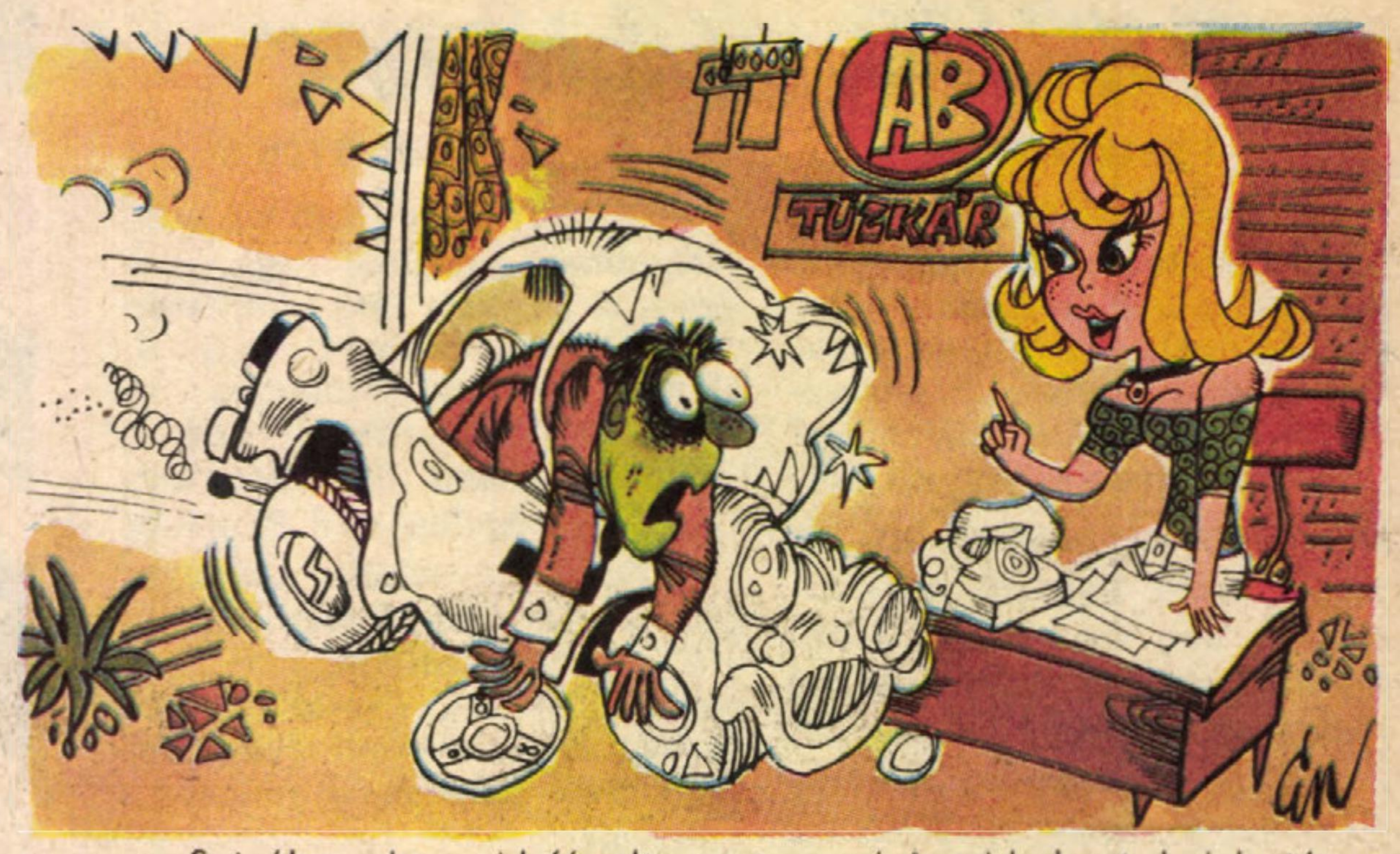
INDEX: 25.504

EGY KIS SZÉLHÁMOSSÁG

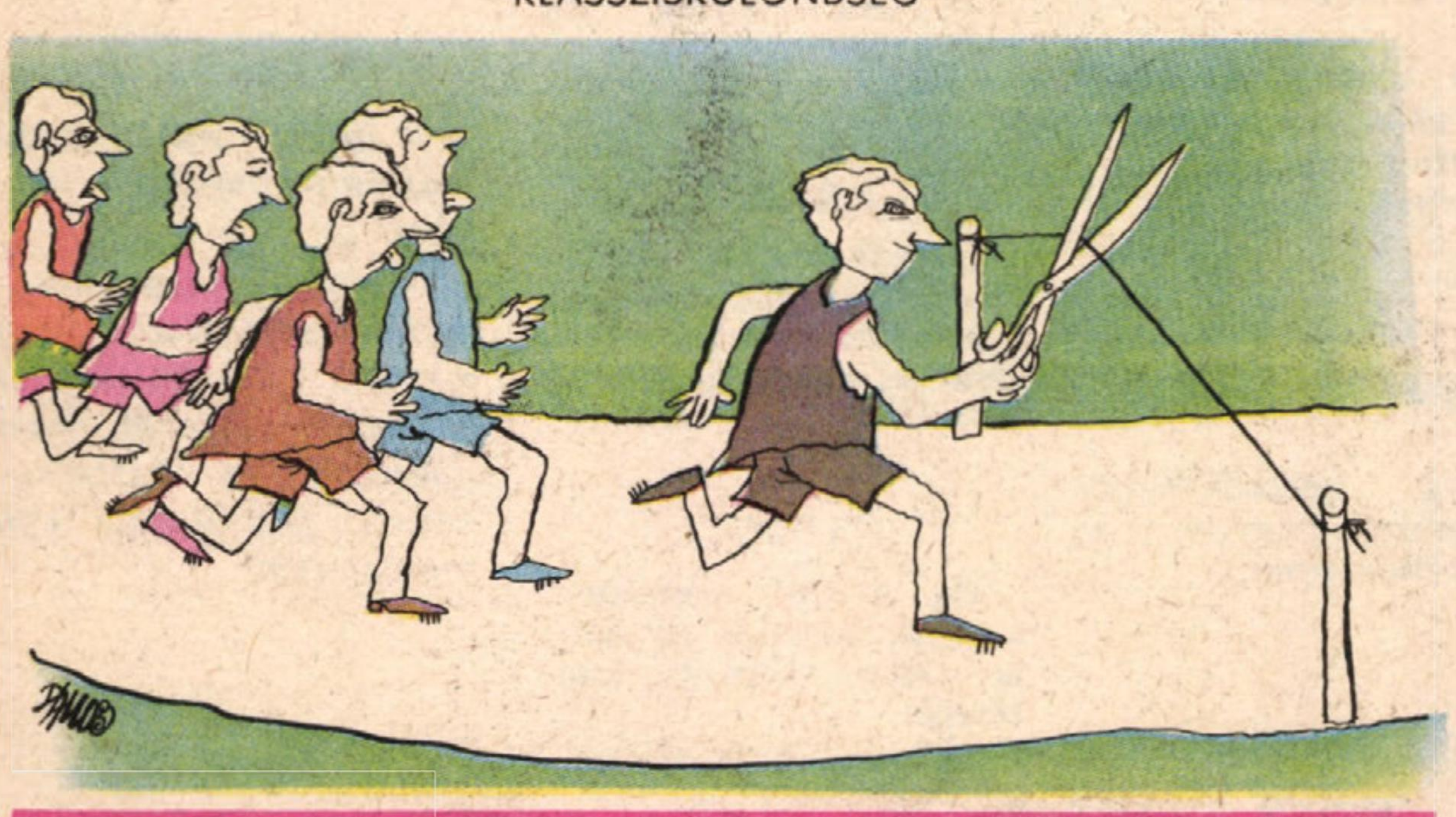
– Ez az a körkilátásos lakás, amit hirdettem...

UDVARIASSÁG

– Sajnálom, hogy idefáradt, mert a gépkocsi-baleset bejelentés az emeleten van!...

KLASSZISKÜLÖNBSÉG

tribün

Lengyelország—Anglia 1:1. Világszenzáció, Anglia sem jutott el a tizenhatos döntőbe. A brit sajtó másnap Alf Ramsey fejét követeli. A közönség is. És erre mi történik? A Daily Mirror hasábjain tizenhat nyilatkozat Ramsey védelmében. Az angol futball legjobb szakemberei, a nagycsapatok egyáltalán nem szívbajos menedzserei állnak ki a kapitány mellett. Tommy Docherty, a Manchester United főnöke, a brit szigetek egyik legmodortalanabb embere: — Alfnak maradnia kell. Nála jobban senki nem ért a futballhoz. 1966-ban világbajnokságot nyert Angliának. Akik most a vérét kívánják, azok vagy feledékenyek vagy ostobák.

No, most képzeljük el ugyanezt nálunk...

Úgy látszik, Brazíliában valamelyest javulnak a közállapotok. Erre vall, hogy Rio egyik elnéptelenedett fegyintézetének udvarát nemrégiben bérbe adták egy sportklubnak, kosárlabdapálya céljaira. A fogházigazgató a következőkkel indokolta lépését.

— Kénytelen voltam rá, mert a börtön eredeti minőségében, sajnos, már nem jövedelmezett.

Paul Getty, az olajkrőzus mostanában ünnepelte nyolcvanadik születésnapját. A cécóra hivatalos volt Jack Dempsey, az eleven bokszlegenda is, aki már szintén a nyolcadik iksz környékén jár.

— Tulajdonképpen Jack-nek köszönhetem a pályafutásomat — mondta Getty. — Egy időben én is bokszoló akartam lenni, sikerült is rábírnom Dempsey-t, száljon velem ringbe. Az egész alig tartott öt percig. A második menetben kétszer orrbavert, s a padlón ülve rájöttem, hogy ez mégsem az én világom. Mit tehettem, visszamentem az olajmezőkre.

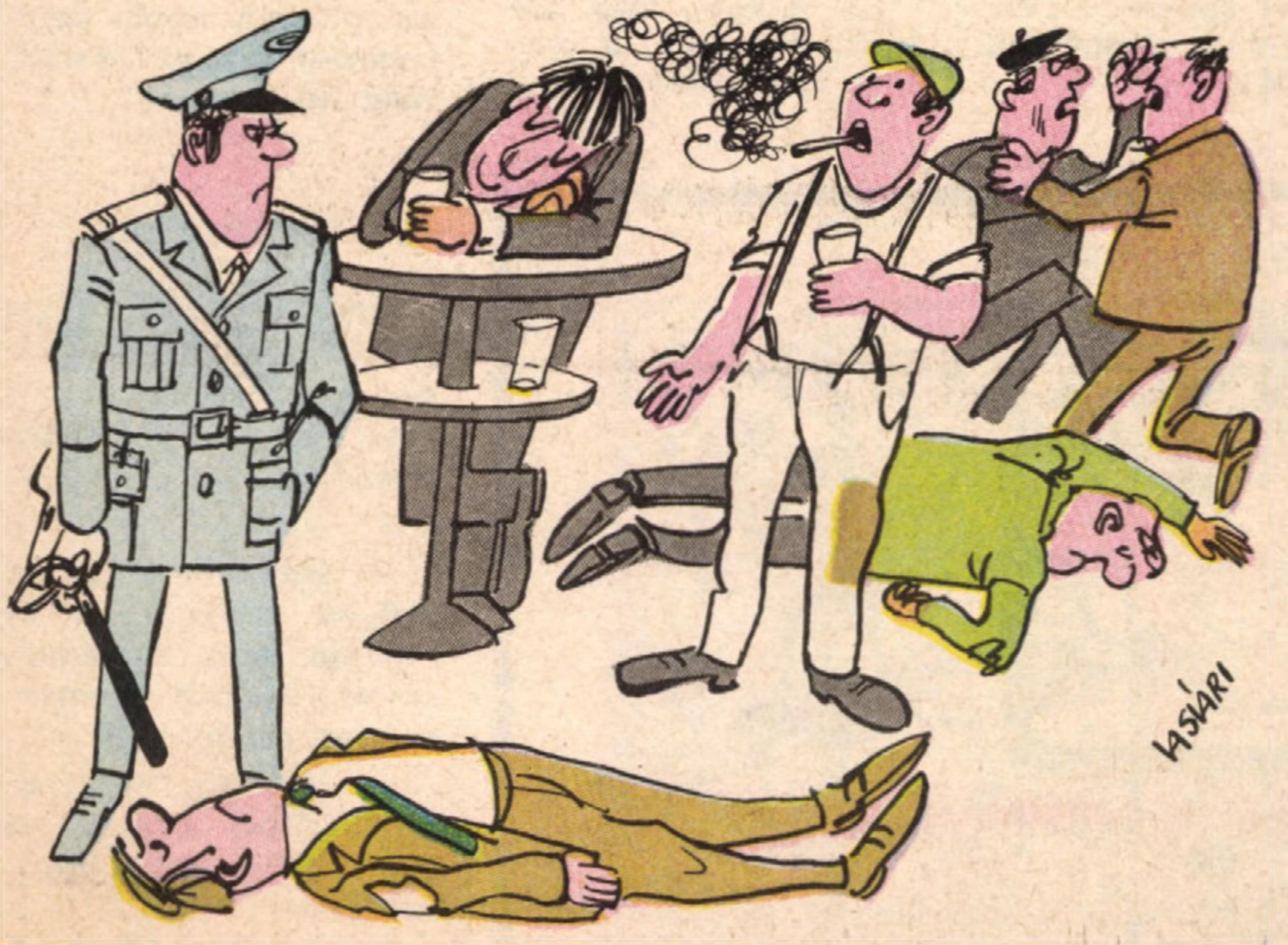
Mondhatni: olajra lépett.

A lapok megírták, hogy egy nyolcesztendős kislány megmászta a Kilimandzsárót. Nos, Samantha White szülővárosába, a washingtoni Steibacoomba visszatérve a következőket mondta a helyi lap riporterének:

— Szép, hosszú kirándulás volt. Talán most már megkapom a kiscserkészektől a hegymászójelvényt.

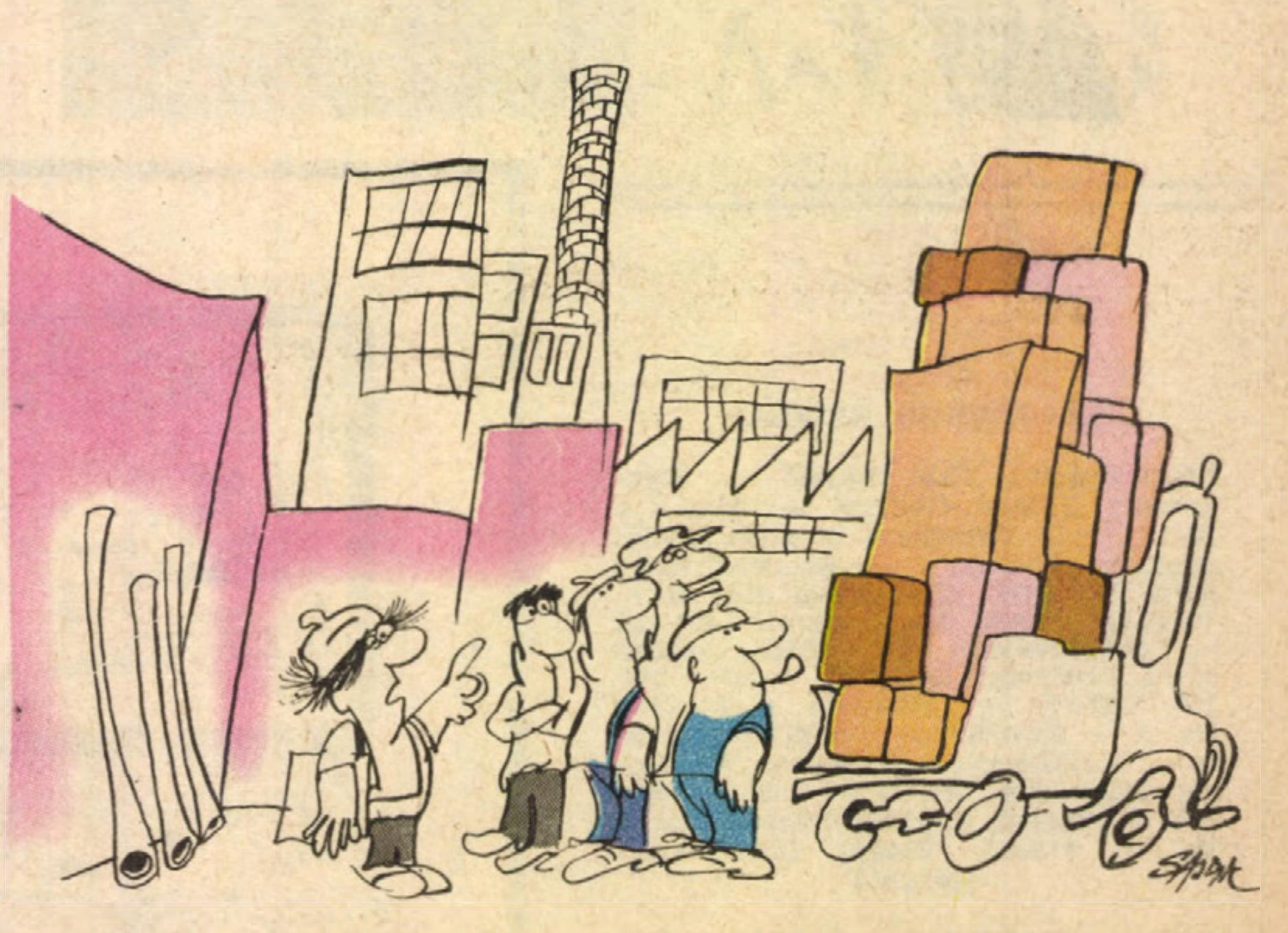
(p. p.)

KIKAPCSOLÓDÁS

– Valamivel agyon kellett ütnöm az időt...

ÖSZTÖNZÉS

– Ezeket a ládákat kellene lerakni. A leggyorsabb jutalomüdülést kap, a helyezettek között pedig értékes könyvjutalmakat sorsolunk ki...